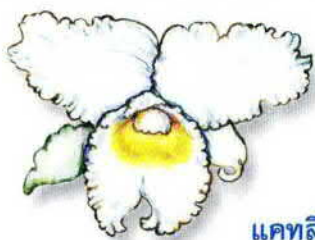

วิชาค่ายิ่งล้ำ สนิทรัพย์

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ปี ๒๕๔๗

แคทลียาควีนสิริกิติ์ (Cattleya 'Queen Sirikit')

เป็นกล้วยไม้ลูกผสม ดอกสีขาวมีแต้มเหลืองทอง กลิ่นหอม ได้รับรางวัลยอดเยี่ยมจากสมาคมพืชสวนอังกฤษ และสมาคมพฤกษชาติแห่งประเทศไทยฯ นายแบล็คผู้ผสมพันธุ์และเป็นเจ้าของได้ขอพระราชทานัญญาตเชิญพระนามาภิไธย “Queen Sirikit” เป็นชื่อกล้วยไม้ชนิดนี้

กุหลาบควีนสิริกิติ์ (Rosa 'Queen Sirikit')

เป็นไม้พุ่มสูง ๑-๒ เมตร ใบประกอบแบบขนนก ดอกสีเหลืองสด กลิ่นหอม มีถิ่นกำเนิดที่ประเทศฝรั่งเศส

ดอนญ่าควีนสิริกิติ์ (Mussaenda 'Queen Sirikit')

เป็นไม้พุ่มสูงประมาณ ๓ เมตร ใบเดี่ยว ดอกสีเหลือง ออกเป็นช่อใหญ่ที่ปลายกิ่ง กลีบเลี้ยงสีชมพูอ่อน ขอบสีชมพูเข้ม ๕ กลีบ มีถิ่นกำเนิดที่ประเทศฟิลิปปินส์

๗ 16427-16431
๗๐๘๐
๗ 691๖

วิชาคำยืมล่า สิ้นทรัพย์

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ปี ๒๕๔๗

กระทรวงศึกษาธิการ

วันที่.....
เลขทะเบียน ๗/16427 ๑.1
เลขเรียกหนังสือ ๗๐๘๐ ๗691๖

วิชาค่ายิ่งล้ำ สนิททรัพย์

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๗

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ
พิมพ์ครั้งที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๕๖

จำนวนพิมพ์ ๕๐๐,๐๐๐ เล่ม

ISBN 974 - 8775 - 2

เลขหมู่หนังสือ ๐๘๙.๙๕๙๑

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว

๒๒๔๙ ถนนลาดพร้าว เขตวังทองหลาง

เขตวังทองหลาง กรุงเทพฯ ๑๐๓๑๐

โทรศัพท์ : ๐ ๒๕๓๘ ๓๐๓๓, ๐ ๒๕๑๔ ๔๐๓๓

โทรสาร : ๐ ๒๕๑๔ ๔๐๑๐

จัดจำหน่ายโดย องค์การค้าของคุรุสภา

๖๙ อาคาร ๙ ถนนราชดำเนินกลาง แขวงบวรนิเวศ

เขตพระนคร กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

โทรศัพท์ : ๐ ๒๖๒๙ ๑๙๑๐ - ๑

โทรสาร : ๐ ๒๕๘๐ ๓๖๘๐, ๐ ๒๒๘๒ ๕๘๓๐

“...เด็ก เป็นผู้ที่จะได้รับช่วงทุกสิ่งทุกอย่างต่อจาก
ผู้ใหญ่ ดังนั้น เด็กทุกคนจึงสมควรและจำเป็นที่จะต้อง
ได้รับการอบรมเลี้ยงดูอย่างถูกต้องเหมาะสม ให้มีศรัทธา
มั่นคงในคุณความดี มีความประพฤติเรียบร้อย สุจริต
และมีปัญญาฉลาดแจ่มใสในเหตุในผล...”

พระราชดำรัส พระราชทานในโอกาสปีเด็กสากล

๑ มกราคม ๒๕๒๒

วรธัมไมวาท

ดร. ประพนธ์ อภัยกุล

(สมเด็จพระญาณสังวร)

สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก

วันเด็กแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๕๗

วันสำคัญอีกวันหนึ่งของชาติ คือวันเด็กแห่งชาติ ที่ผู้ใหญ่คือคณะรัฐมนตรีประกาศยอมรับความสำคัญของเด็ก ด้วยการให้จัดเฉลิมฉลองเป็นประจำทุกปีในวันเสาร์ที่สองของเดือนมกราคม

การเห็นความสำคัญของเด็กนั้นเป็นความถูกต้อง เพราะเด็กมีความสำคัญอย่างยิ่งจริงๆ ต่อความเป็นชาติ ไม่เพียงเฉพาะของไทยเท่านั้น แต่ของทุกชาติ ดังนั้นการเห็นความสำคัญของเด็กและปฏิบัติให้สมควร จึงควรได้รับความสนใจอย่างแท้จริง และอย่างถูกต้อง จากทุกผู้ทุกฝ่าย ไม่เพียงให้เป็นหน้าที่ของรัฐบาล หรือของบ้านเมืองเท่านั้น แต่ต้องยอมรับว่ารัฐบาลหรือบ้านเมืองเป็นกำลังสำคัญที่สุด สามารถจะช่วยให้เด็กให้เป็นไปด้วยดีได้เป็นอันมาก โดยมีญาติพี่น้องครูอาจารย์ของเด็กเป็นกำลังที่ส่วนหนึ่ง ขาดไม่ได้

เคยกล่าวมาแล้วหลายครั้งว่าเด็กเป็นอนาคตของชาติ จริงดังที่รู้จักกันและกล่าวถึงกันอยู่ตลอดมา เด็กเป็นอนาคตของชาติ นับเป็นความสำคัญอย่างยิ่งของเด็ก แต่ผู้ใหญ่เป็นอนาคตของเด็กนี้ก็เป็นความจริงแน่นอน ผู้ใหญ่จึงเป็นความสำคัญที่สุดของชาติ เห็นได้ชัดเจนเป็นลำดับดังนี้ อนาคตของชาติอยู่ในมือของเด็กและอนาคตของเด็กอยู่ในมือของผู้ใหญ่ นั่นก็เท่ากับชาติอยู่ในมือของผู้ใหญ่ในชาตินั้นเอง ผู้ใหญ่เป็นแบบอย่างอย่างไร ให้เด็กดูให้เด็กรู้ให้เด็กเห็น จนฝังจิตฝังใจ จนรับไว้เป็นนิสัยใจคอการปฏิบัติของเด็กไป โดยไม่รู้ตัวเป็นอนาคตของเด็ก นั่นก็คือเป็นอนาคตของชาติด้วย

ผู้ใหญ่ในปัจจุบันเป็นอย่างไร อนาคตของชาติจะเป็นเช่นนั้น โดยมีเด็กในปัจจุบันนั่นเองเป็นผู้สืบสาน เด็กในปัจจุบันที่จะเป็นอนาคตของชาติหรือเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต ก็คือเป็นผู้ที่รับสิ่งที่พบเห็นเป็นการพูดการทำของผู้ใหญ่ไว้เป็นแบบอย่าง คิดตามพูดตามทำตาม ตั้งแต่ยังเป็นเด็ก จนกระทั่งเป็นผู้ใหญ่ คือเป็นอนาคตของชาตินั่นเอง

ขออำนวยการ

คำขวัญ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี
เนื่องในวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๔๗

รักชาติ รักพ่อแม่ รักเรียน
รักสิ่งดีๆ อนาคตดีแน่นอน

พันตำรวจโท

(ทักษิณ ชินวัตร)

นายกรัฐมนตรี

กระทรวงศึกษาธิการ

คำขวัญวันเด็กแห่งชาติ

ประจำปี ๒๕๕๗

เรียนเก่ง เล่นเก่ง รักพอได้ มีคุณธรรม

(นายอดิศัย โพธารามิก)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

กระทรวงศึกษาธิการ

คำขวัญวันเด็กแห่งชาติ

ประจำปี ๒๕๔๗

มีพ่อแม่อยู่ไหนหัวใจ

เด็กไทยจะปลอดภัยเสมอ

(นางสิริกอร์ มณีรินทร์)

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

สาร

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี
เนื่องในโอกาส “วันเด็กแห่งชาติ” ประจำปี ๒๕๔๗
วันเสาร์ที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๔๗

เนื่องในโอกาส “วันเด็กแห่งชาติ” ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๔๗
วันเสาร์ที่ ๑๐ มกราคม คกนี้ ผมในนามของรัฐบาลและขอเป็นตัวแทน
ของผู้ใหญ่ทุกคนส่งความรักความระลึกถึงและความปรารถนาดีมายังเด็ก
และเยาวชนของประเทศทุกคน

วันเด็กแห่งชาติเป็นวันสำคัญในฐานะที่เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงให้
ทุกฝ่ายประจักษ์ว่า สังคมไทยได้ให้ความสำคัญแก่เด็กและเยาวชนซึ่งเป็น
อนาคตของชาติ และเพื่อกระตุ้นเตือนให้ทุกฝ่ายหันกลับมาพิจารณา
เป็นกรณีพิเศษนอกเหนือจากเวลาปกติ ว่าจะช่วยกันส่งเสริมและพัฒนา
เด็กและเยาวชนของเราอย่างไรเพื่อให้เขาเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ
เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีศักยภาพของชาติ สามารถสร้างสรรค์จรโลง
สังคมไทยไปสู่เป้าหมายอันพึงปรารถนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ และทำให้
เด็กๆ ได้รู้ว่าเขาคือบุคคลที่มีค่า มีความสำคัญต่อผู้ใหญ่และบ้านเมือง
ของเราเป็นอย่างยิ่ง พร้อมๆ กันกับทำให้เด็กๆ ได้เข้าใจและตระหนักถึง
บทบาทหน้าที่ของตนเองต่อภารกิจอันสำคัญดังกล่าวด้วย

เด็กและเยาวชนนั้นต้องมีหน้าที่ทั้งต่อตนเอง ต่อผู้อื่นและต่อสังคม
ส่วนรวม หน้าที่ต่อตนเองคือการศึกษาเล่าเรียน การหาประสบการณ์
การสร้างวินัย และการสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามให้แก่ชีวิต หน้าที่ต่อผู้อื่นคือ
การเชื่อฟังผู้ใหญ่ อันมีบิดามารดา ครูอาจารย์และญาติผู้ใหญ่ เป็นต้น
เด็กและเยาวชนต้องมีความกตัญญูทวนเวียนต่อผู้มีพระคุณ ตั้งมั่นอยู่ใน
กรอบแห่งศีลธรรมจรรยา รู้จักช่วยเหลือครอบครัว ช่วยเหลือผู้อื่น และ
ประหยัด อดออม ส่วนหน้าที่ต่อสังคมคือการพยายามฝึกฝนตนเองให้มี
จิตสำนึกสาธารณะ มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม และมีส่วนร่วมบำเพ็ญ
ประโยชน์ต่อสังคม หากเด็กทุกคนสามารถประพฤติปฏิบัติได้ในหน้าที่สำคัญ
ทั้ง ๓ ประการดังกล่าวนี้แล้วก็เชื่อมั่นได้ว่าอนาคตของชาติย่อมมีความ
เจริญมั่นคงตลอดไป

นอกจากนี้ สิ่งสำหรับเด็กๆ ทุกคนพึงตระหนักก็คือโลกของเราในปัจจุบันนี้
เป็นโลกแห่งสิทธิเสรีภาพ เป็นโลกที่มีความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี
อย่างสูง มีความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุกๆ ด้าน และเป็นสังคม
ฐานความรู้ที่มีการใช้ความรู้เป็นปัจจัยสำคัญในการดำเนินชีวิต เป็นโลก
แห่งการแข่งขัน ความสลับซับซ้อน และการติดต่อกับสังคมภายนอก ดังนั้น
เด็กและเยาวชนนอกจากจะต้องปฏิบัติตามหน้าที่ต่อตนเอง ต่อผู้อื่นและ
ต่อสังคมดังที่กล่าวมาแล้ว ยังต้องรู้จักปรับตัวให้ทันต่อโลกด้วย หมั่นศึกษา
หาความรู้อยู่เสมอ รักการเรียนรู้ตลอดชีวิตและติดตามข่าวสารของบ้านเมือง
เพื่อให้สามารถก้าวทันข้อมูลและสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง ขณะเดียวกัน
ก็ต้องรู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น รู้จักการร่วมกันทำงานเป็นหมู่คณะ
และมองความขัดแย้งอย่างสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาตัวเองและแสวงหา
สิ่งที่ดีที่สุดอันจะก่อให้เกิดพลังสร้างสรรค์ที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมต่อไป

วันเด็กแห่งชาติปีนี้ ผมได้ให้คำขวัญว่า “รักชาติ รักพ่อแม่ รักเรียน รักสิ่งดีๆ อนาคตดีแน่นอน” เพื่อให้เด็กและเยาวชนนำคำขวัญนี้ไปปฏิบัติให้บังเกิดผลทั้งต่อตนเองและประเทศชาติบ้านเมือง เพราะการพัฒนาประเทศให้ได้ผลดีนั้น ประชาชนต้องมีความรักชาติ พร้อมทั้งจะเสียสละเพื่อชาติและส่วนรวม ส่วนการรักพ่อแม่ รักเรียน และรักสิ่งดีๆ เป็นคุณสมบัติที่จะนำไปสู่ความเป็นคนดี มีความรู้ ความสามารถ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เรามีชีวิตที่ดี และมีอนาคตที่ดีต่อไป

ในโอกาสวันเด็กแห่งชาติปีนี้ ผมขออวยพรให้เด็กและเยาวชนไทยที่รักทุกคน มีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์แข็งแรง มีสติปัญญาเฉลียวฉลาด มีสุขภาพจิตที่เข้มแข็ง มั่นคง เป็นเด็กยุคใหม่ที่มีอนาคตสดใสเพื่อนำพาประเทศไทยไปสู่ความรุ่งเรืองไพบูลย์ยิ่งขึ้นไป

พันตำรวจโท

(ทักษิณ ชินวัตร)

นายกรัฐมนตรี

คำนำ

๒

การจัดทำหนังสือวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๗ **วิชาค่ายังล้ำ**
สินทรัพย์ เพื่อเป็นหนังสือที่ระลึกในงานฉลองวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๗ นี้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการให้ดำเนินการ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำและดำเนินการเพื่อให้มีการเผยแพร่และจำหน่ายหนังสือวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๗ ขึ้น คณะกรรมการจัดทำฯ หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๗ สำนักในพระมหากรุณาธิคุณแห่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาต ให้อัญเชิญพระราชดำรัสทรงคุณค่าไว้ในหนังสือวันเด็กแห่งชาติ และเนื่องในวโรกาสมหามงคลสมัยที่สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ทรงเจริญพระชนมพรรษาครบ ๖ รอบ วันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๗ พระองค์ทรงพระคุณล้นพ้นต่อประเทศชาติและพลกนิกรชาวไทย ให้ร่มเย็นเป็นสุขยิ่งขึ้นกว่าแต่กาลก่อน กล่าวเฉพาะประการที่ทรงเป็นแบบอย่างในการอบรมสั่งสอนพระราชโอรส พระราชธิดาให้ทรงเจริญพระวัยด้วยดี ทรงรักการอ่านหนังสือ ทรงสอนหนังสือและความรู้พื้นฐานเบื้องต้นด้วยพระองค์เอง ทรงเลือกหนังสือดีเล่าพระราชทานแก่พระราชโอรสและพระราชธิดาครั้งทรงพระเยาว์ อยู่เป็นนิจ การจัดทำหนังสือวันเด็กแห่งชาติประจำปีนี้ จึงได้อัญเชิญพระสาทิสลักษณ์ขณะทรงเล่าเรื่องราวจากหนังสือพระราชทานแก่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีครั้งทรงพระเยาว์ และมีพระราชประวัติของสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถโดยย่อมาจัดพิมพ์

ในหนังสือ เพื่อร่วมเฉลิมพระเกียรติ และให้เด็กและเยาวชนไทยได้ตระหนัก
และซาบซึ้งในพระมหากรุณาธิคุณของพระองค์

คณะกรรมการจัดทำ หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๗
สำนักในพระเมตตาของสมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหา
สังฆปริณายก ที่ประธานवरธัมโมวาท ขอขอบพระคุณนายกรัฐมนตรี
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
ศึกษาธิการ ที่มอบคำขวัญให้แก่เด็กและเยาวชน ขอขอบคุณผู้เขียนซึ่ง
มีทั้งผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เยาว์ที่อนุญาตให้นำผลงานเขียนที่น่าสนใจมาตีพิมพ์
ประมวลเป็นวิชาความรู้อันก่อให้เกิดปัญญาและกล่าวได้ว่ามีค่ามากกว่า
สินทรัพย์ ดังชื่อหนังสือวันเด็กแห่งชาติประจำปีนี้

กมล ฤทธิเดช

(คุณหญิงกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา)

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ที่ปรึกษาคณะกรรมการจัดทำ หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๗

๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๖

สารบัญ

	หน้า
อาศิรวาทบรมราชินีนาถสตุติ	๑
สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ	๒
บทความพิเศษ	
ทุนการศึกษาเด็กและเยาวชนไทยจากใจนายกกฯ ทักษิณ	๗
สายใยถึงผู้เยาว์	
จ๊ะเอ๋	๒๑
วิชาค่ายิ่งล้ำ สินทรัพย์	๒๒
เป็นเด็ก Top Ten ของโลก	๒๖
ครุณสาร	
สิ่งดีๆ ในชีวิต	๒๙
นางหนึ่ง...ซึ่งไปแล้วทั้ง	๓๓
ความประทับใจที่อยู่ในกรุงเทพฯ	๓๕
ขอส่งเองได้ไหม (คะ / ครับ)	๓๗
ความรู้ไม่ยากที่จะค้นหา	๔๐
มัคคุเทศก์น้อย	๔๒
ใบตอง	๔๔
เรื่องเล่าจากเกาะแลหนัง	๔๖
ใบไม้	๕๐
...สิบสาม.สิบนาทึ... สิบ มกราคม สองห้าสี่หก...ศุกร์...	๕๑

	หน้า
แล้วจะรักพ่อ	๕๓
ทะเลของฉัน	๕๔
เรื่องสำคัญรอบปี	
ความภูมิใจของชาวไทย	๕๕
To Be Number One	๕๘
จักรยานยืมเรียน	๖๒
เรียงถ้อยร้อยกรอง	
น้อมบูชาพระรัตนตรัย	๖๕
หึงห้อยน้อยใจ	๖๗
จากเพื่อนถึงเพื่อน	๗๐
จากใจพี่ถึงน้องๆ	๗๖
นานาสาระ	
จากอดีตถึงปัจจุบัน : คำขวัญวันเด็ก	๘๑
American English นั้นเป็นฉันใด	๘๖
เรื่องสั้นเพื่อเยาวชน	
ละเลงขนมเบื้องด้วยปาก	๙๒
ตำนานดอกทานตะวัน	๙๘
หนึ่งก้าวเท่า	๑๐๑

อาศิรวาทบรมราชินีนาถสตุติ

ด้วยพระเนตรกว้างไกลสุดสายพระเนตร
ตลอดแนวขอบเขตด้านสังขาร
น่านที่แนบป่าพนาดร
ที่ทุกซักรื่นก็ผ่อนปรนเป็นสุขใจ
ด้วยทรงพระเมตตาประจักษ์ราษฎร
เพียงพระบาทหยาดราเมฆิตไกล
แม้นร้อนหนาวแสงเซี่ยงสู่เคียดไค
ก็ห่างไกลด้วยพระบารมี
คือแสงทองส่องทางสว่างไสว
ทรงพสกนสายใจไทยวิถิ
ดุษฎีธารแห่งศรัทธาความปรานี
ให้คนไทยทุกชีวิมีชีวิต
ถวายบังคมสมเด็จบรมราชินีนาถ
อภิวาทคุณพระไตรรัตน์อันศักดิ์สิทธิ์
ทั้งทวยเทพเทวานฤมิต
น้อมบูชาแด่...มหาราชินี

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม ขอเดชะ

ข้าพระพุทธเจ้า คณะกรรมการจัดทำ หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ปี ๒๕๔๗

(นางพจมาน พงษ์ไพบูลย์ - ประพันธ์)

สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ

สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ทรงพระราชสมภพ เมื่อวันที่ ๑๒ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ ณ บ้านเลขที่ ๑๘๐๘ ถนนพระรามหก ตำบลวังใหม่ อำเภอปทุมวัน จังหวัดพระนคร เป็นพระธิดาองค์ใหญ่ของพลเอกพระวรวงศ์เธอ กรมหมื่นจันทบุรีสุรนาถ กับหม่อมหลวงบัว กิตติยากร พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๗ ทรงพระกรุณาพระราชทานนามว่า “สิริกิติ์” ซึ่งมีความหมายว่า “ผู้เป็นศรีแห่งกิตติยากร” ในครั้งนั้น พลเอกพระวรวงศ์เธอ กรมหมื่นจันทบุรีสุรนาถ ทรงมียศเป็นพันเอก หม่อมเจ้านักขัตรมงคล กิตติยากร ระหว่างที่พันเอกหม่อมเจ้านักขัตรมงคล กิตติยากร ทรงย้ายไปเป็นอัครราชทูตที่ประเทศฝรั่งเศส หม่อมราชวงศ์สิริกิติ์ กิตติยากร ได้ศึกษาเปียโน และเตรียมสอบเข้าวิทยาลัยการดนตรีที่มีชื่อเสียงของกรุงปารีส พันเอกหม่อมเจ้านักขัตรมงคลและครอบครัว ได้มีโอกาสรับเสด็จสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช (ขณะนั้นยังมิได้ทรงรับพระราชพิธีบรมราชาภิเษก) อยู่เนืองๆ จนทรงคุ้นเคยเป็นที่ต้องกับพระราชอัธยาศัย

มทามงคลวโรกาสพระราชพิธีราชาภิเษกสมรส

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงประกอบพิธีหมั้นกับหม่อมราชวงศ์สิริกิติ์ กิตติยากร เมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๙๒ ณ เมืองโลซานน์ ประเทศสวิตเซอร์แลนด์

วันที่ ๒๘ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๙๓ มีพระราชพิธีราชาภิเษกสมรส ณ วังสระปทุม สมเด็จพระศรีสวรินทิราบรมราชเทวี พระพันวัสสาอัยยิกาเจ้าทรงเป็นประธาน พระราชทานน้ำพระพุทธรูปและเทพมนต์ และสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงสถาปนาหม่อมราชวงศ์สิริกิติ์ กิตติยากรเป็นสมเด็จพระราชินีสิริกิติ์ วันที่ ๕ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๙๓ สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงรับพระราชพิธีบรมราชาภิเษก เฉลิมพระบรมนามาภิไธยว่า “พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว” และทรงสถาปนาเฉลิมพระอิสริยยศสมเด็จพระราชินีสิริกิติ์ขึ้นเป็นสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินี

ทรงปฏิญาณพระองค์ก่อนดำรงตำแหน่งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

พุทธศักราช ๒๔๙๙ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จออกทรงพระผนวชตามโบราณราชประเพณี ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินี เป็นผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ภายหลังเมื่อทรงลาผนวชแล้วได้ทรงสถาปนาพระอิสริยยศสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินี ขึ้นเป็น “สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ”

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ มีพระราชโอรสและพระราชธิดา ๔ พระองค์ คือ

๑. สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าอุบลรัตน์ราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี

๒. สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้าวชิราลงกรณ ต่อมาทรงได้รับการสถาปนาเป็นสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร

พระราชโอรส พระราชธิดา เมื่อทรงพระเยาว์

๓. สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าสิรินธรเทพรัตนราชสุดา กิติวัฒนา ดุลยโสมภาค ต่อมาทรงได้รับการสถาปนาเป็น สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

๔. สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ มีพระมหากรุณาธิคุณ ต่อประชาชนและประเทศชาตินานัปการ ทั้งด้านสาธารณสุข สิ่งแวดล้อม การศึกษา สังคมสงเคราะห์ ฯลฯ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านการศึกษา ได้พระราชทานความช่วยเหลือทั้งในระบบและนอกระบบ ที่เด่นชัดยิ่งคือ การส่งเสริมให้ชาวบ้านได้ฝึกฝนงานศิลปะต่างๆ มีพระราชดำริให้ตั้งมูลนิธิ ศิลปชีพเพื่อเป็นการอนุรักษ์ศิลปะและงานฝีมือของช่างไทย ด้วยทรงเห็น ว่าการเรียนรู้มีความสำคัญตลอดชีวิต และเป็นการส่งเสริมให้ประชาชน

ทอดพระเนตรเครื่องปั้นดินเผาบ้านกุดนาขาม

มีงานทำเลี้ยงชีพได้อย่างพอเพียง จนกระทั่งผลงานของศิลปินเป็นที่
ยอมรับกันทั่วไปทั้งในและนอกประเทศ

เนื่องในมหามงคลวโรกาสที่สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรม-
ราชินีนาถทรงเจริญพระชนมพรรษาครบ ๖ รอบ ในปีพุทธศักราช ๒๕๔๗
ปวงชนชาวไทยขอถวายพระพรชัยมงคล ขอจงทรงพระเจริญยิ่งยืนนาน
ทรงสถิตเป็นมิ่งขวัญร่มเกล้าชาวไทยตลอดกาลนิจรันดร์ เทอญ

ทุนการศึกษาเด็กและเยาวชนไทย จากใจนายกฯ ทักษิณ

สิริกร มณีรินทร์

ปัญหาความยากจนเป็นปัญหาเรื้อรังของประเทศ ซึ่งมีมายาวนาน ตั้งแต่อดีตจวบจนปัจจุบันและเป็นที่มาของปัญหาอีกมากมาย ที่สำคัญคือ เป็นเหตุให้ครอบครัวที่ยากจนนั้น ไม่มีโอกาสส่งบุตรหลานเข้าสู่ระบบการศึกษา ทำให้เสียโอกาสเรียนรู้และนำไปสู่ปัญหาสังคมอื่นๆ อาจมี ยกเว้นบ้างสำหรับบางครอบครัวที่มีทุนทางวัฒนธรรม มีความเอื้ออาทรกัน แม้จะยากจนก็มีความอบอุ่น มีคนรักใคร่รอบข้าง มีพลังใจฝ่าฟันอุปสรรค

อย่างไรก็ตาม ความจริงของประเทศ คือ คนยากจนส่วนใหญ่ มิได้เป็นเช่นนั้น ปัญหาความยากจนจึงได้ลุกลามกว้างขวาง อย่างน่าหวั่นเกรง ว่ายากจะเยียวยาได้ในอนาคต รัฐบาลชุดปัจจุบัน ซึ่งมี ฯพณฯ พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี ได้ถือว่าปัญหาสำคัญๆ ที่สร้างความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนโดยเฉพาะแก่เยาวชน เป็นเหมือนสงคราม ที่ต้องสู้รบให้ถึงขั้นแตกหัก เราจึงได้เห็นท่านนายกฯ ทักษิณเป็นผู้นำที่ เด็ดเดี่ยวยิ่งในการนำทัพต่อสู้กับสงครามยาเสพติดและความยากจน

จากคำรายนามท่านนายกฯ ทักษิณ ก็ได้กลายเป็นมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ที่เห็นชอบให้นำเงินรายได้ส่วนเกินที่ได้จาก โครงการออกสลากพิเศษจัดสรรให้เป็นทุนการศึกษา ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนได้รับโอกาสทางการศึกษาและแก้ไขปัญหาคะดองเดือดร้อน โดยมอบให้ กระทรวงศึกษาธิการเชิญชวนให้นักเรียน นักศึกษา และเยาวชนที่ยากจน ต้องการทุนการศึกษา เขียนเรียงความเพื่อขอรับทุนการศึกษาในหัวข้อที่ แสดงฐานะครอบครัว ความจำเป็น ความประสงค์ที่จะรับทุน และปัญหา ความยากลำบาก เพื่อให้ทราบสภาพที่แท้จริงและหาแนวทางแก้ไขต่อไป

“วันนี้เรามีเพื่อนร่วมชาติของเราจำนวนไม่น้อยที่มีวิถีชีวิตที่ลำบาก ไม่ใช่เป็นปัญหาเศรษฐกิจด้านเดียว แต่เป็นปัญหาสังคมและปัญหา เศรษฐกิจ เป็นผาแผดที่แยกกันไม่ได้ ใครบอกว่าปัญหาเศรษฐกิจไม่ต้องแก้ แก้ปัญหาสังคมก่อนก็ได้ แก้ปัญหาเศรษฐกิจไม่แก้ปัญหาสังคมก็ไม่ได้ เป็นสิ่งที่ เป็นผาแผดที่แยกจากกันไม่ได้ ยิ่งกว่าผาผดอินจันเสียอีก บางที ต้องแก้ไปพร้อมๆ กัน...”

ข้างต้นเป็นคำกล่าวตอนหนึ่งของท่านนายกฯ ทักษิณ เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ ในโอกาสที่เป็นประธานพิธีมอบทุนการศึกษาสำหรับเด็กและเยาวชนที่ดึกสันดิไมตรี ทำเนียบรัฐบาลและมีคำกล่าวอีกหลายตอน ของท่าน ที่สะท้อนพลังความตั้งใจที่จะสร้างและพัฒนาคนให้ถึงพร้อมด้าน การศึกษาอันจะนำไปสู่ความสมบูรณ์เต็มเต็มของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติในอนาคต

เด็กและเยาวชนที่ได้รับทุนการศึกษาคั้งนี้ กลุ่มแรกจำนวน ๒๕,๓๖๗ คน ซึ่งจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือเร่งด่วนที่สุด เป็นผู้ประสบ ปัญหารุนแรงซ้ำซ้อนจนอาจเสียโอกาสในการศึกษา มีความเสี่ยงสูงที่จะ ออกจากสถานศึกษา หรือบางคนต้องออกจากระบบการศึกษามาแล้ว และ ปัจจุบันเป็นผู้รับผิดชอบหาเลี้ยงครอบครัวด้วยตนเอง

มีเด็กและเยาวชนที่เผชิญภาวะยากจนแร้นแค้น สมัครเข้าร่วมโครงการโดยเขียนเรียงความ รวมจำนวนทั้งสิ้น ๔๒๓,๔๔๓ คน มาจากทุกระดับการศึกษาตั้งแต่อนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา ผู้ที่ครอบครัวยากจน มีปัญหาสังคมสูง ได้รับความช่วยเหลือจากญาติบ้าง เผชิญปัญหาที่ไม่ซับซ้อนนัก ได้รับพิจารณาจัดให้อยู่ในกลุ่มที่ ๒ รวม ๕๓,๖๖๖ คน และเป็นที่น่ายินดีที่ต่อมาคณะกรรมการพัฒนายุทธศาสตร์สำหรับแก้ปัญหาเด็กยากจนและเด็กด้อยโอกาส ซึ่งมีรองนายกรัฐมนตรี (นายจาตุรนต์ ฉายแสง) เป็นประธาน ได้มีมติให้ขยายการสนับสนุนทุนการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในกลุ่มที่ ๒ นี้ด้วย ส่วนกลุ่มที่ ๓ เป็นกลุ่มที่มีฐานะยากจนระดับรองลงมา คณะกรรมการฯ ก็พิจารณาให้คำตอบแทนเขียนเรียงความ ทั้งนี้จะมีการรวบรวมประวัติผู้ส่งเรียงความทุกคน และทำวิจัยพิจารณาให้ความช่วยเหลือติดตามดูแลต่อไป

นอกจากคณะกรรมการที่กล่าวข้างต้น ยังมีคณะทำงานโครงการเขียนเรียงความสำหรับเด็กและเยาวชน เพื่อขอรับทุนการศึกษาตามนโยบายของรัฐบาล มีตินันเป็นประธานคณะทำงาน และมีปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (นางพรนิภา ลิ้มปพยอม) เป็นรองประธานคณะทำงาน มีผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (นางสาวณททัย ทิวไผ่งาม) เป็นคณะทำงานและเลขานุการ ซึ่งได้ดำเนินกิจกรรมอย่างหลากหลายและต่อเนื่อง รวมทั้งมีผู้มีส่วนร่วมในโครงการอีกคณะหนึ่ง ที่ช่วยให้การกลั่นกรองเรียงความของผู้รับทุนดำเนินการเสร็จเรียบร้อยตามวัตถุประสงค์ คือ นักเรียน นิสิต นักศึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิจากมหาวิทยาลัย ๖ แห่ง สถาบันราชภัฏ ๔ แห่ง และสถาบันการศึกษาต่างๆ ของภาครัฐและเอกชน รวม ๒๔ แห่ง จำนวน ๘๐๐ คน ร่วมกันเป็นคณะทำงานคัดเลือกเรียงความเพื่อขอรับทุนการศึกษาตามนโยบายของรัฐบาล ตรวจเรียงความทั้งหมดอย่างกระตือรือร้น และระดมกำลังทำงานแข่งกับเวลาโดยไม่คำนึงถึงความเหน็ดเหนื่อย

นิสิต นักศึกษา และนักเรียนระดับสูงที่ร่วมเป็นคณะกรรมการคัดเลือกเรียงความฯ ครั่งนี้ นอกจากจะได้เพิ่มทักษะการอ่านและการวิเคราะห์มากขึ้น รู้จักใช้เวลาว่างช่วงปิดภาคเรียน มีรายได้พิเศษและรู้คุณค่าของเงินแล้ว เขาเหล่านั้นยังได้รับรู้สภาพชีวิตและสังคมในชนบทหรือสังคมในเมืองที่ยากจน และรู้สึกมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาความยากจนของประเทศ ดังที่ธัญวรัตน์ บัวตะคุ นักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งเป็นผู้หนึ่งในคณะกรรมการเล่าให้ฟังว่า

“วิถีชีวิตมากมายหลากหลายที่ผ่านสายตา เรียงความที่แสดงเรื่องราวมากมาย อ่านไปแล้วทำให้รู้ว่า มีอะไรอีกมากที่ไม่เคยรู้และก็คงไม่รู้ต่อไปถ้าไม่มีโอกาสได้มาตรวจเรียงความเพื่อพิจารณาทุนของรัฐบาลในครั้งนี้ ดิฉันเป็นนักศึกษาคนหนึ่งอยู่ในสังคมระดับกลางและเคยคิดเสมอว่าตัวเองลำบากมาก เคยคิดว่าเรียนไปเรื่อยๆ เหนื่อยก็พัก จนได้มีโอกาสมานั่งอ่านเรียงความของน้องๆ ที่ส่งมาเล่าถึงความเป็นอยู่ และวิถีชีวิตที่ต้องเผชิญอุปสรรคมากมาย ถ้าเป็นดิฉันเองคงคิดมากตายไปแล้ว แต่น้องๆ เขายังอยู่และเข้มแข็งพอจะสู้ต่อไปด้วยซ้ำ ทำให้ดิฉันได้คิดว่าปัญหาของตัวเองไม่ใช่เรื่องที่ใหญ่เลย ไม่ได้ครึ่งของน้องๆ เหล่านี้ด้วยซ้ำ และการอ่านเรียงความครั้งนี้ ทำให้ดิฉันคิดใหม่ ทำใหม่ ตามนโยบายของท่านนายกฯ ดิฉันจะตั้งใจเรียน แทนคนที่เขาไม่มีโอกาส ณ ตรงนี้ทำให้ดีที่สุด ขอขอบคุณคณะกรรมการของกระทรวงศึกษาธิการ และ ฯพณฯ นายกฯ ทักษิณที่ได้มอบโอกาสอันมีค่าและประสบการณ์ที่ดีในครั้งนี้ให้แก่ดิฉัน”

คำตอบแทนคณะกรรมการคัดเลือกเรียงความฯ เพื่อขอรับทุนการศึกษาซึ่งกำหนดไว้วันละ ๒๕๐ บาท ต่อ ๑ คน และได้รับเพิ่มเติมอีก ๑๐๐ บาทตามที่ท่านนายกฯ ทักษิณมีปรารถนาว่าควรจัดให้เพิ่มเติมเนื่องจากคณะกรรมการต้องตรากตรำทำงานหนักนั้น จุฑามาศ นรสิงห์ นักศึกษา คณะสาธารณสุข

ศาสตราจารย์มหาวิทยาลัยมหิดล เล่าความรู้สึกว่า แม้จะไม่ได้รับคำตอบแทน ก็ปรารถนาจะทำงานนี้ต่อไปด้วยความประทับใจที่ได้มีส่วนช่วยเหลือเด็กที่ยากจน ดังบทให้สัมภาษณ์ตอนหนึ่งว่า

“สิ่งที่ดิฉันได้รับในวันนี้คุ้มค่ามากกว่าคำตอบวันละ ๒๕๐ บาทจริงๆ ประสบการณ์ทำงานที่เต็มไปด้วยความคราบน้ำตา และความภาคภูมิใจที่ได้ช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ ทุกๆ สิ่งทุกๆ อย่างเต็มไปด้วยกำลังใจที่จะให้ดิฉันทำงานนี้ต่อไปแม้ไม่ได้รับคำตอบแทนก็ตาม สิ่งหนึ่งที่ดิฉันรู้สึกประทับใจเป็นอย่างยิ่งก็คือ การที่ได้เข้าไปเป็นส่วนหนึ่งในการช่วยเหลือชีวิตเด็กๆ ที่ยากจน ดิฉันรู้สึกเหมือนได้ไปทำบุญซึ่งอาจเป็นการทำบุญครั้งที่ยิ่งใหญ่ในชีวิตของดิฉันเลยก็ว่าได้ เพราะโอกาสที่ดิฉันได้หยิบยื่นให้แก่พวกเขาเหล่านี้ แม้จะไม่ได้ทำให้ชีวิตของพวกเขาดีขึ้นกว่าเดิม แต่ก็ได้บรรเทาความทุกข์ และความเดือดร้อนที่พวกเขามีอยู่ให้ลดน้อยลงกว่าเดิมอย่างแน่นอน และสิ่งที่ทำให้ดิฉันมั่นใจในคำกล่าวนี้ก็คือ รอยยิ้มและเสียงหัวเราะของน้องๆ ที่เข้ามารับทุนกับท่านนายกฯ เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ที่บ่งบอกถึงความสุขและพอใจเป็นอย่างยิ่ง ภาพที่ดิฉันเห็นคงบ่งบอกได้ดีทีเดียวว่าสิ่งที่ดิฉันคิดนั้นถูกต้องเป็นแน่!

ดิฉันรู้สึกเป็นเกียรติและดีใจเป็นอย่างมาก ที่ได้มีโอกาสถ่ายทอดความรู้สึกประทับใจต่อการอ่านเรียงความครั้งนี้ให้ท่านผู้อ่านทุกท่านฟัง เพราะสิ่งนี้จะเป็นประสบการณ์ชีวิตที่มีค่าในจิตใจของดิฉันอย่างไม่มีวันลืมเลยทีเดียว...”

อาจกล่าวได้ว่า การให้นิสิต นักศึกษาและนักเรียนระดับสูงสมัครเป็นคณะกรรมการคัดเลือกเรียงความครั้งนี้ เกิดมรรคผลเป็นทวีคูณ สะท้อนกลับยังผู้เป็นคณะกรรมการด้วย เนื่องจากความประทับใจรับรู้ถึง

ความยากลำบากของคนอื่น ทำให้ผู้อ่านเรียงความมีกำลังใจ มีความมุ่งมั่น
ศึกษาต่อไปในอนาคต ดังที่ภรณ์ วิเศษวรกุล จากสถาบันราชภัฏ
สวนสุนันทา เล่าอธิบายไว้อย่างชัดเจนว่า

“ดิฉันได้รับคัดเลือกเป็นหนึ่งในคณะทำงานคัดเลือกเรียงความ
เพื่อขอรับทุนการศึกษาตามนโยบายของรัฐบาล หลังจากที่ดิฉันได้อ่าน
เรียงความหลายๆ ฉบับที่ส่งเข้ามานั้น อย่างแรกดิฉันเกิดความรู้สึกสงสาร
หลายๆ คนที่อยากเล่าเรียนศึกษาต่อในระดับสูงๆ แต่ไม่มีโอกาสเพราะ
ความยากจน และทำให้รู้ว่าประเทศไทยยังมีคนยากจนและด้อยโอกาส
ทางการศึกษามาก ซึ่งส่วนใหญ่ก็เป็นเยาวชนที่เป็นกำลังของชาติ ทุกๆ คน
ถึงแม้จะยากจน แต่ก็ตั้งใจและความพยายามที่จะเรียนหนังสือ แต่ละคน
ก็มีความฝันเป็นของตัวเองว่าอยากเป็นอะไร เด็กบางคนเขียนมาว่าอยากเป็น
พยาบาล ตำรวจ ทหาร หมอ ฯลฯ แต่สิ่งที่ทำให้ดิฉันประทับใจมากที่สุดคือ
ความกตัญญูต่เวทีของเด็กๆ พวกเขารู้ว่า พ่อ แม่ ต้องลำบาก เหนื่อยยาก
เพียงไร เด็กบางคนเขียนมาบอกว่าอยากให้ พ่อ แม่ สบาย โตขึ้นก็อยากจะ
ตอบแทนบุญคุณพ่อ แม่ และแบ่งเบาภาระของพ่อ แม่ เด็กบางคนถึงจะ
พิการหรือติดเชื้อ HIV แต่พวกเขาก็ไม่ท้อแท้ พยายามที่จะเรียนหนังสือ
หรือเขียนเรียงความเพื่อขอรับทุนการศึกษา สิ่งที่ได้ดิฉันได้รับหลังอ่านเรียงความ
คือ ความรู้สึกสงสารเด็กๆ ที่ยากจนทำให้ไม่มีโอกาสทางการศึกษา แต่รู้สึก
ประทับใจเรื่องความพยายาม ไม่ทิ้งโอกาสทางการศึกษา ความกตัญญู
และความมานะอดทน ไม่ท้อถอย ในขณะที่เดียวกันก็ทำให้ดิฉันได้ข้อคิด
จากการอ่านเรียงความมาปรับใช้ในชีวิตประจำวัน ทำให้ดิฉันมีกำลังใจ
มีความมุ่งมั่นในการเรียนหนังสือต่อไปในอนาคต...”

มีผู้กล่าวว่า คนเราเลือกเกิดไม่ได้ แต่เลือกที่จะเป็นได้ ถ้ามีโอกาส เด็กและเยาวชนผู้ไม่ได้เกิดมามีฐานะร่ำรวยและข้าแค้นเหล่านี้ ขณะนี้ มีโอกาสให้ชีวิตของตนดีขึ้นแล้ว โดยรัฐบาลประคองให้ยืนทรงตัวขึ้น สร้างกำลังใจให้เข้มแข็งขึ้น ดังคำกล่าวของท่านนายกฯ ทักษิณ ซึ่งกล่าวในงานเดียวกันได้เน้นให้เด็กและเยาวชนที่ได้รับทุนมีความอดทนมุ่งมั่น เป็นคนดี และทำงานให้มีประโยชน์แก่ครอบครัว สังคม และประเทศชาติตอนหนึ่งว่า

“ถึงแม้ว่ามีพายุมา เราต้องรู้จักที่จะอดทน ต่อสู้ หากที่กำบังที่เหมาะสม แล้วสักพักหนึ่งแดดก็จะออก นั่นคือ ความสุขสว่างแห่งชีวิต ก็จะคืนมา ขอให้อดทน ไม่มีใครที่ต้องทนทั้งชีวิตหรอก ถ้าใจสู้และเป็นคนที่ดี ขอให้คิดว่าเราเกิดมาแล้ว เราจะต้องทำตัวให้เป็นประโยชน์ต่อครอบครัว และสังคมให้ได้ และเมื่อนั้นท่านจะโตขึ้นอย่างมีความหวัง และเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศต่อไป...”

คงไม่เกินเลยที่จะกล่าวว่า คำกล่าวจากใจท่านนายกฯ ทักษิณช่างตัน
เสมือนจากใจคณะรัฐบาลนั้น ตรงใจคนไทยมากที่สุด และแทนใจคนไทย
ทั่วประเทศผู้มีบรรพชนที่หล่อหลอมความมีเมตตาอารีไว้ในจิตวิญญาณ
มาแสนนานนัก และมั่นใจอย่างยิ่งว่าความมีเมตตาเอื้ออารี และความตั้งใจ
เป็นคนดีของแผ่นดินจะอยู่ในใจเด็กและเยาวชนผู้ร่วมโครงการเขียนเรียงความ
นี้ตลอดไป

ตัวอย่างเรียงความ

เรื่อง “ชีวิตและความฝันของฉัน”

เรียงความของเด็กและเยาวชนตามโครงการเขียนเรียงความสำหรับเด็กและเยาวชน
เพื่อขอรับทุนการศึกษาตามนโยบายของรัฐบาล

เรื่องที่ ๑

ครอบครัวของผมนั้นยากจนมากตั้งแต่ผมเกิดมา พ่อโตรู้เรื่องในครอบครัวก็เห็นพ่อกับแม่ไปรับจ้างอยู่ตลอด อยู่มาวันหนึ่งพ่อของผมก็ได้รับอุบัติเหตุจนต้องพิการทำให้หาเงินไม่ได้ มีแม่เพียงผู้เดียวหาเลี้ยงครอบครัวออกรับจ้าง บางวันก็ไม่มีงานทำ ผมต้องอดมื้อกินมื้อ แม่ก็มีโรคประจำตัวเป็นโรคภูมิแพ้ บางครั้งก็จะหายใจไม่ออก ผมก็ไม่รู้ว่าจะช่วยเหลือแม่ได้อย่างไร ผมอยากให้ท่านผู้ใจบุญช่วยเหลือผมในด้านการศึกษา เพราะตอนนี้ผมได้อาศัยอยู่กับตายายเพราะพ่อของผมไปทางแม่ก็ไปทาง อาหารจะรับประทานก็ไม่เพียงพอ ผมไปโรงเรียนบางครั้งก็มีข้าวไปทานตอนกลางวันบางครั้งก็ไม่มี ผมไปถึงโรงเรียนแล้วเห็นเพื่อนกินขนมผมก็อยากจะกินก็ไม่มีสตางค์จะซื้อ ผมได้แต่เฝ้ามองเพื่อนกินขนมจนน้ำลายไหลแล้วผมก็เดินหนีไป ผมได้แต่ถามยายว่าวันไหนจะมีสตางค์ไปกินขนมอย่างเพื่อนๆ บ้าง ยายก็ตอบว่าต้องไปรับจ้างหัดขายไอศกรีมถึงจะมีสตางค์ไปกินขนมนะ แต่ตอนนี้ก็ต้องทนไปก่อนนะ ท่านผู้ใจบุญครับ ตอนนี้ผมเรียนหนังสืออยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ บ้านของผมก็อยู่ไกลโรงเรียนมาก ผมต้องเดินไปโรงเรียน บางครั้งเพื่อนก็ส่งสาร ก็ให้ซ่อนรถจักรยานไปด้วย เสื้อผ้าก็ไม่มีสวมใส่ ชุมนักเรียนก็เก่าเต็มที

ผมอยากจะมีเสื้อผ้าดีๆ ใส่กับเขาบ้าง ผมคิดว่าท่านที่ใจบุญคงเมตตาส่งสารผมบ้างนะครับ ผมอยากจะมีเงินทุนการศึกษาเพื่อนำมาใช้

ในการศึกษา ผมไม่มีเงินทุนการศึกษาเลย ที่ผมเขียนมาเพื่อขอทุนการศึกษา ผมหวังว่าท่านผู้ใจบุญคงช่วยเหลือผมบ้างนะครับ

ผู้ขอรับทุนระดับประถมศึกษา

เรื่องที่ ๒

หลังจากที่แม่ของข้าพเจ้าย่านมข้าพเจ้าแล้ว แม่ก็ไปทำงานกับพ่อ ที่กรุงเทพฯ นานๆ จะกลับมาเยี่ยมข้าพเจ้าและยายสักที ยายกับตาจึง รับภาระเลี้ยงดูข้าพเจ้าตั้งแต่เล็กๆ ตาก็มีอาชีพหาของป่า ต้องเข้าป่า บ่อยๆ เพื่อจะได้นำเงินมาซื้อนมให้ข้าพเจ้า เพราะว่าพ่อกับแม่นานๆ จะ ส่งเงินมาครั้งหนึ่ง และอีกอย่างตอนเด็กๆ ข้าพเจ้าก็ไม่ค่อยแข็งแรง เจ็บป่วยบ่อยครั้ง ตาจึงต้องออกรับจ้างต่างๆ เพื่อจะได้นำเงินพาข้าพเจ้า ไปหาหมอ แต่แล้วเมื่อข้าพเจ้าอายุได้ ๓ ปี ตาที่คอยหาเงินมาจนเจือ ครอบครัวย กลับต้องมาตายเพราะโรคเกี่ยวกับปอด ทั้งให้ยายต้องรับภาระ เลี้ยงดูข้าพเจ้าเพียงลำพัง ส่วนพ่อกับแม่ก็ไม่เคยมาเยี่ยมข้าพเจ้าเลย เพียงแต่ ส่งเงินมาให้หลายๆ ทีหนึ่ง ยายต้องออกรับจ้างทั่วไป ทั้งทำนา ทำลูกเห็ด อัดก้อน และได้ส่งข้าพเจ้าเข้าเรียนชั้นอนุบาล เพราะหวังว่าอนาคตของหลาน ที่ตนรักต้องไม่เป็นเหมือนตน แต่แล้วเมื่อข้าพเจ้าอายุได้ ๕ ปี แม่ของ ข้าพเจ้าก็ตายอย่างกะทันหันเพราะตกบันได เส้นเลือดในสมองแตก ยายจึง กลายเป็นแม่ของข้าพเจ้าอย่างเต็มตัว อาจจะทุกข์บ้างแต่ว่ายายไม่เคยบ่น เลยสักคำ ทุกวันยายจะออกรับจ้างทุกอย่าง ข้าพเจ้าก็จะหุงหาอาหาร ก่อนไปโรงเรียน จนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ข้าพเจ้าก็สอบได้ที่ ๑ - ๒ ตลอด ครูจึงพยายามช่วยโดยการหาทุนการศึกษาให้บ้าง และ ข้าพเจ้าก็ได้ศึกษาต่อที่โรงเรียนมัธยมประจำตำบล ซึ่งระยะทางจากบ้าน

ถึงโรงเรียนประมาณ ๓ - ๕ กิโลเมตร ข้าพเจ้าต้องปั่นจักรยานมาโรงเรียนขึ้นมัธยมแล้วค่าใช้จ่ายอื่นๆ ก็เพิ่มมากขึ้น ค่าใช้จ่ายของครอบครัวก็สูงขึ้น ยายต้องรับจ้างสานแหและรับจ้างอัดก้อนเห็ดทุกเสาร์ - อาทิตย์ โดยข้าพเจ้าจะเป็นลูกมือคอยช่วยยาย ยิ่งตอนนี้ยายก็แก่แล้ว ๖๑ ปีเข้าไปแล้วทำอะไรก็ไม่คล่องเหมือนก่อนๆ ยิ่งตอนนี้ยังมีโรคประจำตัว คือ โรคเบาหวาน ต้องไปหาหมอตามนัดทุกเดือน

สำหรับความฝันของข้าพเจ้าก็คือ จะต้องมียาชีพเป็นแพทย์หญิงให้ได้ เพราะจะได้รักษาพยาบาลให้หายจากโรคประจำตัว แต่เรื่องเรียนข้าพเจ้าก็ได้เกรดเฉลี่ย ๓.๐๐ กว่าๆ ทุกเทอม หากความฝันของข้าพเจ้าเป็นจริงก็คงดี ข้าพเจ้าจะได้ทดแทนและตอบแทนบุญคุณให้ยายมากกว่านี้ เพราะยายได้ให้แก่ข้าพเจ้ามากมายนัก ข้าพเจ้าสัญญาว่าข้าพเจ้าจะทำงานนี้ให้ดีที่สุด จะไม่ทำให้ยายต้องผิดหวังหรือเสียใจเป็นอันขาด เพราะว่ายายเป็นสิ่งที่สำคัญและเป็นสิ่งเดียวที่ข้าพเจ้ารักมาก และเป็นสิ่งเดียวที่ข้าพเจ้าเหลืออยู่

ผู้ขอรับทุนระดับมัธยมศึกษา

เรื่องที่ ๓

ข้าพเจ้ามีสมาชิกในครอบครัวทั้งหมดสิบคน เป็นหญิงหกคน ชายสามคน ซึ่งข้าพเจ้าเป็นน้องคนสุดท้อง บิดา มารดามียาชีพทำนา ข้าพเจ้าเป็นคนพิการทางสายตามาดั้งแต่กำเนิด เหตุที่ข้าพเจ้ามีความบกพร่องทางสายตาเพราะครอบครัวของข้าพเจ้ารวมทั้งพี่ๆ ของข้าพเจ้าต้องตื่นนอนในเวลาตีสามทุกวันเพื่อช่วยกันทำกับข้าว เพราะสมัยนั้นโรงสีข้าวยังไม่มี บางวันไม่มีอะไรจะกิน คุณแม่ของข้าพเจ้าต้องเดินเข้าไปในวัดเพื่อขอข้าวกับท่านหลวงตา หลวงตาบอกว่าวันนี้ข้าวหมด คงมีแต่ข้าวแห้ง คุณแม่ของ

ข้าพเจ้าจำต้องฝืนใจรับข้าวแห้งจากท่านหลวงตาเพราะคิดว่าไม่มีทางเลือกแล้ว ขอเพียงแต่ให้ลูกๆ มีชีวิตอยู่รอดไปวันๆ หนึ่งก็พอใจแล้ว คุณแม่ของข้าพเจ้า เมื่อได้รับข้าวแห้งจากท่านหลวงตาแล้วก็นำมาแช่น้ำให้นิ่มเพื่อที่จะได้นำไปนึ่ง บางครั้งก็นำมาทอดกรอบใส่น้ำอ้อยหรือน้ำตาลบีบให้ลูกๆ กิน บางวัน คุณพ่อกับคุณแม่ของข้าพเจ้าก็เก็บพริก มะนาว และพืชผักสวนครัวที่ปลูกไว้ในสวนไปแลลกข้าวตามหมู่บ้านต่างๆ ด้วยเหตุนี้เองคุณแม่ของข้าพเจ้าจึง คิดท้อแท้หมดหวังในชีวิตเพราะมีลูกหลายคน มีความผิดเคืองทางด้าน เศรษฐกิจ ไหนจะค่าศึกษาเล่าเรียนของลูกๆ ไหนจะค่าอยู่ค่ากิน เมื่อคุณแม่ของข้าพเจ้านึกหาทางออกไม่ได้ ท่านจึงตัดสินใจกินยาฆ่าลูกตัวเอง เพื่อไม่ให้ข้าพเจ้านั้นมีชีวิตเกิดมาร่วมชะตากรรมเพิ่มภาระในครอบครัว เมื่อถึง วาระกำหนดคลอด คุณแม่ของข้าพเจ้าก็บังคับบรรดาพี่ๆ ของข้าพเจ้าทุกคน ให้ช่วยทำคลอด เพราะคุณแม่คลอดข้าพเจ้าได้ยากกว่าลูกคนอื่นๆ กล่าวคือ ใช้สันเท้ากดลงที่หน้าท้องแม่ของข้าพเจ้า ปรากฏว่ามีเลือดไหลพุ่งออกมา ทางปากและจมูกของแม่ข้าพเจ้า คุณพ่อต้องไปตามหมอตำแยมาต้มยา และฝนยาสมุนไพรให้ดื่ม อาการของคุณแม่ข้าพเจ้าก็ทุเลาลงตามลำดับ เมื่อคุณแม่คลอดข้าพเจ้าออกมาได้แล้ว สิ่งที่ปรากฏประจักษ์แก่สายตาของ ทุกๆ คนก็คือ ตาทางด้านซ้ายข้าพเจ้าแตก

ปัจจุบันข้าพเจ้าอาศัยอยู่กับพี่ชาย พี่สาว พี่เชย พี่สะใภ้ และ หลานๆ เนื่องจากบิดามารดาของข้าพเจ้าได้เสียชีวิตไปแล้ว บิดาเสียชีวิต ด้วยโรคมะเร็ง ส่วนมารดาเสียชีวิตด้วยโรคพยาธิใบไม้ตับ

ประวัติทางการศึกษาข้าพเจ้าเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ เมื่อ ปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ในระบบการศึกษานอกโรงเรียน ได้จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๔ ในระบบการศึกษานอกโรงเรียน

ปัจจุบันกำลังศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษา ปริญญาตรี

ข้าพเจ้าได้เขียนประวัติเรียงความในครั้งนี้โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขอรับการทุนการศึกษา เนื่องจากข้าพเจ้ามีความจำเป็นในการใช้สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน แต่ยังมีขาดทุนทรัพย์ในส่วนของคุณค่าอุปกรณ์และในเรื่องของค่าใช้จ่ายส่วนตัวบางอย่าง ข้าพเจ้าจึงอยากจะขอความอนุเคราะห์จากท่านผู้มีอุปการคุณทุกท่าน โดยข้าพเจ้าจะนำทุนการศึกษานี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษายิ่งอย่างแท้จริง

ผู้ขอรับทุนระดับอุดมศึกษา

...จ๊ะเอ๋..

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์

จ๊ะเอ๋วันเด็ก...

ผู้เฝ้าผู้ก่อน

โปรดอย่าหลอกผี

คุณพ่อคุณแม่

แม่อย่าดุด่า

ตื่นนอนตอนเช้า

หนังสือพิมพ์จำ

ลงรูปเสียไว้

พีโทรทัศน์จำ

เด็กเด็กทั่วแดน

อยากอ่านอยากเขียน

ครูจำอย่าห้าม

เด็กเด็กไหววอน

โปรดอย่ารังแก

ชักจี้เชือนแจ

โปรดอย่าทิ้งเรา

พ่อจำอย่าเมา

สดชื่นแจ่มใส

อย่าพาดหัวใหญ่

อกสั้นขวัญแขวน

เหมือนตาตุ๊กแตน

คอยดูคอยตาม

อยากเรียนอยากถาม

เด็กจะเติบโต

วิชาค่ายิ่งล้ำ สิ้นทรัพย์

พระอาจารย์สุรพจน์ สุธาธิโก

วิชาที่ยิ่งล้ำ
หากอยู่กับผู้ได้

ประมาณนับค่ามิได้
เรื่องน้อยใหญ่จบได้พอสัน

เมื่อทุกๆ คนได้ศึกษาวิชาการทางโลกมาแล้วและใช้เป็นเครื่องมือประกอบอาชีพ ย่อมได้มาซึ่งทรัพย์สินเงินทองมาใช้หล่อเลี้ยงร่างกาย นับว่าเป็นสินทรัพย์ภายนอก

บางคนถึงแม้ว่าจะมีสินทรัพย์ภายนอกมากมาย เช่น มีเงินใช้สามารถจับจ่ายใช้สอยซื้อหาข้าวของต่างๆ มาได้ตามต้องการ มีบ้านหลังใหญ่ พ่อ แม่ มีฐานะร่ำรวย แต่ทำไมไม่มีความสุขในชีวิต มีแต่ปัญหา ความเคร่งเครียด มีแต่เรื่องวุ่นวายในชีวิต คิดหาทางออกไปในทางที่ทำให้เกิดความเสื่อมเสีย ทำให้อนาคตไม่สดใส

ดังนั้นเราจะทำอย่างไรจึงจะค้นพบเพื่อทำให้วิถีชีวิตเปี่ยมไปด้วยความสุขอันเป็นสินทรัพย์ที่อยู่ภายในจิตใจ

สินทรัพย์ที่อยู่ภายในจิตใจ นั่นก็คือ การศึกษาวิชาทางธรรม มีการน้อมนำแนวปฏิบัติของพระพุทธเจ้า ได้แก่ ศีล สมาธิ ปัญญา ยึดเป็นหลักปฏิบัติ วิธีง่ายๆ ที่ทำให้จิตใจสงบเยือกเย็นเป็นสุขให้ทุกคน ลองปฏิบัติ

เริ่มกันเลยนะ หายมือทั้งสองข้างวางบนหน้าตัก สูดลมหายใจเข้าลึกๆ และผ่อนลมหายใจออกแบบสบายๆ พร้อมทั้งทำความรู้สึกตัวไว้ที่ฐานของจิต นิ่ง สังเกตสักครู่ จิตจะรับรู้สักรู้สึกเกิด-ดับ อยู่ระหว่างกลางทรงอก บริเวณลิ้นปี่ อากาโรวูบๆ และทำความรู้สึกเรื่อย ๆ ไป

ดังนั้น ไม่ว่าเราจะอยู่ ณ ที่ใด ยืน เดิน นั่ง นอน

อ่านหนังสือ หรือทำกิจกรรมใดๆ ให้ระลึกรู้สึกตัว ดูจิตไปพร้อมๆ กับ อากัปกริยาอยู่ทุกขณะ ไม่เลือกกาลเวลา

วิชาที่เป็นสินทรัพย์ภายในมีวิธีง่ายๆ เพียงเท่านี้ ความสงบสุขก็จะเกิดขึ้น สังคมที่วุ่นวายอยู่ภายนอก ถึงแม้ว่าเราจะเห็นอยู่ พบเห็นอยู่ หรือสัมผัสอยู่ ก็อย่าไปยึดเกาะมาเป็นอารมณ์ทำให้เกิดความตึงเครียด หรือเกิดความทุกข์

วิถีพุทธธรรมตามแนวทางพระพุทธเจ้า เมื่อได้รับวิชาความรู้แล้ว ต้องฝึกปฏิบัติด้วยจึงจะเกิดผลดีต่อผู้ปฏิบัติ ซึ่งมีวิธีที่เรียบง่ายแบบสบายๆ เด็กๆ ทุกคนทำได้ หรือไม่ว่าจะเป็นผู้ใหญ่ ครู อาจารย์ พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ก็ทำได้เช่นเดียวกัน

ปฏิบัติแล้วไม่เครียด หมดความกังวล หลุดพ้นจากความทุกข์ ผลที่เกิดขึ้นก็คือทำให้เป็นคนเก่ง ดี มีความสุข

เก่ง จะเก่งอย่างไร ก็เป็นคนเก่งด้วยปัญญาหรือที่เรียกว่า IQ (Intelligence Quotient) ปัญญาจะช่วยในการตัดสินใจ ใช้ดำเนินชีวิต และแก้ปัญหา แก้ปัญหาชีวิตได้ มีความเห็นที่ถูกต้อง จิตก็ผ่องใส เพราะมีความคิดที่มีปัญญา ทุกอย่างจะเป็นไปเพื่อการสร้างสรรค์ คำพูดและการกระทำก็เป็นไปในสิ่งที่ดีงาม จึงจะเรียกว่าเป็นคนเก่งด้วยปัญญา

ดี จะเป็นคนดีอย่างไร เมื่อคำพูดและการกระทำเป็นไปในสิ่งที่ดีงามแล้ว ก็จะเป็นคนที่มีคุณธรรม เป็นคนดีที่มีศีลธรรมและคุณธรรม หรือ MQ (Moral Quotient) จะกลับคืนมาอยู่ในสังคม

มีความสุข เมื่อทุกคนมีจิตใจที่งดงาม มีสติระลึกรู้อยู่ตลอดเวลา สมาธิก็เกิดขึ้นภายในจิตใจที่มีคุณธรรม ศีลธรรม พร้อมทั้งมีปัญญาคอยกำกับในอารมณ์ของตนเอง คือ EQ (Emotional Quotient) จึงเป็น ผู้ที่มีความสุข และสามารถอยู่กับสังคมได้อย่างสันติสุข นั่นคือจะเป็น ผู้ที่ให้ เป็นผู้ที่เสียสละและทำประโยชน์ให้แก่สังคมอีกด้วย หรือที่เรียกว่า SQ (Socializational Quotient)

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ปี ๒๕๔๗ เล่มนี้ ได้จัดสรรหาสิ่งดีๆ มามอบให้เป็นของขวัญอันล้ำค่า วิชาค่ายิ่งล้ำ สินทรัพย์ มอบไว้แก่ทุกๆ คน ขอให้ดำรงตนด้วยวิชาซึ่งมีค่ายิ่งสินทรัพย์ นั่นก็คือ มีวิชาที่เป็นสินทรัพย์

ภายใน ได้แก่ จิตใจ และวิชาที่เป็นสินทรัพย์ภายนอกคือการดำรงตนใน
ชีวิตประจำวันอย่างมีความสุข

วิชามีค่ายิ่งกว่าสินทรัพย์ ที่เปิดออกให้แก่ทุกๆ คน เปรียบประดุจ
ขุมทรัพย์อันประเสริฐ ขุดได้ไม่มีวันหมด ตกน้ำไม่ไหล ตกไฟไม่ไหม้
ใครจะเอาขุมทรัพย์ของเรานี้ไปไม่ได้ วิชาจะติดตัวเราไป เปรียบเสมือนเงา
ที่ตามตัวเราไปตลอดกาล

มหาวิทยาลัย	ทศสยาม	เรือดำนํ้า
ช่วยกันพาย	ช่วยกันจ้ำ	นำสุครี
การศึกษา	ัดหามา	สั่งตัด
ปฏิรูปครั้งนี้	เราเด็กไทย	ไปพร้อมกัน

เป็นเด็ก Top Ten ของโลก

สุวัฒน์ ศักดิ์ศรีกุล

เด็กทุกคนอยากเป็นคนเก่ง มีความสามารถมาก เป็นที่รักของเพื่อน เป็นที่รักของครู อาจารย์ และเป็นที่รักของพ่อแม่และญาติพี่น้อง ความจริงเป็นเรื่องไม่ยากที่จะเป็นเช่นนั้นได้ ถ้าจะเริ่มต้นด้วยการดูแลตนเองให้มีสุขภาพอนามัยดี ปฏิบัติตนเป็นคนดี และใส่ใจหาความรู้ด้วยความพากเพียร หากทำได้ครบสามอย่างนี้ก็จะได้เป็นคนดีมีความสุข เป็นที่รักของทุกคน และจะเป็นคนที่ทำให้ประเทศชาติเจริญก้าวหน้าต่อไป

การดูแลตนเองให้มีสุขภาพอนามัยดีจะต้องออกกำลังกายทุกวัน หากจะออกกำลังกายให้สนุกก็ต้องเล่นกีฬา ถ้าหมั่นฝึกซ้อมกีฬาที่ถนัดก็อาจทำให้เป็นคนมีชื่อเสียงและเป็นคนร่ำรวยได้ด้วย เด็กทุกคนจึงต้องออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำสม่ำเสมอ นอกจากออกกำลังกายแล้วยังต้องรู้จักการกินอาหารที่ไม่มียันตราย เลือกกินอาหารให้ครบ ๕ หมู่ โดยฝึก

ให้ชอบอาหารทุกชนิดที่มีคุณค่าต่อร่างกาย อาหารและการออกกำลังกาย เป็นสิ่งที่ทำให้ร่างกายเจริญเติบโตได้สมส่วนและสง่างาม

การปฏิบัติตนเป็นคนดีเป็นสิ่งที่ทำได้ง่าย แต่จะต้องเริ่มต้นในขณะที่ ยังเป็นเด็ก โดยเริ่มจากการเป็นเด็กที่เชื่อฟังพ่อแม่ ครู-อาจารย์ เพราะ ท่านเหล่านั้นเป็นผู้ที่หวังดี มีความพยายามช่วยให้เด็กเป็นคนดี และเป็นคนที่เด็กอยู่ใกล้ชิดมากกว่าคนอื่นๆ เด็กจะต้องรู้จักคิดว่าทำอะไรจึงจะเป็นที่รักชอบของคนอื่น และทำอะไรจึงจะทำให้คนอื่นชื่นชมได้ พ่อแม่ และครู-อาจารย์จะเป็นที่ปรึกษาให้ความคิดที่ดี เด็กๆ จึงควรปรึกษาและถามสิ่งต่างๆ เสมอๆ เพื่อให้เกิดความมั่นใจในความคิด และจะได้เป็นคนดี แน่นนอนต่อไป

การศึกษาหาความรู้เป็นสิ่งสำคัญที่สุดของชีวิตทีเดียว เพราะ
ความรู้นี้แหละที่ทำให้คนเราแตกต่างกันอย่างชัดเจน คนที่ไม่มีความรู้ต่อไป
จะยากจนและเจ็บป่วยบ่อยๆ ไม่สามารถเป็นที่พึ่งของคนอื่นได้ เด็กๆ
เป็นช่วงชีวิตที่จะหาความรู้ได้ดีที่สุดเพราะเป็นช่วงที่สติปัญญากำลังเจริญ
เติบโต ยังมีความรู้สติปัญญาก็ยิ่งเจริญเติบโตมากขึ้น การหาความรู้ใน
ยุคปัจจุบัน หาได้ง่ายและหาได้ตามความต้องการ นอกจากอ่านหนังสือแล้ว
อินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งหาความรู้ที่ดีที่สุดในโลก เพราะว่าเราจะอยู่ที่ไหน
ไม่ว่าในป่า ในเมือง ในบ้านหลังใหญ่ หรือกระท่อมในชนบท เราก็จะสามารถ
หาความรู้จากแหล่งเดียวกันได้ ความรู้จากอินเทอร์เน็ตมีมากมายมหาศาล
ใครยิ่งหาที่ยิ่งรู้มาก อยากรู้อะไรหาได้ทุกอย่างจากอินเทอร์เน็ต เด็กที่
เรียนรู้จากอินเทอร์เน็ตจะมีความรู้ที่แปลกใหม่และดีกว่า แต่ก็ต้องระวัง
ไม่ใช่อินเทอร์เน็ตในทางไม่ดี เพราะทำให้เสียเวลา ไม่เกิดความรู้ที่เป็น
ประโยชน์กับชีวิตของเรา เด็กๆ จะต้องรู้จักเตือนตัวเองด้วยว่าจะต้อง
ไม่เสียเวลาที่มีคุณค่าในช่วงเวลาที่มีเพียงเล็กน้อยในขณะที่เป็นเด็กอยู่
มีเช่นนั้น จะผ่านช่วงชีวิตที่เป็นเด็กไปอย่างน่าเสียดายที่เรียกกลับคืนมาไม่ได้
อีกแล้ว และอาจจะเหมือนผู้ใหญ่บางคนที่ทำให้ไม่ได้ เลยทำตัวเหมือนเด็ก
กลายเป็นตัวตลกอยู่นอกเวที ความรู้นี้แหละจะทำให้เติบโตเป็นคนที่มีสมบูรณ์
และช่วยให้เกิดองค์ประกอบต่างๆ ดังกล่าวข้างต้น เด็กๆ ทุกคนคงจะรู้
แล้วว่าควรทำอะไร และควรเริ่มต้นทำได้แล้วตั้งแต่วินาทีที่ยังเป็นเด็ก
และในวันเด็กนี้ด้วย

สิ่งดีๆ ในชีวิต

งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ รางวัลที่ ๑ ระดับประเทศ*

เด็กหญิงณิศา สงเคราะห์ธรรม

โรงเรียนหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์

ในชีวิตของมนุษย์ทุกคน ล้วนต้องเผชิญกับสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัวเสมอ ทั้งนี้ก็เพื่อเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้แก่จิตใจและสมอง เพื่อรู้จักแก้ไขสิ่งที่ผิดพลาดให้แปรเปลี่ยนเป็นเรื่องที่ดีงาม ในชีวิตของข้าพเจ้ามีเรื่องที่ต้องเผชิญหน้าเสมอไม่ว่าจะเป็นเรื่องดีหรือไม่ก็ตาม ถ้าหากเป็นเรื่องดีก็ถือว่าโชคดี เพราะฉันถือว่าเป็นเรื่องดีแล้วก็คงจะกลักรกลายเป็นเรื่องร้ายมิได้ แต่หากเรื่องที่ต้องเผชิญนั้นเป็นเรื่องเลวร้าย ก็ต้องคิดหาหนทางที่ดีให้แก่ชีวิต ว่าเราควรสลัดความเลวร้ายนี้ไปให้พ้นตัวได้อย่างไร ซึ่งข้าพเจ้า

* สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยสถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา จัดประกวดการเขียนเชิงสร้างสรรค์ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จากผู้ชนะเลิศระดับเขตพื้นที่การศึกษา เป็นการประกวดแบบฉับพลัน มิได้แจ้งหัวข้อล่วงหน้า เนื่องในวันภาษาไทยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๖

ก็ต้องใช้ความพยายามและอดทนมากมายเหลือเกิน บางครั้งท้อแท้ บางครั้ง
แพ้วพาย แต่นั่นก็คือพลังที่จะปลุกจิตใจของเราให้ลุกขึ้นเพื่อฟันฝ่าอุปสรรค
ทั้งหลายให้ผ่านพ้นไป ดังคำกล่าวที่ว่า “มิดิกีย่อมมีร้าย มิสุขก็มีทุกข์
เป็นธรรมดาโลก”

แต่ถ้าหากเรามองในอีกแง่มุมหนึ่งของชีวิตเรา ทุกคนจะพบว่า
สิ่งที่เราให้ค่าจำกัดความแก่นั่นว่าความทุกข์ หรือความเลวร้ายนั้น แท้ที่จริงแล้ว
ความทุกข์หรือความเลวร้ายนี้ก็เปรียบดังสิ่งดีๆ ที่ผ่านเข้ามาในชีวิตนั่นเอง
ถึงตรงนี้แล้วทุกท่านอาจโต้เถียงว่าความทุกข์จะเป็นสิ่งดีได้อย่างไร ในเมื่อ
มีความทุกข์ ก็เปรียบดังเรือเจอลมพายุซัดจนชนวนเซ หากเป็นเช่นนั้น
เรามาดูกันว่าความทุกข์ของพวกท่านคืออะไร ความผิดพลาด คือสิ่งที่
ทุกคนไม่อยากพบเจอ เพราะหากผิดพลาดย่อมหมายความว่าพ่ายแพ้
เช่นนั้นหรือ หากแต่ข้าพเจ้าคิดว่าความผิดพลาดคือกระจกสะท้อนที่ส่องภาพ
ให้เรามองเห็น ได้พิจารณาการกระทำของตนเพื่ออย่าเตือนให้เรานำสิ่งผิดพลาด
เหล่านั้นไปปรับปรุงแก้ไข ดังคนที่ล้มแล้วลุกขึ้นอย่างเข้มแข็ง มิใช่ล้มแล้ว
ไม่ยอมลุก เท่านั้นความผิดพลาดก็กลายเป็นสิ่งดีๆ ในชีวิตของท่านได้ บางสิ่ง
บางอย่างนั้น เราต้องพิจารณาใคร่ครวญด้วยหัวใจมิใช่สมอง ดังคำกล่าว
ที่ว่า ความสุขย่อมเกิดที่ใจหาใช่อื่นไม่ เพราะหากเรามองเรื่องทุกเรื่อง
ด้วยบรรทัดฐานของความสุข ทุกอย่างที่ดีก็ย่อมตามท่านมาเอง

ทุกท่านคงเคยได้ขมละครทางโทรทัศน์มาบ้าง และคงเคยพบเห็น
ตัวละครที่มีความทุกข์แล้วตีมีสสุราของมีนเมาเพื่อดับความทุกข์ แต่แท้ที่จริง
แล้วอบายมุขพวกนี้เป็นหนทางดับทุกข์หรือ มิแต่จะสร้างความทุกข์ให้
หนักหน่วงขึ้นไปอีก เพราะเมื่อท่านตีมีสสุราจนเมามาย สติที่อยู่คู่ด้วยยอม
ลดน้อยถอยลง และหากท่านขับรถกลับบ้านด้วยสภาพนั้น อาจเกิดอุบัติเหตุได้
โดยไม่รู้ตัว และอุบัติเหตุนี้ต้องส่งเวลายไปสักก็รื้อย ก็พันศพท่านถึงจะหมดทุกข์
เปล่าเลย ท่านก็จะทุกข์หนักขึ้นไปอีก เพราะฉะนั้น สุรามิใช่หนทางแห่ง

การดับทุกข์เลยแม้แต่น้อย ถ้าท่านลองเปลี่ยนจากสุราเป็นหนังสือธรรมะ หรือการเข้าวัดรักษาศีลแทน ในไม่ช้าท่านก็จะพบหนทางที่จะแก้ไขได้สำเร็จ เพราะว่าไม่มีปัญหาใดที่แก้ไม่ได้ มีแต่เพียงปัญหาที่แก้ไม่ได้เพราะท่านไม่อดทน แล้วถ้าท่านไม่อดทนปัญหาจะคลี่คลายได้อย่างไร บนโลกใบนี้ มักจะไม่มีที่สำหรับคนอ่อนแอ ท่านอยากเป็นเช่นนั้นหรือ บางท่านทุกข์ เพราะผิดหวัง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการงาน การศึกษา ท่านต้องทบทวนว่า ท่านตั้งความหวังไว้อะไร มันเกินความสามารถของท่านหรือไม่ ถ้าหาก มันสูงไปลองลดระดับให้พอที่ท่านจะมีความสามารถได้ เพราะบางอย่างที่สูงเกินไปย่อมเปรียบเสมือนของหนักที่กดทับขาของท่าน ทำให้ยับเยียน ไม่สะดวกจนเกิดความท้อแท้ แล้วท่านจะท้อแท้เพื่ออะไร นักธุรกิจบางคน ประสบปัญหาจนถึงขั้นล้มละลาย แต่เขาก็มีความหวังและกำลังใจเพื่อ ลุกขึ้นต่อสู้ จนบัดนี้นักธุรกิจผู้นั้นได้กลับเข้ามามีชีวิตที่ดีขึ้นอีกครั้ง ถึงแม้ ธุรกิจคราวนี้จะไม่ใหญ่โตหรือได้ผลกำไรมหาศาล แต่เขาก็มีกิน และสามารถ ดำรงชีวิตอย่างมีความสุขได้ หากท่านไม่เคยลำบากหรือล้มเลย เมื่อท่าน ต้องประสบกับความพ่ายแพ้ท่านจะไม่มีกำลังใจที่จะต่อสู้เลย ดังนั้นใครว่า ความผิดหวังเป็นเรื่องร้ายเสมอไป ความผิดหวังก็สามารถเป็นเรื่องดีๆ ในชีวิตได้เช่นกัน

ส่วนท่านที่ทุกข์ด้วยโรคภัยไข้เจ็บนั้น ถ้าท่านมองในมุมกลับแล้วท่าน จะพบว่าบางครั้งการเจ็บป่วยก็เป็นสิ่งที่ดีได้ เพราะเมื่อท่านหายแล้ว ท่านจะ ดูแลตัวเองดีขึ้น รับประทานอาหารถูกหลักมากขึ้น เพราะอะไร เพราะท่าน เคยป่วยมาแล้ว ย่อมรู้ว่าทราบเพียงใด และการดูแลสุขภาพตนเองจึงเป็น สิ่งที่ควรทำที่สุด เห็นไหมว่าบางทีการเจ็บป่วยก็ไม่ใช่ว่าเรื่องเลวร้ายเสมอไป

เมื่อไม่นานมานี้เอง พี่สาวของข้าพเจ้าสอบเอนทรานซ์เพื่อเข้าเรียน ในระดับอุดมศึกษา แต่ผลประกาศออกมาว่า พี่สาวของข้าพเจ้าสอบไม่ติด เป็นเรื่องน่ายุแล้วที่จะเสียใจบ้าง แต่พี่ของข้าพเจ้ากลับยิ้มและให้ข้อคิดว่า

การสอบเอนทรานซ์ไม่ได้ไม่ได้จำเป็นว่าจะหมดอนาคต เห็นไหมนี่ก็คืออีกวิธีหนึ่งที่ท่านจะมองความทุกข์ให้เป็นความสุข เพราะสังคมของเรามีเรื่องร้ายๆ เกิดขึ้นมากเพียงพอแล้ว ท่านจะสร้างความทุกข์ขึ้นมาอีกทำไมกัน เพื่อทำร้ายตัวท่านเองอย่างนั้นหรือ

พระอาทิตย์ลับขอบฟ้าได้ ก็ย่อมมีแสงสว่างอรุณได้ อากาศร้อนได้ ก็ย่อมมีอากาศเย็นได้ มีหมอกบนภูเขาปกคลุมจนหนาแน่น ก็ย่อมมีวันที่หมอกเบาบางลงได้ แล้ววันที่ท่านมีความทุกข์นั้นท่านจะกลับมามีความสุขมิได้เสียหรือ ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นกับชีวิตท่านย่อมมีทั้งสุขและทุกข์ แต่ขอให้ท่านคิดไว้เสมอว่า ความทุกข์คือบทเรียนที่จะทำให้ท่านเข้มแข็งขึ้น อดทน และกล้าหาญมากขึ้น ความสุข คือ ของขวัญแห่งความเข้มแข็ง อดทน และกล้าหาญที่ท่านทำ เพียงเท่านั้นท่านก็จะพบว่าทุกๆ สิ่งที่ผ่านมาและผ่านไป เป็นเรื่องที่ดีทั้งนั้น วันใดที่ท่านอ่อนแอ ขอให้คิดไว้ว่ามีคนอ่อนแอกว่าเรา และวันใดที่ท่านเข้มแข็ง ขอให้คิดว่าท่านจะเข้มแข็งต่อไป ดั่งต้นไม้ใหญ่ที่ยังรากลึกแผ่กิ่งใบ ให้ร่มเงาแก่สรรพสิ่งอื่นๆ ถ้าหากท่านคิดได้เช่นนี้ ท่านจะค้นพบว่าทุกสิ่งทุกอย่างเป็นเรื่องที่ดีในชีวิตท่านและทุกอย่างที่เกิดขึ้นจะสอนท่านแตกต่างกันออกไป แต่เมื่อนำเรื่องที่สอนท่านนั้นมารวมกันจะพบว่าการมองอะไรก็ตามที่มองมุมเดียวย่อมมีดีไม่เท่าที่ท่านมองทุกอย่างหลายๆ มุม

มองให้แตกต่าง มองให้มาก อดทนให้มาก และนี่คือสิ่งดีๆ ในชีวิตคุณ

“นางหนึ่ง...ซึ่งไยแล้วทิ้ง”

นางหนึ่งกำลังเดินย่อง...ย่อง ด้วยขาทั้งสอง และมีนิ้วเท้าที่เรียวยาวนำมองด้วยสีเทาอมฟ้า หน้าผากและคอด้านล่างสีขาวขวนมองไม่เพียงเท่านั้น สีสันอากาศบริเวณกระหม่อมเป็นสีน้ำตาล ยิ่งเพิ่มความงดงามมากขึ้น และที่สำคัญสีสันของคอด้านบนซึ่งมีสีเหลืองสลับกับแถบสีดำ ปีกสีขาวตัดกับสีของลำตัวด้านบนและด้านล่าง ซึ่งมีสีดำเป็นมันชัดเจน ยิ่งเพิ่มเสน่ห์ให้น่ามองยิ่งขึ้น เธอมีรูปร่างเล็ก ปากของเธอถึงจะแหลมแต่ก็น่าดู บริเวณปีกแต่ละข้างมีเดือยออกมาเห็นได้ชัด

ในช่วงฤดูผสมพันธุ์ เธอจะมีหางยาวกว่าคุณผู้ชายถึง ๑๐ เท่า นี่เองจึงเป็นจุดดึงดูดของคุณ...คุณผู้ชายทั้งหลายประเภทชอบหลงรูปกาย แม้รู้ทั้งรู้ว่า “สวยแต่รูป จูบไม่หอม” คุณ...คุณทั้งหลายก็ยอมพลีชีพเสียสละส่วนตัว เนื่องจากเมื่อคุณเธอไยไว้ในรังที่ทำอย่างง่าย ๆ โดยใช้จอกหูหนู และพืชพวกสาหร่ายมากองรวมกันอย่างลวกๆ บนแพของจอกหูหนู แต่

ด้วยบุคลิกและนิสัยที่เบื่อง่ายของเธอนี้เอง หลังจากที่เธอออกไปแต่ละครั้ง ๓ - ๔ ฟอง เธอจะเดินจากไปอย่างไร้แสบอะไร ทั้งให้คุณผู้ชายเป็นผู้ฟักไข่ และเลี้ยงดูลูกน้อย โดยใช้ระยะเวลาในการฟักประมาณ ๒๔ - ๒๖ วัน

ในช่วงฤดูผสมพันธุ์ในแต่ละครั้ง เธออาจจะจับคู่ถึง ๔ คู่ ของในช่วงฤดูผสมพันธุ์ในแต่ละครั้ง เราสามารถพบพวกเธอและครอบครัว ตามแหล่งน้ำจืด ที่จริงแล้วพวกเธอเป็นนกประจำถิ่นของบึงบอระเพ็ด เธอและครอบครัวจึงเปรียบเหมือนดาราและนางแบบประจำบึงบอระเพ็ด แห่งนี้ อาหารที่ชอบได้แก่สัตว์น้ำเล็กๆ รวมทั้งแมลงต่างๆ และพืชน้ำ บางชนิด ในฐานะที่เราเป็นคนและเป็นคนไทย ประเพณีของไทยไม่ว่าจะเป็น เพศหญิงหรือเพศชาย หากวันใดที่เราคิดจะตกลงปลงใจกับใครแล้วละก็ ขอให้เรารักและซื่อสัตย์ต่อชีวิตคู่ของเราตลอดไป เพราะเราไม่ใช่ **นกอีแจว** “นางหนึ่ง...ซิงไข่แล้วทิ้ง”

นางสาวไพลิน พะจุไทย

โรงเรียนศึกษาพิเศษนครสวรรค์

ความประทับใจที่อยู่ในกรุงเทพฯ

ขึ้นเครื่องบินในวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ถึงกรุงเทพฯ วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๖ แล้วมีรถโรงเรียนเศรษฐเสถียรมารับที่สนามบินดอนเมือง มาโรงเรียนเศรษฐเสถียรเจอกับเพื่อนมากมาย แล้วแยกตามสีของตัวเอง ฉันอยู่สีส้ม เพื่อนของฉันก็อยู่แยกสีเหมือนกัน แล้วเข้าห้องเรียนกับเด็กหู แต่ฉันพูดได้ต้องไปเรียนร่วมกับเด็กหู ฉันกลัวจะทำภาษาไม่ได้ แต่เพื่อนฉันทำภาษามือสอนให้รู้ว่าอยู่ด้วยกันแล้วช่วยกันทำความสะอาด ห้องนอนที่ฉันนอนสบายมาก อาหารก็อร่อยมาก แต่ฉันก็อยู่ทำความสะอาดเหมือนกัน และเพื่อนของฉันก็อยู่เหมือนกัน ฉันมีเพื่อนที่น่ารักและใจดีมาก ฉันชอบเพื่อนมาก เวลาพูดคุยก็สนุกสนานมาก อาหารภาคกลางอร่อยมากและหวานมาก ไม่เหมือนอาหารภาคใต้มีแต่เผ็ดและหวานแต่ก็อร่อยเหมือนกัน ขณะที่พักอยู่ที่กรุงเทพฯ ฉันได้เที่ยววัดพระแก้ว สนามหลวง สวนสัตว์ พิพิธภัณฑ์ ฯลฯ

ประทับใจมากคือได้ไปรับเสด็จพระเจ้าอยู่หัว พระราชินี เจ้าฟ้าชาย
พระเทพฯ พระองค์โสมฯ ในเวลากลางคืนมีไฟสว่างไสว ในกรุงเทพฯ
อากาศเย็นสบายดีมาก ไม่มีฝนตก หนูไปอยู่กรุงเทพฯ ๑ เดือน มีเพื่อนมาก
วันที่หนูจะกลับภูเกิดหนูได้ลาเพื่อนที่โรงเรียนเศรษฐเสถียร เพื่อนมากอดหนู
คนหนึ่ง ชื่อ นิภาพร เขาน่ารักมาก หนูได้ลาเพื่อนและครูที่หน้าเสาธง
และครูมาส่งที่สนามบินดอนเมือง เครื่องบินมาถึงสนามบินภูเกิดในเวลาเย็น
วันที่ ๔ เดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

นางสาวอุมา ศรีอินทร์
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓
โรงเรียนศึกษาพิเศษภูเกิด

ขอสั่งเองได้ไหม (คะ / ครับ)

มีใครเคยสงสัยไหมว่า ทำไมเด็กๆ มักจะไม่กินผัก หรือว่ากำลังตั้งคำถามกับตัวเองอยู่ว่าที่ฉัน / เรา / หนู ไม่กินผัก (และอะไรอีกหลายอย่าง) ทุกวันนี้เพราะอะไร

ถ้าอย่างนั้นลองมาดูอะไรกันหน่อยมั้ย...

เวลาที่เราไปกินก๋วยเตี๋ยว เมื่อไปถึงร้านแล้วแทบทุกคนก็จะมีเมนูประจำตัวอยู่ในใจ เช่น เล็กแห้ง / เล็กน้ำ...ไม่งอก / เส้นหมี่ไม่ใส่น้ำตก ไม่ใส่เครื่องใน ฯลฯ และที่พบเห็นบ่อยๆ เรียกไดร่าว่าจะทุกคนก็คงจะเคยไม่ที่ใดก็ทีหนึ่ง คือภาพเด็กๆ มากับผู้ปกครอง พอจะสั่งก๋วยเตี๋ยว พ่อ แม่ พี่ ก็จะแสดงความหวังดีด้วยการสั่งให้ว่า “เส้นเล็กน้ำของเด็กนะ” และถ้าเราเป็นคนชอบรู้เห็นอะไรไปหมด ก็จะพบว่าคำว่า “ของเด็ก” ในที่นี้มีหน้าตาจิดๆ (กว่าปกติ) คือไม่มีสีเขียวอยู่ในชามก๋วยเตี๋ยวเลย และจะสังเกตได้อีกว่า คำว่า “ของเด็ก” นี้ เมื่อมาต่อท้ายรายการอาหารแล้ว

ความหมายจะมีเพียงความหมายเดียวเท่านั้น คือ...“ไม่ใส่ผัก” ส่วนความหมายอื่นจะมีอีกหรือไม่ ผู้เขียนไม่อาจรู้ได้ คิดว่าถ้าไปค้นในพจนานุกรมอาจมีหรือถ้าไม่มีก็ขอเสนอให้บรรจุไว้นับแต่บัดนี้

บางคนอาจคิดว่าจะสงสัยอะไรกันนักหนา ก็ในเมื่อผู้ใหญ่เขาสั่งให้ก็กินๆ ไปเถอะ เดี่ยวโตขึ้นสั่งเองได้ เลือกก็ได้ ก็สั่งแบบปกติเองแหละน่า... ไช้โหม่ล่ะ

ก็จริงอยู่หรอกนะ...แต่จะแน่ใจได้อย่างไรล่ะว่า โตขึ้นเด็กคนนั้นจะบริโภคพืชผักเป็นกับเขาบ้างไหมในเมื่อไม่เคยกินนี่ แล้วถ้าถามว่า “ทำไมไม่เคยกินล่ะ” คำตอบก็คือ “ก็พ่อแม่ไม่เคยสั่งให้กินนี่นา”

รู้สึกอะไรบ้างไหม (คนไม่เป็นพ่อแม่ก็รู้สึกได้นะ) ที่ต้องสงสัยนะ มันมีเหตุผลซึ่งเกี่ยวข้องกันอยู่ ถ้าวิเคราะห์กันดีๆ จะเห็นได้ว่าที่คนไทย (ทั้งเด็กและผู้ใหญ่) ไม่ค่อยจะเป็นตัวของตัวเองมากนักหรือที่เป็นก็หลุดโลกมากเกินนั้นเป็นเพราะพฤติกรรมการกินในวัยเด็กส่วนหนึ่งด้วยหรือเปล่า ถูกป้อนให้กินต่างๆ ที่ก็ไม่ได้รู้ว่าของที่ไม่ได้กินเข้าไปนะมันกินได้ แต่ผู้ใหญ่ไม่ให้กิน (หรือว่าจะเก็บไว้กินเองก็ไม่รู้)

หากลองคิดกลับกันถ้าถามผู้ใหญ่ว่าทำไมถึงให้ลูกๆ มีพฤติกรรมการกินอย่างนั้น เชื่อแน่ว่าแทบจะร้อยทั้งร้อยก็คงไม่มีคำตอบที่ชัดเจน เพียงแต่ “คิด” ว่ามันคือสิ่งที่ปฏิบัติต่อๆ กันมาหรือสิ่งที่ควรจะเป็น... แล้วก็ไม่เห็นว่าจะแปลกหรือผิดปกติอะไร เพราะตอนเด็กๆ ตนเองก็กินอย่างนี้แหละ...เพราะมีคนสั่งให้กิน

อืม...คิดไปคิดมาก็แปลกนะคนไทยเติบโตมากับความคิดแบบนี้ และจุดนี้เองจึงชวนให้สงสัยหรือสันนิษฐานได้ว่านี่คือบ่อเกิดซึ่งกลายเป็นมรดกทางความคิดแบบ “ไทย” ไม่ได้บอกว่าไม่ดี แต่...ทำไมไม่ให้เด็กๆ

ได้เลือกละ ก็สั่งมานั้นแหละแล้วเขาจะเลือกกินอะไรในขามนั้นก็ยอมมีสิทธิ เพราะมันคือของของเขาแล้ว (ก๋วยเตี๋ยววะ ไม่ใช่กล้วยบด) ต้องให้กิน ทั้งๆ ที่เลือกได้ ใครจะกิน ไข่หรือไม่ และหากเขาได้ลองแล้วรู้ว่าชอบอะไร หรือไม่ชอบอะไรในขามนั้น ครั้งต่อไปเมื่อเขาจะกินก๋วยเตี๋ยวก็จะสั่งเองได้ และไม่ต้องพูดด้วยว่า “ของเด็ก” เพราะคราวนี้เด็กสั่งเอง

“ปริญันทนา”

ความรู้ไม่ยากที่จะค้นหา

ความรู้นี้ถ้าเราตั้งใจจะค้นหา จะทำให้มีความรู้สึกว่ามันไม่ยากเลย ถ้าเราอยากจะค้นหาความรู้ ขอให้ตั้งใจอย่าท้อ ความรู้ไม่จำกัดขอบเขต ใครรู้มากแสดงว่าก่อนที่จะรู้มากขนาดนี้เขาต้องค้นคว้าเล่าเรียนจึงจะประสบความสำเร็จ ความรู้มีอยู่ทุกแห่งหน ขอให้ลองค้นคว้า ที่สำคัญขอให้ตั้งใจแล้วทุกอย่างที่มุ่งหมายอาจจะเป็นความจริง

ความรู้ที่เราจะค้นหามีกระจายอยู่ทั่วไป แม้เราจะไม่มีโอกาสไปไหนเราก็สามารถอ่านหนังสืออยู่ที่บ้าน ก็เป็นการค้นหาและเพิ่มพูนความรู้แล้ว บางคนที่เขาไม่ได้รับการศึกษาเลยแต่เขามีความรู้จนหาอาชีพเลี้ยงตนเองได้ ความรู้ที่เขาได้มาจากการสังเกตเป็นตัวนำ ตัวบ่งชี้เส้นทางจนเขาสามารถสร้างเนื้อสร้างตัวมีอาชีพทำกิน การท่องเที่ยวไปในสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ก็มีความรู้เพราะอ่านหนังสือ ความรู้อาจไม่พอเพียงเพราะในหนังสือมีแต่รูปภาพดูดูแล้วก็ผ่านไปเฉยๆ แต่ถ้าเราท่องเที่ยว เราได้สัมผัสกับของจริงบรรยากาศจริง มันอาจจะอยู่ในความนึกคิดติดตามเรา

ไปตลอด การท่องเที่ยววนั้นเราอาจจะเตรียมสมุดบันทึกไปเพื่อบันทึกก็ได้ เพื่อที่จะได้บันทึกความทรงจำของเราตลอดเวลา ความรู้ต่างๆ อาจจะสอบถามญาติผู้ใหญ่คนเก่าคนแก่บ้าง เพราะบุคคลเหล่านี้ท่านเกิดมาก่อนเรา ความรู้ของท่านอาจมากกว่าเรา

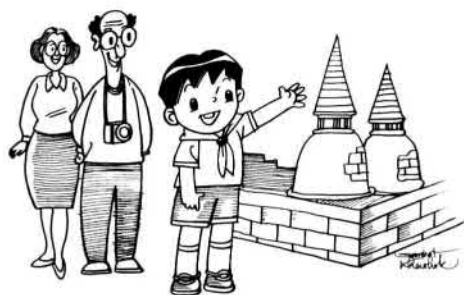
ความรู้อาจมีวิธีค้นหาที่ดีกว่านี้ ความรู้ที่มีกระจัดกระจายอยู่ทุกหนทุกแห่ง กำลังรอคอยให้เราไปพบและจำมัน ความรู้อาจสร้างเงินทอง แต่เงินทองไม่อาจสร้างความรู้ได้ ความรู้ไม่ได้เกิดขึ้นในสมองเราเลยแต่ได้จากการค้นหาค้นคว้า ด้วยความตั้งใจของผู้ค้นหา ที่จะกล้าท่องเที่ยวให้กว้างอย่างไม่น้อยหน้าใคร คนที่มีฐานะร่ำรวยหยิ่งโง่เขาเปรียบความรู้เป็นแค่เศษขี้ดินขี้ทราย จำไปก็เท่านั้น แต่คนที่มีฐานะจนเปรียบความรู้เป็นก้อนอัญมณี เพชร พลอย ไข่มุก เขี้ยวสอง ไพลิน ที่เขาได้ใช้มันสร้างเงินทองโดยไม่มีวันหมด และความรู้อาจสร้างตัวเขาจนเจริญรุ่งเรืองตลอดจนเขาได้ลาจากโลกนี้ไป

เด็กชายอภิรักษ์ หงษ์ประสิทธิ์

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

โรงเรียนอนุบาลอุดรดิตถ์

มัคคุเทศก์น้อย

โรงเรียนวัดกัลยาณมิตรของเรา ได้เข้ารับการฝึกอบรมมัคคุเทศก์ ซึ่งจัดเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๔ โดยวิทยากรที่เป็นมีอาอาชีพ มีนักเรียนชั้น ป. ๓ - ๖ จำนวน ๑๔ คน ที่เข้ารับการอบรม มีอาจารย์นวลมัย ศิรินาม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา และได้รับการสนับสนุนจากพระครูกัลยาณกิจจานุกูล โดยมอบชุดมัคคุเทศก์ จำนวน ๑๔ ชุด พวกเราได้ฝึกปฏิบัติการเป็นมัคคุเทศก์น้อย ใช้วัดเป็นแหล่งศึกษาข้อมูล และปฏิบัติงานครั้งแรกในงานรักษ่อนบุรี ๑๗๖ ปี วัดกัลยาณมิตร พวกเราได้แบ่งกลุ่มความรับผิดชอบ นำประชาชน นักเรียน คณะทัวร์ร่วมด้วยช่วยกัน นำชมสถานที่สำคัญภายในวัดมีพระวิหารหลวง พระอุโบสถ หอระฆัง หอพระธรรมมณเฑียรเฉลิมพระเกียรติ และเขตทั้งสี่ของวัด ทุกคนรู้สึกตื่นเต้นและกลัวที่จะพูดผิด แต่ก็นึกถึงคำพูดของคุณครูที่ปรึกษาให้ทำได้ดีที่สุด บางครั้งก็พูดผิดบ้างพวกเรา ก็พยายามทำตามที่คุณครูสอนไว้ การปฏิบัติงานของพวกเราบางครั้งก็ได้ค่าตอบแทนเป็นเงิน บางครั้งก็ได้เป็นสิ่งของ บางครั้งก็ไม่ได้ แต่พวกเราไม่คิดอะไร คิดแต่ว่าทำเพื่อหาประสบการณ์และได้ความรู้ พวกเรายังได้กำลังใจจากประชาชน คณะครู อาจารย์ และพี่ๆ ที่มาใช้บริการของพวกเรา และแนะนำข้อบกพร่อง

ของพวกเรา จะได้นำมาแก้ไขจนได้รับคำชมเชยจากผู้มาใช้บริการ ตลอดจน
สื่อมวลชนมาติดต่อขอบันทึกเทปรายการของสถานีโทรทัศน์ ช่อง ๓, ๗,
๙, ๑๑ ในปี พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้ลงศึกษาชุมชนกัญชวลและกัญจิน เพื่อให้
มีความรู้เพิ่มมากขึ้น มัคคุเทศก์น้อยได้นำชมสถานที่สำคัญในชุมชนโดยมี
โรงเรียนที่อยู่ใกล้เคียงมาขอใช้บริการคือ โรงเรียนช่างตาครูสคอนแวนท์
โรงเรียนวัดประยูรวงศาวาส โรงเรียนวัดใหม่พิเรนทร์ ชมรมสยามทัศน์ ฯลฯ
และยังมีรายการทุ่งแสงตะวันทางช่อง ๓ และรายการคิดได้คิดดี ช่อง ๕
มาติดต่อขอบันทึกเทปรายการโทรทัศน์ พวกเรารู้สึกตื่นเต้นและดีใจมากที่ได้รับ
ความสนใจและชื่นชมในการปฏิบัติงานของพวกเรา กิจกรรมมัคคุเทศก์น้อย
ได้ดำเนินการมาถึงปัจจุบันซึ่งทำให้พวกเรามีความภูมิใจในการเป็นมัคคุเทศก์น้อย
เป็นอย่างมาก

ประโยชน์ที่ได้รับจากการเป็นมัคคุเทศก์น้อย

๑. ได้รับความรู้จากแหล่งที่ไปศึกษา
๒. กล้าแสดงออก กล้าคิดกล้าทำ
๓. ฝึกการใช้ภาษาที่ถูกต้อง
๔. ปรับปรุงบุคลิกภาพ
๕. รู้จักการทำงานเป็นกลุ่ม
๖. ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

เด็กหญิงทิวรินทร์ จันทร์ศรี

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

โรงเรียนวัดกัลยาณมิตร

สังกัดกรุงเทพมหานคร

ใบตอง

ณ เมืองขมปัง มีสาวน้อยผู้หนึ่งชื่อ “ใบตอง” อาศัยอยู่กับยาย ชื่อ “หมอน” ในกระท่อมหลังเล็กๆ ห่างจากตัวเมืองประมาณ ๑ กิโลเมตร ใบตองเป็นเด็กฉลาด ขยันหมั่นเพียร ถึงแม้ไม่ได้เข้าโรงเรียนใบตองก็นำหนังสือที่ได้รับบริจาคมาอ่าน ทุกเช้าใบตองจะเก็บผักหลังกระท่อมที่ ยายหมอนปลูกไปขายที่ตลาดในเมือง ได้วันละ ๔๐ - ๕๐ บาท ใบตองก็ซื้อ กับข้าวไปให้ยาย ถ้าเหลือก็จะเก็บไว้

วันหนึ่งยายหมอนไม่เห็นใบตองไปเก็บผัก ก็เลยไปดูเห็นใบตอง นอนขด ตัวร้อนจี๋ ยายเห็นหลานเป็นไข้ เลยไม่ปลูก หยุตขายผัก ๑ วัน ไม่เป็นไรหรอก พอหายๆ ใบตองตื่นขึ้นมาก็รีบวิ่งไปเก็บผักจะไปขาย ทั้งๆ ที่ตัวเองก็เป็นไข้ แถมก็รู้ว่าหายแล้วคนก็ไม่ซื้อ แต่ใบตองก็ตั้งใจ จะไปขายให้ได้ พอไปถึงตลาดคนก็มีอยู่ไม่ถึง ๑๐ คน พ่อค้าแม่ค้าก็ เหลืออยู่ ๒ - ๓ ร้านเท่านั้น ใบตองไปนั่งขายที่เดิมไม่มีคนมาซื้อผักเลย

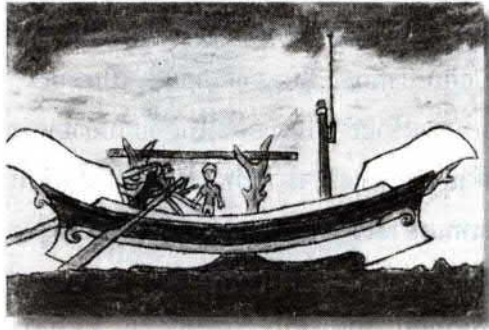

ใบตองนั่งขายจนเกือบเที่ยง พระราชชนมบั๋งเสด็จลงมาเที่ยวป่า เห็น
ใบตองนั่งขดตัวสั้น ด้วยความสงสารจึงเข้าไปถามว่าเป็นมาอย่างไร พอรู้เรื่อง
พระราชชนมบั๋งก็เหมาผักของใบตองจนหมด เป็นราคา ๑,๐๐๐ บาท
แล้วยังสั่งให้ทหารมาสร้างบ้านในเมืองให้ใบตองกับยายหมอนได้อยู่ และ
ทำแปลงผักไว้ด้วย ใบตองดีใจมากที่พระราชามีน้ำใจต่อใบตองและยาย
จนไม่รู้จะตอบแทนอย่างไร เลยบอกว่า “ใบตองไม่รู้จะตอบแทนท่าน
อย่างไรดี ใบตองจะนำผักไปส่งที่ราชวังทุกวันจนกว่าใบตองจะไม่มีชีวิตอยู่
นะเพคะ” หลังจากนั้น ใบตองก็ได้เรียนหนังสือ อยู่ในบ้านกับยายอย่าง
สุขสบาย แต่ก็ไม่มีลมที่จะตื่นแต่เช้าเอาผักไปขายที่ตลาด และเอาผักไปส่งที่
ราชวังทุกวัน

**เพราะความขยันของใบตองแท้ๆ ถ้าใบตองไม่มาขายผักวันนั้น
ใบตองก็คงไม่เป็นเช่นวันนี้**

เด็กหญิงประภัสสร ศูนย์ศร
จังหวัดสกลนคร

เรื่องเล่าจากเกาะแลหนัง

เราคืออนาคตของเกาะแลหนัง

ฉันเกิดที่เกาะแลหนัง เกาะเล็กๆ ริมฝั่งอ่าวไทย ในเขตจังหวัดสงขลา ชาวเกาะทุกคนมีฐานะยากจน ครูสอนฉันว่าการศึกษาทำให้เรามีความเป็นอยู่ดีขึ้น เราต้องช่วยพัฒนาตัวเองก่อนเป็นอันดับแรก ก่อนที่จะให้คนอื่นมาช่วย ครูบอกฉันว่า “เราคืออนาคตของเกาะแลหนัง”

เด็กหญิงกสุภา มามะ (ป.๔)

ต้นไม้ในโรงเรียน

โรงเรียนเราชื่อโรงเรียน “บ้านเกาะแลหนัง” เป็นโรงเรียนที่มีพื้นที่ขนาดเล็ก แต่มีต้นไม้อยู่หลายต้น เช่น ต้นราชพฤกษ์ ต้นหางนกยูง

และต้นประดู่ สำหรับต้นประดู่ยังเป็นสัญลักษณ์ของโรงเรียนด้วย ครูบอกว่า
เวลามันบานก็จะบานพร้อมกัน เวลาจะร่วงก็พร้อมกันด้วย ครูเปรียบเทียบ
ความสามัคคีของเราให้เหมือนกับดอกประดู่

เด็กหญิงณิรุษ นิम्मะเร๊ะ

ป้องกันไข้เลือดออก

โรงเรียนเรามีโครงการป้องกันไข้เลือดออก คุณครูพานักเรียนไป
กำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายในชุมชน โดยการเผาขยะและคว่ำกะลามะพร้าว
ที่มีน้ำขัง ฉันดีใจมากที่ได้ช่วยชุมชนเกาะแลหนังบ้านเราให้ปราศจากยุงลาย

เด็กหญิงรอบิษฐ์ สาและ

แตงโม

ครูสอนเพลงแตงโมในชั่วโมงลูกเสือ ทำให้ฉันคิดถึงผลแตงโม
ซึ่งบ้านลุงของฉันมีการปลูกแตงโมมาก แตงโมของลุงเนื้อแดง รสหวาน
อร่อยมาก มีคนมาซื้อผลแตงโมถึงบ้าน ซึ่งขายได้ราคาดีมาก ลุงสอนฉันว่า
“ความขยันทำให้คนมีเงิน” ฉันจึงจำคำพูดของลุงมิเคยลืม

เด็กหญิงยาพิเสาะห์ หวันสนิ (ป.๔)

ขนมจากเกาะแลหน้ง

ขนมจากเป็นขนมพื้นบ้านชนิดหนึ่งที่ทำจากแป้งข้าวเหนียว เกาะแลหน้ง
หมู่บ้านของฉันมีชื่อเสียงในการทำขนมจากเป็นอย่างยิ่ง วันเด็กแห่งชาติ
ทุกปีทางโรงเรียนจะมีขนมจากสูตรเกาะแลหน้งเลี้ยงทุกปี ฉันชอบมาก
เพราะจะลิ้มรสขนมจากอีกครั้ง

เด็กหญิงนัสกะธ มามะ

กือและลำที่ฉันรัก

เรือกือและเป็นเรือหาปลา ซึ่งครอบครัวของฉันใช้เลี้ยงชีพในการ
ทำประมง พ่อของฉันจะออกหาปลาทุกคืน พ่อรุ่งเช้าพ่อเอาปลาให้แม่ไปขาย
ส่วนฉันได้ทำเรือกือและจำลองฝากครูไปจำหน่าย ได้เงินมาฝากออมสินด้วย

เด็กชายม้อฮูเสน วาเซ็ง (ป.๖)

ดอกทานตะวันที่ฉันชอบ

ฉันปลูกดอกทานตะวันหลายต้น ดอกทานตะวันเป็นดอกไม้ที่
สวยงาม ฉันชอบมาก ดอกทานตะวันพอมันโตฉันนำไปขายได้เงินด้วย

เด็กชายฮานูวา มะแสะ (ป.๕)

ปลานักวิ่ง

ฉันชื่อ “อิบรอหิม” บ้านของฉันอยู่ป่าชายเลน ฉันอาศัยมาแต่เด็กๆ จนเรียนรู้สภาพแวดล้อมได้ดี ปะมีอาชีพทำการประมง ส่วนมีะทำปลาเค็มขายและทำกะปิขาย ฉันสังเกตทุกเวลาเข้าเียนยามน้ำขึ้นน้ำลง ฉันมักเห็นสัตว์ชนิดหนึ่งวิ่งเล่นอยู่ใต้ถุนบ้านอย่างสนุกสนาน จนน่าอิจฉาพวกมัน เพราะมันมีนิสัยวิ่งได้กระโดดโลดเต้น แต่คนบ้านฉันเรียกมันว่า “ปลาติน” แต่ฉันเห็นว่าชื่อมันไม่ไพเราะเลย ฉันอยากตั้งชื่อให้มันว่า “ปลานักวิ่ง”

หลายวันมาแล้ว ฉันสังเกตดูว่าทำไมมันจึงวิ่งได้เร็ว ฉันจับมันมาดูปรากฏว่ามันไม่มีขา ฉันถามตัวเองว่ามันวิ่งเร็วได้อย่างไร ฉันรู้สึกงุนงง แล้วฉันก็ปล่อยมันไป แต่ฉันเก็บความสงสัยไว้ถามปะตอนหัวค่ำ ปะบอกฉันว่า “อิบรอหิมเอ๋ย เจ้าสังเกตครีบสองข้างของมันรีเปล่า นั่นแหละที่มันอาศัยเคลื่อนไปข้างหน้าอย่างรวดเร็ว” ฉันเลยเข้าใจทันทีว่า เจ้าปลานักวิ่งของฉันมันจะวิ่งก็เฉพาะที่น้ำแห้งหรือเฉอะแฉะเท่านั้น ส่วนในน้ำมันแหวกว่ายเช่นปลานั้นแหละ ปะบอกฉันว่า “ใช่แล้วละอิบรอหิม เขาจึงเรียกว่า ‘ปลาติน’ ใจลูก”

เชิดชู กาหวงศ์

อาจารย์ใหญ่

โรงเรียนบ้านเกาะแลหนัง

ต.ปากบาง อ.เทพา

จ.สงขลา

ใบไม้

ฤดูใบไม้ร่วง ใบไม้แห้งร่วงหล่น เมื่อใบไม้ใบหนึ่งผลิใบก็เห็น
ใบไม้แห้ง จึงทักทายว่า “เธอเป็นใบไม้เก่าที่ไม่มีประโยชน์อีกแล้วใช่ไหมจะ”
พอดีกระต่ายน้อยผ่านมา จึงพูดว่า “ใบไม้แห้งใช้ทำปุ๋ย ส่วนเธอมีหน้าที่
สังเคราะห์แสง หากขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่งต้นไม้ก็จะตาย” ใบไม้จึงขอโทษ
ใบไม้แห้ง

เด็กหญิงสุภารัตน์ เมืองฤทธิ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
โรงเรียนบ้านนาตุ้ม
จังหวัดแพร่

...สืบสาม.สืบนาทิ... สืบ มกราคม สองห้าสี่หก...ศุภกร...

ดิฉันชื่อเด็กหญิง เบญจมาภรณ์ เข้มเมือง อายุ ๑๓ ปี กำลังเรียน
อยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนอรุณประดิษฐ์ จ.เพชรบุรี ชื่อเล่นก้อย ค่ะ
ก้อยอยากนำเสนอผลงานของคุณแม่ของก้อยค่ะ แม่ของก้อยเขียนให้ก้อย
ในวันเกิด ๑๙ มกราคม ๒๕๔๖ ค่ะ ก้อยประทับใจมากๆ ยามใดที่ก้อย
หยิบขึ้นมาอ่าน ก้อยจะรู้สึกซึ่งจรร้องไห้ทุกครั้ง เพราะว่าก้อยสำนึกในสิ่งที่
แม่เขียน ก้อยจึงร้องไห้ จจริงๆ แล้ว แม่จะเขียนข้อความแบบนี้ลงแผ่น
กระดาษทุกๆ ปี ในวันเกิด แต่ก้อยรู้สึกประทับใจข้อความนี้มากที่สุด
จึงนำมานำเสนอค่ะ จจริงๆ แล้ว ก้อยหวังของแม่มากนะค่ะ ถ้ามีโอกาส
ก้อยอยากได้ของแม่คืนค่ะ ก้อยอยากให้ลูกๆ ทุกคนสำนึกรักพ่อ-แม่มากๆ
เหมือนที่ท่านรักเราจะค่ะ

“ลูกสาวที่แม่รัก”

...แม่รัก และห่วงมาก... หวังไว้ในใจลึกๆ ว่า ...เมื่อเลี้ยงลูกมาจนโตขนาดนี้แล้ว ก็อยากจะเห็นลูกสาวของแม่เป็นคนดี ตั้งใจเรียน ขยันให้มาก มีความอดทนในทุกๆ อย่าง... มีความตั้งใจดี รักดี เป็นคนดีของแม่ตลอดไป... และยังหวังในอนาคตอีกว่า... เมื่อลูกตั้งใจเรียน สำเร็จการศึกษาในชั้นสูงสุด มีงานทำที่ดี และคบเพื่อนที่ดีๆ สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมแห่งนี้ได้ตลอดอย่างปลอดภัย และมีความสุข... แม่ก็ภูมิใจมีความสุข... และพร้อมที่จะเหนื่อยและให้กำลังใจลูกสาวของแม่เสมอ... และจะอยู่เคียงข้างลูกสาวของแม่...ตลอดไป ไม่ว่าลูกจะสุขหรือทุกข์ และเจอศึกหนักขนาดไหน แม่พร้อมจะสู้เคียงข้างลูกตลอดไป

...จงจำไว้ตลอดชีวิตเสมอว่า... ไม่มีใครจะรัก และห่วงใย และปรารถนาดี รักลูก ...เท่าแม่... รักมาก และความรัก ผูกพัน... และพร้อมที่จะให้ลูกทุกอย่าง โดยไม่หวังสิ่งตอบแทนใดๆ จากลูกเลย... ขอให้ลูกแม่เป็นคนดี เรียนให้สำเร็จ และมีงานทำ แม่ภูมิใจและจะดีใจมากๆ

...ไม่มีใครๆ หรือสิ่งไหนๆ ห้าม! ไม่ให้แม่รักและห่วงใยลูกของแม่ได้จำไว้ว่า

...ไม่ว่าลูกจะเป็นอย่างไร แม่ก็จะรัก ...รักมาก รักอย่างนี้ ตลอดกาล ไม่มีวันเปลี่ยนแปลง...

...สุขสันต์วันเกิด... นะ รักมาก เป็นเด็กดี ตั้งใจเรียน...

...“HAPPY BIRTHDAY TO KOY”...

โฮโย ลูกแม่เป็นคนดี : โฮโย ลูกแม่ตั้งใจเรียน :

โฮโย โฮโย โฮโย ...

แล้วจะรักพ่อ

ไกรไปหน่อย

หาเรื่องให้ปวดหัวอยู่บ่อยๆ อย่างนี้

เรียนหนังสือก็เกือบบ๊วยทุกที

ทำทางไม่น่าเอาดีได้เหมือนใครใคร

ไปทางไหนเขาก็เมินหน้า

บอกกันว่าเด็กคนนี้เลี้ยงไม่ไหว

ต้องรันแกมยังเอาแต่ใจ

ทำตัวไร้สาระอยู่ได้ทั้งวันทั้งวัน

แต่ก็จะมีอยู่คนหนึ่งที่ยอมเข้าใจ

รักและให้อภัยเสมอในตัวฉัน

ห่วงใย อาหาร...เป็นทุกข์เป็นร้อนแทนกัน

ใครอื่นหมิ่นพินไม่เทียบพันความจริงใจ

พระคุณของพ่อ

สิ่งใดก็ไม่อาจพochtแทนได้

อยากจะเป็นลูกของพ่ออย่างนี้ ตลอดไป

เด็กหญิงเฟื่องฟ้า เอี่ยมไช้

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

โรงเรียนนาคนาวาอุปถัมภ์

กรุงเทพฯ

ทะเลของฉัน

ฉันชอบไปทะเลมาก ฉันว่าเมืองไทยมีทะเลหลายแห่ง เราควรอนุรักษ์รักษาทะเลไทย ป่าและธรรมชาติต่างๆ ให้คงอยู่ตลอดไป ทะเลจะมีอยู่ ๒ ภาค ก็คือ ภาคตะวันออกและภาคใต้ ภาคตะวันออกมีจังหวัดชลบุรี ระยอง จันทบุรี และตราด ส่วนภาคใต้คือ จังหวัดชุมพร ภูเก็ต กระบี่ สงขลา เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ส่วนภาคเหนือมีภูเขา ส่วนมากจะเป็นดอย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีแม่น้ำมาก

ฉันภูมิใจในประเทศไทย ฉันอยากให้คนไทยเที่ยวในประเทศไทย กันมากๆ นะคะ

เด็กหญิงอัญญิกา พลเวียง
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓
โรงเรียนวังเด็กกฤตศิลป์วิทยา

ความภูมิใจของชาวไทย

ระวีวรรณ ภาคพรต

เด็กๆ ทราบหรือไม่ว่าปี พ.ศ. ๒๕๔๖ ที่ผ่านมาแล้วนี้ ประเทศไทยได้รับการยกย่องในระดับนานาชาติแพร่หลายทั่วโลก ที่ชาวไทยทุกคนควรมีใจหลายรายการ เริ่มด้วยเมื่อเดือนสิงหาคม ๒๕๔๖ องค์การศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) ได้ลงมติเป็นเอกฉันท์ให้จดทะเบียน **ศิลปะจารึกหลักที่ ๑** จารึกพ่อขุนรามคำแหงเป็นมรดกความทรงจำของโลก ในฐานะที่เป็นหลักฐานที่มีความสำคัญทางด้านประวัติศาสตร์ การปกครอง การค้า และวัฒนธรรมของอาณาจักรสุโขทัย ที่มีความสำคัญกับนานาชาติที่จะต้องอนุรักษ์และเผยแพร่ให้ความรู้แก่อนุชนรุ่นหลังทั่วโลก เพื่อให้มรดกดังกล่าวอยู่ในความทรงจำของโลกตลอดไป

ในปี พ.ศ. ๒๕๔๖ นี้เช่นกัน องค์การยูเนสโกได้ประกาศยกย่องพระเกียรติคุณ **พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว** ให้เป็นบุคคล

สำคัญของโลก สาขาการศึกษา วัฒนธรรม สังคมศาสตร์ มานุษยวิทยา การพัฒนาสังคม และการสื่อสาร เนื่องในวโรกาสมหามงคลสมัยครบ ๑๕๐ ปี แห่งวันพระราชสมภพพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ในฐานะที่เป็นพระมหากษัตริย์ที่ทรงอุทิศพระองค์เพื่อความผาสุกของประชาราษฎร์ มาตลอดระยะเวลา ๔๒ ปีแห่งการครองราชย์ ความเจริญก้าวหน้าของประเทศทุกด้านในปัจจุบันล้วนเป็นสิ่งที่ได้รับการวางรากฐานริเริ่มมาแต่รัชสมัยของพระองค์ทั้งสิ้น

พร้อมกันนี้ องค์การยูเนสโกได้ประกาศยกย่อง **ศาสตราจารย์ หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล** ให้เป็นบุคคลสำคัญของโลกในฐานะที่ท่านมีผลงานดีเด่น ๔ สาขา คือ สาขาการศึกษา วัฒนธรรม วรรณกรรม และการสื่อสารมวลชน เนื่องในโอกาสครบรอบวันเกิด ๑๐๐ ปี ในปี พ.ศ. ๒๕๔๖ ด้วย

การประชุมเอเปก ๒๐๐๓ ในปี พ.ศ. ๒๕๔๖ ประเทศไทยได้รับเกียรติให้เป็นเจ้าภาพจัดการประชุมว่าด้วย “ความร่วมมือด้านเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก” (Asia Pacific Economic Cooperation : APEC) โดยจัดการประชุมระดับเจ้าหน้าที่อาวุโส จำนวน ๓ ครั้ง ที่จังหวัดเชียงราย ขอนแก่นและภูเก็ต การประชุมระดับรัฐมนตรีการค้าเอเปกที่จังหวัดขอนแก่น การประชุมระดับรัฐมนตรีเอเปกเมื่อ ๑๗-๑๘ ตุลาคม ๒๕๔๖ ที่ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ และการประชุมระดับผู้นำเศรษฐกิจเอเปกเมื่อ ๒๐-๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ (11th APEC Leaders Meeting) ที่กรุงเทพมหานคร ประเทศไทยเป็นหนึ่งในสมาชิกก่อตั้ง ซึ่งในปัจจุบันมีสมาชิก ๒๑ ราย ได้แก่ ออสเตรเลีย บรูไนดารุสซาลาม แคนาดา ชิลี สาธารณรัฐประชาชนจีน เขตปกครองพิเศษฮ่องกง อินโดนีเซีย ญี่ปุ่น สาธารณรัฐเกาหลี มาเลเซีย เม็กซิโก นิวซีแลนด์ ปาปัวนิวกินี เปรู

สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สหพันธรัฐรัสเซีย สิงคโปร์ จีนไทเป ไทย สหรัฐอเมริกา และเวียดนาม การประชุมเอเปก ๒๐๐๓ ในครั้งนี้ไทยจะได้รับประโยชน์หลายประการ เช่น การเพิ่มโอกาสขยายการค้าและการลงทุนของไทย ทำให้อุปสรรคและข้อกีดกันทางการค้าลดลง การเพิ่มอำนาจต่อรองทางเศรษฐกิจการค้า และประชาสัมพันธ์สินค้าชั้นนำ เช่น ผ้าไหมไทย สินค้าจาก “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” (OTOP) ให้ทั่วโลกรู้จักประเทศไทยมากขึ้น รวมทั้งส่งเสริมการท่องเที่ยว

เรื่องที่น่าสนใจอีกเรื่องหนึ่งคือ นิตยสารไทม์ ได้ประกาศให้กรุงเทพมหานครเป็น Best Tourist Country 2003 อันดับ ๒ ของภูมิภาคเอเชีย อันเป็นผลของการโหวตจัดอันดับจากสมาชิกผู้อ่านนิตยสารไทม์ทั่วโลก แสดงถึงความมีมาตรฐานอันเป็นเลิศในด้านต่างๆ ให้นักท่องเที่ยว รวมทั้งความมีชื่อเสียงของสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการของแหล่งท่องเที่ยวในประเทศไทย

สุดท้ายคือ **แชมป์ฟุตบอลซีเกมส์ติดต่อกัน ๖ สมัย** เริ่มตั้งแต่ซีเกมส์ครั้งที่ ๑๗ ในปี พ.ศ. ๒๕๓๖ ที่สิงคโปร์ ครั้งที่ ๑๘ พ.ศ. ๒๕๓๘ ที่จังหวัดเชียงใหม่ ประเทศไทย ครั้งที่ ๑๙ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่อินโดนีเซีย ครั้งที่ ๒๐ พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่บรูไน ครั้งที่ ๒๑ พ.ศ. ๒๕๔๔ ที่มาเลเซีย และในปีนี้ ครั้งที่ ๒๒ พ.ศ. ๒๕๔๖ ที่ประเทศเวียดนาม

หวังว่าเด็กๆ ทุกคนคงจะภูมิใจและช่วยกันรักษาสิ่งที่น่าสนใจเหล่านี้ไว้ให้ยาวนาน พร้อมทั้งสร้างสรรค์สิ่งดีๆ ใหม่ๆ ให้ชาวไทยได้ภูมิใจในอนาคตต่อไป

To Be Number One

...น้อยหน้า...

เพื่อนๆ ที่รักคงจะทราบกันแล้วว่า To Be Number One นั้นหมายถึง การเป็นที่หนึ่งโดยไม่ต้องพึ่งพายาเสพติด ส่วนจะมีความเป็นมาอย่างไร และมีแนวทางการดำเนินงานอย่างไรนั้น น้อยหน้าจะสรุปให้ฟังนะคะ

“ยาเสพติด” เป็นปัญหาสำคัญระดับชาติที่ต้องดำเนินการแก้ไขอย่างจริงจัง มิเช่นนั้นแล้วจะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งด้านการเมืองและความมั่นคงของประเทศ พัฒนาการของยาเสพติดนั้นจากเดิมที่เป็นเฮโรอีน ปัจจุบันกลายเป็น ยาบ้า หรือสารเมทแอมเฟตามีนที่กำลังระบาดไปทั่ว ตั้งแต่ระดับครอบครัว โรงเรียน ชุมชน สังคม และประเทศ และจากข้อมูลการสำรวจพบว่ามีเยาวชนจำนวนกว่า ๖ แสนคนหลงเข้าสู่วังวนของยาบ้า ทั้งนี้ยังไม่รวมนักโทษที่ต้องโทษในคดีเสพ ครอบครอง หรือทั้งเสพและครอบครอง

วิชาค่ายังเล่า สิบวันสัปดาห์

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๔๗

ทุลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี ทรงมีความห่วงใยต่อประชาชนชาวไทยเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะกลุ่มเยาวชนอายุระหว่าง ๖-๒๕ ปี จำนวน ๒๑ ล้านคน ซึ่งถือเป็นกลุ่มเสี่ยงสูง โดยทรงรับเป็นองค์ประธานโครงการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ทั้งนี้เพื่อกระตุ้นและปลูกฝังจิตใจในกลุ่มเยาวชน ให้มีความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักถึงพิษภัยของยาเสพติด มีแนวทางการดำเนินงานดังนี้

การรณรงค์เพื่อปลูกจิตสำนึกและสร้างกระแสนิยมที่เอื้อต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

จากโครงการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดมาเป็นโครงการ To Be Number One และขณะเดียวกันก็ได้จัดตั้งชมรม To Be Number One ขึ้นในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษาของทุกจังหวัด เพื่อสร้างกระแสนิยมของการเป็นที่ดีหนึ่งได้โดยไม่ต้องพึ่งพายาเสพติดในกลุ่มเยาวชน โดยการสนับสนุนจากสังคมให้เยาวชนได้แสดงออกในรูปของกิจกรรมสร้างสรรค์ที่ถูกต้อง เป็นการเสริมสร้างสิ่งที่ดีงามให้กับตัวเองและชุมชน นอกจากจะไม่พึ่งพายาเสพติดแล้ว โครงการ To Be Number One ยังมีการจัดระบบการบำบัดรักษาผู้ที่มีปัญหาสารเสพติดให้หายขาดอย่างถาวร ทั้งนี้เพื่อเป็นการส่งเสริมและคืนคนดีสู่สังคม

การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตใจให้แก่เยาวชนในชุมชน

เยาวชนในช่วงอายุระหว่าง ๖-๒๕ ปี เป็นวัยที่มีความต้องการเรียนรู้ในสิ่งต่างๆ แต่ยังขาดวุฒิภาวะทางอารมณ์ที่ดีพอ รวมทั้งต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงทั้งทางร่างกายและจิตใจตามวัย เป็นการเปลี่ยนจากวัยเด็กเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ จากการศึกษาพบว่า เยาวชนในชุมชนที่อยู่นอกระบบการศึกษา มีโอกาสที่จะถูกชักจูงให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

ได้ง่าย และจากข้อเท็จจริง เยาวชนส่วนใหญ่ที่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด มักมีปัญหาทางด้านจิตใจ ที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองในทางที่เหมาะสมได้ ดังนั้น การสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตใจให้แก่เยาวชน จึงเป็นการป้องกันปัญหา สารเสพติดที่ตรงที่สุด ทั้งนี้ โดยการถ่ายทอดความรู้และเสริมทักษะให้แก่ ผู้นำอาสาสมัครสาธารณสุขหมู่บ้านและแกนนำครอบครัว เพื่อให้ทำหน้าที่ สนับสนุนการจัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพจิตให้แก่เยาวชนในชุมชนและ สามารถให้ความช่วยเหลือผู้มีปัญหาสุขภาพจิตในเบื้องต้น อันจะเป็นการ ป้องกันปัญหาสารเสพติดในอนาคต

การพัฒนาทักษะชีวิตและเครือข่ายการป้องกันและช่วยเหลือ

เป็นการสนับสนุนระบบดูแลช่วยเหลือผู้มีปัญหาสุขภาพจิตและ ยาเสพติดในสถานศึกษาและสถานประกอบการ โดยจะพัฒนาศักยภาพ ผู้มีหน้าที่ส่งเสริมสุขภาพจิตด้วยการอบรมวิทยากรแกนนำการจัดสถานบริการ สาธารณสุข มีบริการปรึกษาที่ได้มาตรฐานสำหรับผู้มีปัญหาสุขภาพจิต และยาเสพติดโดยเฉพาะสำหรับวัยรุ่น

เพื่อนๆ ที่รักทุกคน จากรายละเอียดดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า แนวทางการดำเนินงานของโครงการ To Be Number One นั้น เป็นระบบ ที่เริ่มตั้งแต่การปลูกจิตสำนึก สร้างศักยภาพ เสริมภูมิคุ้มกันทางจิตใจ รวมทั้งการพัฒนาทักษะชีวิตและทำงานร่วมกันเป็นเครือข่าย ที่สำคัญคือ ปัญหาเสพติดเป็นปัญหาระดับชาติ จำเป็นที่ทุกฝ่ายทั้งส่วนราชการและ ประชาชนทั่วไป โดยเฉพาะกำลังที่สำคัญที่สุดคือเยาวชน ดังนั้น น้อยหน่า จึงขอเชิญชวนให้เพื่อนๆ ทุกคน ได้ร่วมเป็นส่วนหนึ่งของชมรม To Be Number One เพื่อที่พวกเราจะได้เข้ามาร่วมกิจกรรมเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับ พิษภัยของยาเสพติด คอยเฝ้าระวังสอดส่องดูแลว่ามีผู้ผลิต ผู้ค้าและ ผู้เสพยาในชุมชนของเราหรือไม่ รวมทั้งการแก้ไขปัญหาเสพติดที่เกิดขึ้น

ในชุมชนของเรา โดยการพัฒนาชุมชนให้เข้มแข็ง แต่สำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืนนั้น น้อยหน้าเห็นว่าการที่จะพัฒนาอะไรก็ตาม ควรจะพัฒนาจิตใจของคนก่อน โดยการนำเอาหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาหรือหลักธรรมทางศาสนาที่เพื่อนๆ นับถือมาเป็นแนวปฏิบัติ เพื่อให้คนในสังคมมีสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจ

เพื่อนๆ ที่รักทุกคน มาร่วมเป็นส่วนหนึ่งของชมรม To Be Number One กับน้อยหน้าสิคะ ทั้งนี้ สามารถสมัครได้ที่สถานศึกษาของเพื่อนๆ หากว่ายังไม่มีชมรม To Be Number One ในสถานศึกษาก็สมัครได้ที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดทุกจังหวัด ส่วนรายละเอียดสอบถามได้ที่ศูนย์ประสานงานกลาง โครงการ To Be Number One กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐ โทรศัพท์ ๐ ๒๔๕๑ - ๑๓๐๐ - ๒๗ ต่อ ๘๑๘๐, ๘๑๘๗ หรือ Website เผยแพร่ความรู้ และกิจกรรมภายใต้ชื่อ http://www.dmh.moph.go.th/to_be_no.1 มาร่วมเป็นคนดีของสังคม เป็นคนรุ่นใหม่ที เก่ เท แน่ ได้โดยไม่พึ่งพายาเสพติด กับชมรม To Be Number One นะคะ

จักรยานยืมเรียน

พัทธมาลี

“โรงเรียนของหนู อยู่ไกล ไกล ไกล อยากให้คุณๆ หันมอง” เมื่อน้องๆ ได้ฟังเพลงโรงเรียนของหนูของพงษ์สิทธิ์ คำภีร์ คงจะมีความรู้สึกเหมือนกับพี่ จะเห็นถึงความลำบากของนักเรียนที่ต้องเดินทางไปโรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดารและห่างไกลความเจริญ ต้องใช้เวลาในการเดินทางนาน ทำให้เกิดอุปสรรคในการเรียน แต่วันนี้พวกเขาไม่ลำบากแล้ว เพราะรัฐบาลได้เห็นความสำคัญและได้ขจัดอุปสรรคที่ขัดขวางไม่ให้เด็กเข้าถึงการศึกษา จึงได้มีโครงการ “จักรยานยืมเรียน” ขึ้น เพื่อมุ่งช่วยเหลือบรรเทาความเดือดร้อนของนักเรียนที่มีฐานะยากจน และอยู่ห่างไกลจากสถานศึกษา ๓ กิโลเมตรขึ้นไป โดยมอบจักรยานจำนวน ๓๗๕,๕๐๐ คัน ซึ่งได้มีพิธีมอบจักรยานให้นักเรียนระดับ ป.๔ - ป.๖ อย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ ณ สนามเสือป่า ในวันนั้นมึนักเรียนที่เป็นตัวแทน

วิชาค่ายิ่งล้ำ สุนทรียะ

๖๒ หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๔๗

แต่ละภาคและข้าราชการมาร่วมเป็นสักขีพยานกันอย่างพร้อมเพรียง
ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี พันตำรวจโท ดร. ทักษิณ ชินวัตร ซึ่งเดินทาง
มาเป็นประธานพิธีมอบจักรยานได้เห็นใบหน้าของเด็กๆ ที่เต็มไปด้วย
แววแห่งความสุข ด้วยความปลื้มปิติ ในงานดังกล่าวยังมีดาราเด็กจาก
ภาพยนตร์เรื่อง “แฟนฉัน” มาร่วมแสดงความยินดีและสร้างสีสันอีกด้วย
เป็นภาพเหตุการณ์ที่ทำให้ทุกคนประทับใจอย่างยิ่ง เมื่อตัวแทนนักเรียนของ
แต่ละภาคขึ้นกล่าวขอบคุณนายกรัฐมนตรีที่คิดถึงเด็กๆ ยากจน หลังจากนั้น
นายกรัฐมนตรีในฐานะตัวแทนรัฐบาลได้ขึ้นกล่าวขอบคุณและมอบโล่แก่
ผู้ให้การสนับสนุนโครงการและกล่าวให้ข้อคิดแก่นักเรียนว่า **“โครงการนี้
ไม่ใช่เป็นการมอบจักรยานให้ไปโรงเรียนเพียงอย่างเดียว แต่ต้อง
ทำให้เกิดประโยชน์อย่างอื่นด้วย เช่น การรู้จักดูแลรักษาซ่อมแซม
จักรยานและฝึกให้นักเรียนรู้จักกฎจราจรด้วยจึงจะเกิดผลอย่างแท้จริง”**

จักรยานยืมเรียนจะมีการแจกในครั้งต่อไปอีก ๓๐,๐๐๐ คัน พี่ขอแสดงความยินดีกับน้องๆ ทุกคนด้วยค่ะ

วิชาค่ายง่า สิบกรรพ

๖๔ หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๔๗

น้อมบูชาพระรัตนตรัย

บทร้อยกรองชนะเลิศการประกวด ระดับประถมศึกษา*

เด็กหญิงนัยนา ขวัญทอง

กลอนสี่

เดือนหกวันเพ็ญ	จันทร์เด่นแจ่มฟ้า
ทอแสงนวลจ้า	จับตาจับใจ
วันนี้คือวัน	สำคัญยิ่งใหญ่
ชาวพุทธทั่วไทย	ไกลไกลทำบุญ
ชำระกายจิต	ร่วมคิดเกื้อหนุน
รำลึกในคุณ	อบอุ่นในธรรม

* กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการสมัยนั้น โดยสถาบันภาษาไทย จัดประกวดคำขวัญและบทร้อยกรอง ๔ ระดับ เนื่องในงานสัปดาห์ส่งเสริมพระพุทธศาสนา ประจำปี ๒๕๔๖ ตามที่คณะกรรมการจัดงานสัปดาห์ส่งเสริมพระพุทธศาสนา ประจำปี ๒๕๔๖ มอบหมาย ผู้ชนะเลิศการประกวดทุกประเภทรับโลรางวัลจาก นายแพทย์เกษม วัฒนชัย องคมนตรี ผู้แทนพระองค์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เมื่อวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๔๖

ถือศีลบำเพ็ญ	ละเว้นก่อกรรม
ตักบาตรน้อมนำ	สุขล้าใจกาย
เข้าวัดฟังเทศน์	กิเลสห่างหาย
ปฐะตายาย	ต่างหมายยินดี
ชวนลูกจูงหลาน	สืบสานศักดิ์ศรี
รักษาระเพณี	นำขวัญทาง
มาเวียนเทียนกัน	คืนจันทร์กระจ่าง
มีธรรมแนบข้าง	กล่อมกลางดวงใจ
วิสาขบูชา	สร้างค่าสมัย
สร้างสรรค์เด็กไทย	เยาว์วัยมีธรรม

หิ่งห้อยน้อยใจ

เรื่อง ฐะปะนีย์ นาครทรรพ
ภาพประกอบ สมบัติ คิ้วอก

หิ่งห้อยน้อยใจนัก

ขาดคนรักคนเอ็นดู
เกาะกิ่งต้นลำพู
แสงริบหรี่ไม่มีแรง

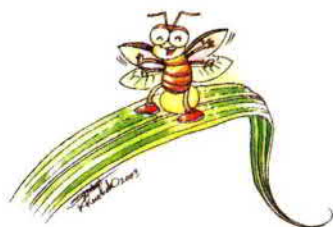
หิ่งห้อยน้อยใจเหลือ
สุดแสนเบื่อกายมีแสง
เหตุใดใยแมลง
ตัวอื่นไซ้แสงไม่มี

หิ่งห้อยน้อยใจจริง
 ยุงแสนหยิ่งร้องหวู่หวี่
 ฟังเพียงเสียงดนตรี
 ที่เราไซ้ไม่มีเสียง

หิ่งห้อยยำน้อยจิต
 ธรรมชาติคิดไม่ลำเอียง
 แบ่งคุณสมบัติเพียง
 แสงให้เจ้าเณรโลกา

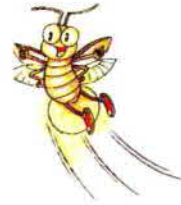
เจ้ามีเครื่องชี้ทาง
 ส่องสว่างแนวมรรคา
 บินไปในนา
 มีดเพียงใดไม่หั่นเกรง

สัตว์อื่นดาดดินไป
 มีสัตว์ไหนเปล่งแสงเอง
 จักจั่นที่ร้องเพลง
 ก็แพ้เจ้าเขาขาดแสง

เจ้านี้ควรพอใจ
พรอำไพได้สำแดง
ความหมายประจักษ์แจ้ง
ดุจแสงธรรมนำชีวิต

ไปเกิดเจ้าหึ่งห้อย
บินล่องลอยไปทั่วทิศ
เปล่งแสงแผงนิมิต
เตือนเด็กไทยให้ทำดี

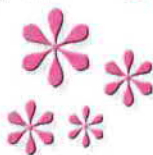
หึ่งห้อยเล็กน้อยใจ
บินไหวไหวในราตรี
เปล่งแสงแรงเต็มที
เพราะมันมีจุดมุ่งหมาย

เราหนอแสนพอใจ
แสงสถิตอยู่กับกาย
ไว้เตือนเพื่อนหญิงชาย
ให้แสงซึ่งแสงธรรม

จากเพื่อนดังเพื่อน

แฟนฉัน

ถึง เต็กไทยทุกวันนี้

อยากให้เต็กไทย

โดยแนะนำพ่อแม่ของฉัน
เราดะ

รักและเคารพเชื่อฟังผู้ใหญ่
เพราะตาไม่มี ใครรักเราเท่าพ่อแม่

(น้องโฟกัส)

จากโฟกัส จีระกุล
น้องเนน
"แฟนฉัน" **Focus**

วิชาคำย้อยล้ำ สิบธวัช

๗๐ หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๔๗

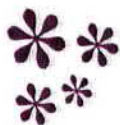

ผมอยากบอกเพื่อนๆว่า การเรียนรู้จะอยู่แต่
ในห้องเรียนเท่านั้น เราสามารถเรียนรู้จากสิ่งรอบตัวเราได้เช่น
ห้องสมุดเอกชน รัฐบาล, ถนนหนทางและสิ่งต่างๆ เรา
ควรเลิกฟังและ ปฏิบัติแต่สิ่งที่ถูกต้องเพื่อเป็นคนดีของสังคม
ในอนาคต

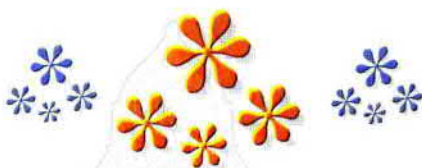
ด.ช. ชัยวิชญ์ นพรัตน์

๖๐ ปี (๖)
ป.๖

เนื่องในวันเด็กวันนี้ขอเชิญเด็กไทย
ทุกคนไม่ว่าใครที่ไหนเรียนหนังสือกันดีกว่า
ของคุณพ่อคุณแม่ และคุณครูนะคะ
ด.ญ.ภาณุชนก สี่หะอำไพ
น้องสาว จากแฟนฉันนะ
ร.ร.สาธิตมหาวชิราลงกูฏราชบุรี พิษณุโลก
จ.พิษณุโลก

ขอให้เด็กไทยทุกคนตั้งใจ เรียนหนังสือเพื่ออนาคต
เรียนเพื่ออนาคตของเด็กไทยทุกคน จงเห็นผมตั้งใจ
ทำงานด้วยความขยันและอดทน หนังสือ
“แฟนฉัน” จะประสบความสำเร็จด้วยดี

ด.ช. ทยก อธิธาธาร “มาโนช” เองกับ

ทยก (มาโนช)
“แฟนฉัน”

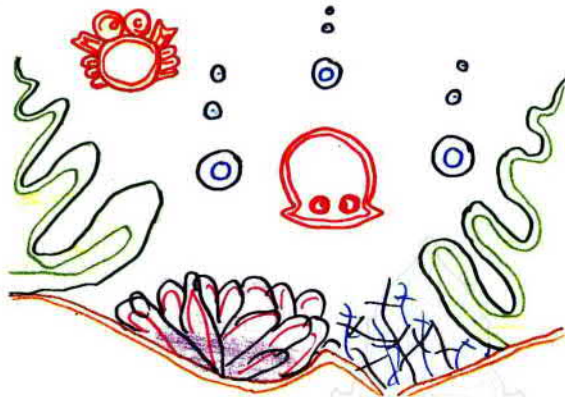

๑) เงินค่า พูลบูชา และ เงินบริจาคทำบุญอื่น ๆ ๓๐ บาท ๑๐๐ บาท

- 2) ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับ และ ประสิทธิภาพของโครงการ
- 3) แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ครู อาจารย์ นักวิชาการ
- 4) ได้มีการจัดทำร่าง และ

ចល័តក្រាប វិញ្ញាណក្ខន្ធ ត្រី

၁၁၁။ လူတို့အားလုံး

■ ผมอยากให้องค์ที่ๆทุกคนไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด ■

■ เพราะ ยาวสพัตถิโยให้สิ่งที่ไม่ดีไปให้ขจัดสังคม ■

“อย่ารับของจากคนแปลกหน้าเด็ดขาด”

જાન....

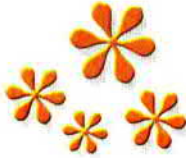
๑. ประมวลกฎหมาย พิทักษ์ชีพ

ให้ทำทุกปี

11/10/2020

วิชาค่ายิ่งล้ำ สิบกรัพบย

ผมอยากให้เด็กไทยทุกคนตั้งใจเรียนนะครับ
 เพราะเรายังมีอนาคตอีกไกลและผมอยากให้ทุกคนไม่ติดยาเสพติด
 ยาเสพติด กินแล้วน้ำ เราหันมาเล่น กีฬา แล้วมากินข้าวมาก ๆ
 ผมว่าฉันทีกว่าติดยา ครับ

ชื่อ แจ็ค ครับ
 เณรณพล ภิรมย์บรรจงวงศ์

ฉันได้ไป... ผมอยากให้เด็กทุกคนตั้งใจเรียนนะ
 เป็นคนดีมีสติปัญญา ไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด หันมาเล่นกีฬาเพื่อให้สุขภาพแข็งแรง
 และตั้งใจเรียนหนังสือด้วยครับ

จาก

ด.ช. นาย วิษณุพงศ์ (มัส)

โรงเรียนพร้าวกะทิ

จากใจพี่ถึงน้องๆ

พี่แดน
D2B

น้องๆ ครับ

ไม่ใช่เรื่องง่ายนะครับ ที่เราจะได้เป็นในสิ่งที่เราฝัน แต่กว่าที่จะได้เราต้องอาศัยความพยายาม อดทน และรอคอย แดนเป็นคนหนึ่งที่โชคดีที่ได้ทำในสิ่งที่รักและฝัน แต่ในความโชคดีนี้ แดนไม่เคยลืมเลยว่าเบื้องหลังความสำเร็จนี้คือใคร เพราะไม่ว่าทางข้างหน้าจะขรุขระ หรือเต็มไปด้วยขวากหนาม หรือแดนจะล้มสักกี่ครั้ง แดนรู้เสมอว่าคนที่พร้อมจะเข้ามาประคับประคองให้แดนลุกขึ้น และมีกำลังใจก้าวต่อไป คือ พ่อ-แม่

ถึงแม้แดนจะเป็นนักเรียนที่หลายคนรู้จัก แต่ในครอบครัว แดนก็ยังเป็นลูกของพ่อแม่ที่พร้อมจะทำทุกอย่างให้พ่อแม่มีความสุข

น้องๆ ละครับ ทำวันนี้ของน้องอย่างดีที่สุดหรือยัง อย่าลืมนึกถึงคุณพ่อ-คุณแม่ อย่าปล่อยให้ท่านทำเพื่อเราฝ่ายเดียวนะครับ ช่วยท่านบ้างเล็กน้อยก็ยังดี ตั้งใจเรียน ท่านจะได้ไม่เหนื่อยมาก และมีกำลังใจสู้งานเพื่อสร้างอนาคตที่ดีที่สุดในชีวิตให้กับเรา

หากฝันหรือคิดจะทำอะไร ปรึกษาคุณพ่อ-คุณแม่ ก่อนก็ดีนะครับ เพราะนั่นอาจเป็นคำแนะนำที่ดีที่สุดในชีวิตเราก็ได้

ขอให้น้องๆ ทุกคนโชคดี เป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุขมากๆ นะครับ

พี่แดน

(วราเวช ดานุวงศ์)

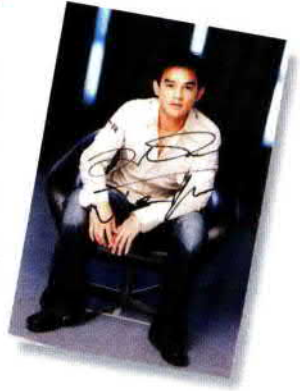
ธรรมาภัยล้ำ สันติสุข

๓๖

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๔๗

พี่มอสเชื่อว่า มีสิ่งที่พิเศษ และพลังอยู่ในตัว
ของน้องๆ ทุกคน แล้วถ้าเรามุ่งมั่น ฝึกฝน ในสิ่งที่
เราอยาก เราคิด เราชอบ นำมาสร้างสรรค์ และ
พัฒนาให้เป็นประโยชน์ต่อตัวเองและสังคม ในทาง
ที่ถูกที่ควร ทุกๆ คนต้องเป็นอนาคตที่ดีของประเทศชาติ
ได้อย่างแน่นอน อนาคตของประเทศชาติกำลังรอ
พวกเราอยู่นะครับ

มอส-ปฏิภาณ ปรวีกันต์

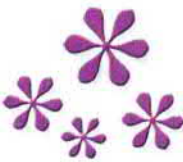
(มอส-ปฏิภาณ ปรวีกันต์)

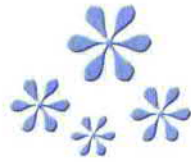

ขอให้น้องๆ ทุกคน ตั้งใจเรียนนะครับ!
เป็นเด็กดีของคุณพ่อ-คุณแม่ และก็ขอให้
น้องๆ ทุกคนประสบความสำเร็จในทุกๆ อย่าง
นะครับ และอยากให้น้องๆ มีความฝันให้แก่
ตัวเอง ตั้งฝันไว้ในใจ แล้วก็ทำให้สำเร็จครับ!

บาส-บอลล วรบางแก้ว

(บาส-บอลล วรบางแก้ว)

ก็อยากให้ใช้เวลาของความเป็นเด็ก
ให้คุ้มค่าและเกิดประโยชน์...
ทำกิจกรรมที่คิดว่าเหมาะสม
และสามารถพัฒนาตัวเราเอง
ไปในทางที่ดีนะคะ

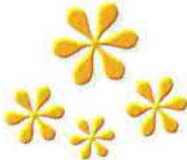
(ปาล์มมี - อีฟ ปานเจริญ)

Happy Children's Day :)

Hope you have lots of fun ...
but don't forget ... be good, study
hard and stay away from drugs!

Lots of Love

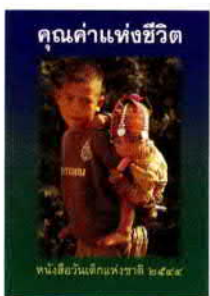
(แคทริยา อิงลิช)

หนังสือวันเด็กในอดีต

เล่มในอดีตที่เคยอ่าน

จากอดีตถึงปัจจุบัน : คำขวัญวันเด็ก

อำรง ชูทัพ

ประเทศไทยได้จัดงานฉลองวันเด็กแห่งชาติขึ้นเป็นครั้งแรกเมื่อปีพุทธศักราช ๒๔๙๔ โดยได้รับคำเชิญชวนจากองค์การสหพันธ์เพื่อสวัสดิภาพเด็กระหว่างประเทศแห่งสหประชาชาติ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการเผยแพร่ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิเด็กและเยาวชน มุ่งส่งเสริมให้ประชาชนเห็นความสำคัญและความต้องการของเด็ก ให้รู้จักวิธีเลี้ยงดูเด็กให้มีสุขภาพดีทั้งทางร่างกายและจิตใจ ให้รู้สำนึกถึงความรับผิดชอบต่อสวัสดิภาพของเด็ก เป็นการปลูกฝังให้เด็กรู้จักการมีส่วนร่วมในสังคม มีความรับผิดชอบต่อประเทศชาติ โดยคณะรัฐมนตรีได้มีมติมอบให้กระทรวงศึกษาธิการเป็นเจ้าของเรื่องมาโดยตลอด จัดให้มีกิจกรรมหลักคือ การจัดงานฉลองวันเด็กแห่งชาติ และการจัดทำหนังสือวันเด็กแห่งชาติ โดยดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการจัดงาน และขอความร่วมมือจากหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน และมอบให้กรมพลศึกษาเป็นฝ่ายประสานงานการจัด

งานฉลองวันเด็กแห่งชาติเป็นประจำทุกปี โดยกำหนดจัดกิจกรรมเพื่อเด็ก และเยาวชนที่มีอายุไม่เกิน ๑๘ ปีบริบูรณ์ ทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบ โรงเรียน ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคพร้อมกันทั่วประเทศ ในวันเสาร์ สัปดาห์ที่ ๒ ของเดือนมกราคมทุกปี ในปีนี้ วันเด็กแห่งชาติ ตรงกับ วันเสาร์ที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๔๗ และระหว่างวันที่ ๑๐-๑๖ มกราคม ๒๕๔๗ เป็นสัปดาห์วันเด็กแห่งชาติ และทุกๆ ปี นายกรัฐมนตรี ผู้นำประเทศ จะมอบคำขวัญแก่เด็กและเยาวชนทั่วประเทศให้ตระหนักถึงหน้าที่และ ถือปฏิบัติตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๙๙ เป็นต้นมา ดังนี้

๒๔๙๙	จงบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น และส่วนรวม
๒๕๐๒	ขอให้เด็กสมัยปฏิบัติของข้าพเจ้าจงเป็น เด็กที่รักความก้าวหน้า
๒๕๐๓	ขอให้เด็กสมัยปฏิบัติของข้าพเจ้าจงเป็น เด็กที่รักความสะอาด
๒๕๐๔	ขอให้เด็กสมัยปฏิบัติของข้าพเจ้าจงเป็น เด็กที่อยู่ในระเบียบวินัย
๒๕๐๕	ขอให้เด็กสมัยปฏิบัติของข้าพเจ้าจงเป็น เด็กที่ประหยัด
๒๕๐๖	ขอให้เด็กสมัยปฏิบัติของข้าพเจ้าจงเป็น เด็กที่มีความขยันหมั่นเพียรมากที่สุด
๒๕๐๘	เด็กจะเจริญต้องรักเรียนเพียรทำดี
๒๕๐๙	เด็กที่ดีต้องมีสัมมาคารวะ มานะ บากบั่น และสมานสามัคคี
๒๕๑๐	อนาคตของชาติจะสุกใส หากเด็กไทย แข็งแรงดี มีความประพฤติเรียบร้อย

วิมล วัฒนศิริ

กวีแห่งชาติ

- ๒๕๑๑ ความเจริญและความมั่นคงของชาติไทย
ในอนาคต ขึ้นอยู่กับเด็กที่มีวินัย
เฉลียวฉลาดและรักชาติยิ่ง
- ๒๕๑๒ รู้เรียน รู้เล่น รู้สามัคคี เป็นความดี
ที่เด็กพึงจำ
- ๒๕๑๓ เด็กประพฤติดีและศึกษาดี ทำให้มีอนาคต
แจ่มใส
- ๒๕๑๔ ยามเด็กจงหมั่นเรียน เพียรกระทำดี
เติบโตจะได้มีความสุข ความเจริญ
- ๒๕๑๕ เยาวชนฝึกตนดี มีความสามารถ
- ๒๕๑๖ เด็กดีเป็นศรีแก่ชาติ เด็กฉลาดชาติเจริญ
- ๒๕๑๗ สามัคคี คือ พลัง
- ๒๕๑๘ เด็กดี คือ ทายาทของชาติไทย ต้องร่วมใจ
ร่วมพลังสร้างความดี
- ๒๕๑๙ เด็กที่ต้องการเห็นอนาคตของชาติรุ่งเรือง
จะต้องทำตัวให้ดี มีวินัยเสียแต่บัดนี้
- ๒๕๒๐ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ เป็นคุณสมบัติของ
เยาวชนไทย
- ๒๕๒๑ เด็กดีเป็นศรีแก่ชาติ เด็กฉลาดชาติมั่นคง
- ๒๕๒๒ เด็กไทย คือ หัวใจของชาติ
- ๒๕๒๓ ^{วินัย}อดทน ขยัน ประหยัด เป็นคุณสมบัติของ
เด็กไทย
- ๒๕๒๔ เด็กไทยมีวินัย ใจสัตย์ซื่อ รู้ประหยัด
เคร่งครัดคุณธรรม
- ๒๕๒๕ ขยันศึกษา ใฝ่หาความรู้ เชิดชูชาติ ศาสน์
กษัตริย์ เป็นคุณสมบัติของเด็กไทย

- ๒๕๒๖ รู้หน้าที่ ขยัน ซื่อสัตย์ ประหยัด มีวินัย
และคุณธรรม
- ๒๕๒๗ รักวัฒนธรรมไทย ใฝ่ดีมีความคิด สุจริต
ใจมั่น หมั่นศึกษา
- ๒๕๒๘ สามัคคี มีวินัย ใฝ่คุณธรรม
- ๒๕๒๙ นิยมไทย ใช้ประหยัด ใจสัตย์ซื่อ
ถือคุณธรรม
- ๒๕๓๐ นิยมไทย มีวินัย ใช้ประหยัด ใจสัตย์ซื่อ
ถือคุณธรรม
- ๒๕๓๑ นิยมไทย มีวินัย ใช้ประหยัด ใจสัตย์ซื่อ
ถือคุณธรรม
- ๒๕๓๒ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ใจสัตย์ซื่อ
ถือคุณธรรม
- ๒๕๓๓ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ใจสัตย์ซื่อ
ถือคุณธรรม
- ๒๕๓๔ รู้หน้าที่ มีวินัย ใฝ่คุณธรรม นำชาติพัฒนา
- ๒๕๓๕ สามัคคี มีวินัย ใฝ่ศึกษา จรรยางาม
- ๒๕๓๖ ยึดมั่นประชาธิปไตย ร่วมใจพัฒนา
รักษาสิ่งแวดล้อม
- ๒๕๓๗ ยึดมั่นประชาธิปไตย ร่วมใจพัฒนา
รักษาสิ่งแวดล้อม
- ๒๕๓๘ สืบสานวัฒนธรรมไทย ร่วมใจพัฒนา
รักษาสิ่งแวดล้อม
- ๒๕๓๙ มุ่งหาความรู้ เชิดชูความเป็นไทย
หลักไกลยาเสพติด

๒๕๕๐	รู้คุณค่าวัฒนธรรมไทย ตั้งใจใฝ่ศึกษา ไม่พึ่งพายาเสพติด
๒๕๕๑	ขยัน ประหยัด ซื่อสัตย์ มีวินัย
๒๕๕๒	ขยัน ประหยัด ซื่อสัตย์ มีวินัย
๒๕๕๓	มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ คู่คุณธรรม นำประชาธิปไตย
๒๕๕๔	มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ คู่คุณธรรม นำประชาธิปไตย
๒๕๕๕	เรียนให้สนุก เล่นให้มีความรู้ สู่ออนาคตที่สดใส
๒๕๕๖	เรียนรู้ตลอดชีวิต คิดอย่าง สร้างสรรค์ ก้าวทันเทคโนโลยี
๒๕๕๗	รักชาติ รักพ่อแม่ รักเรียน รักสิ่งดีๆ อนาคตดีแน่นอน

คำขวัญที่นายกรัฐมนตรีมอบให้เนื่องในโอกาสงานฉลองวันเด็กแห่งชาติจะเป็นจริงหรือไม่ ขึ้นอยู่กับการปฏิบัติของเด็กภายใต้การดูแลของพ่อแม่ ครอบครัว ครู อาจารย์ และชุมชน โดยหน่วยงานต่างๆ และองค์กรภาครัฐและเอกชน รวมทั้งกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีหน้าที่จัดการศึกษาอบรม ให้ความรู้แก่เยาวชน จะต้องจัดการศึกษาจัดกิจกรรมให้เกิดการเรียนรู้และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เพื่อให้คำขวัญของนายกรัฐมนตรีมีความเป็นจริงให้มากที่สุด ซึ่งในแต่ละปีหน่วยงานทั้งภาครัฐภาคเอกชนและองค์กรต่างๆ ได้ร่วมกันจัดกิจกรรมให้เด็กได้มีโอกาสเรียนรู้ สนุกสนาน เพลิดเพลิน มีความเข้าใจซาบซึ้งในมิตรภาพ และมีจิตใจที่ดีงาม มีความเท่าเทียมและเสมอภาคต่อกัน

American English นั้นเป็นฉันใด

อาจารย์ดวง

นักเรียนทุกคนที่ศึกษาเล่าเรียนตามหลักสูตรของกระทรวง
ศึกษาธิการ คงตระหนักดีถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษในยุคที่เทคโนโลยี
และอินเทอร์เน็ตมีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน ตลอดจนการแสวงหา
ความรู้เพื่ออนาคตที่ดี เมื่อนักเรียนเรียนภาษาอังกฤษคงได้ยินคุณครูสอนว่า
คำศัพท์คำนี้สะกดได้ทั้งแบบอังกฤษและแบบอเมริกัน หรือคุณครูท่านนี้
อ่านภาษาอังกฤษด้วยสำเนียงอังกฤษแท้ๆ แต่อีกท่านหนึ่งอ่านภาษาอังกฤษ
เหมือนเสียงคนอเมริกัน ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น ก็ทราบกันดีอยู่แล้วว่าคนอังกฤษ
และคนอเมริกันใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาประจำชาติ ซึ่งมีรากฐานและ
กฎเกณฑ์เดียวกัน แล้วเหตุใดจึงต้องแบ่งแยกเป็นภาษาอังกฤษ และภาษา
อังกฤษแบบอเมริกัน

ถ้าจะย้อนอดีต นักเรียนคงจะเรียนรู้ว่ามีชาวอังกฤษกลุ่มหนึ่งอพยพจากเกาะอังกฤษด้วยสาเหตุของความขัดแย้งด้านศาสนาและแนวคิดทางการเมือง ขนกลุ่มนี้ได้เดินทางล่องเรือเพื่อแสวงหาถิ่นที่อยู่ใหม่และมาลงหลักปักฐานในดินแดนอันไกลโพ้นซึ่งมีชื่อภายหลังว่า ‘อเมริกา’ การดำรงชีวิตของผู้อพยพเหล่านี้ต้องเผชิญกับอุปสรรคนานาประการกว่าจะก่อตั้งเป็นประเทศมหาอำนาจในปัจจุบัน ความที่ต้องอยู่อย่างโดดเดี่ยวห่างไกลจากบ้านเกิดเมืองนอน (เกาะอังกฤษ) ทำให้วิถีชีวิตของผู้บุกเบิกเหล่านี้เปลี่ยนแปลงไป ประกอบกับได้รับอิทธิพลทางวัฒนธรรมและภาษาจากชาวอินเดียแดงซึ่งเป็นคนพื้นเมือง ตลอดจนชนชาติต่างๆ ที่พากันหลั่งไหลอพยพมาจากยุโรปและแอฟริกา เพื่อมาตั้งถิ่นฐานในดินแดนอันอุดมสมบูรณ์แห่งนี้ เป็นสาเหตุให้ภาษาอังกฤษเกิดการเปลี่ยนแปลงในทุกระบบทั้งด้านการออกเสียง คำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ คนอเมริกันกับบัญญัติศัพท์ใหม่ๆ ขึ้นอย่างมากมาย ทำให้เกิดความแตกต่างของภาษาอังกฤษที่ชาวอังกฤษพูดกัน (British English) และภาษาอังกฤษในแบบของชาวอเมริกัน (American English) โดยผู้เขียนขอยกตัวอย่างให้นักเรียน เป็นข้อสังเกตเป็นเรื่องๆ ดังต่อไปนี้

๑. คำศัพท์ต่างกันแต่มีความหมายเดียวกัน

อเมริกัน	อังกฤษ	
closet	cupboard	(ตู้เก็บของ, ตู้เสื้อผ้า)
cookie	biscuit	(ขนมปังกรอบ)
elevator	lift	(ลิฟต์)
janitor	caretaker	(ภารโรง)
mailman	postman	(บุรุษไปรษณีย์)

อเมริกัน	อังกฤษ	
railroad	railway	(ทางรถไฟ)
sidewalk	pavement	(ทางเท้า)
shorts	underpants	(กางเกงขาสั้นสำหรับบุรุษ)
automobile	motor-car	(รถยนต์)
gas, gasoline	petrol	(เชื้อเพลิง)
vacation	holiday	(วันหยุด)
expressway, freeway	motorway	(ทางหลวงระหว่างจังหวัด)
turnpike		
movie	film	(ภาพยนตร์)

ฯลฯ

ชาวอเมริกันยังยืมคำศัพท์มาจากภาษาอื่น อันเป็นผลมาจากการร่วมสังคมกับผู้อพยพจากประเทศในยุโรปและแอฟริกา เช่น totem (จากภาษาอินเดียนแดง) หมายถึง เสากะสลักเป็นรูปเทพเจ้า / สัตว์ต่างๆ prairie (จากภาษาฝรั่งเศส) แปลว่า ทุ่งหญ้า rodeo (จากภาษาสเปน) แปลว่า การแสดงขี่ม้าบ่วงบาศ์ของพวกโคบาล voodoo (จากภาษาแอฟริกัน) ซึ่งหมายถึง พิธีกรรมไสยศาสตร์มนต์ดำ เป็นต้น

๒. โครงสร้างไวยากรณ์

๒.๑ คำกริยาที่แสดงการกระทำที่เป็นปกติวิสัย ชาวอังกฤษและชาวอเมริกันจะใช้กริยา 'have' เหมือนกันในประโยคว่า 'I always have tea / coffee at breakfast' แต่ถ้าใช้ในความหมายการกระทำ / สิ่งที่เกิดขึ้นในเวลานั้นๆ ชาวอังกฤษจะใช้กริยา 'have got' ส่วนชาวอเมริกันจะใช้กริยา 'have' ดังประโยคต่อไปนี้

(อังกฤษ) : I hear that George **has got** the measles.

(ผมได้ข่าวว่าตอนนี้คุณยอร์ชออกหัด)

(อเมริกัน) : I hear that George **has** the measles.

๒.๒ การตั้งคำถามด้วยกริยา 'have'

(อังกฤษ) : Have you a light ? (มีไม้ขีดไฟไหม ?)

(อเมริกัน) : Do you have a light ?

๒.๓ บุรพบทกับคุณศัพท์และคำกริยา

(อังกฤษ) : different **from** / **to**

(อเมริกัน) : different **than**

(อังกฤษ) : to check **up** / **to**, to check **up on** something

(อเมริกัน) : to check something **out**

๒.๔ คำสรรพนามที่แทน 'one'

(อังกฤษ) : When **one** has seen it, **one** understands.

(อเมริกัน) : When one has seen it, **he** understands.

๒.๕ การใช้คำศัพท์ รูปกริยา และรูปประโยค

(อังกฤษ) : to visit someone

(อเมริกัน) : to visit **with** someone

(อังกฤษ) : to stay **at** home

(อเมริกัน) : to stay home

(อังกฤษ) : What day is it today ?

(อเมริกัน) : What day is today ?

(อังกฤษ) : He's in hospital.

(อเมริกัน) : He's in **the** hospital.

(อังกฤษ) : I wish we **had got** a new car.

(หนูหวังว่าพวกเราคงจะได้รถคันใหม่)

(อเมริกัน) : I wish we **had gotten** a new car.

๓. การออกเสียงในระดับคำและประโยคของชาวอังกฤษและชาวอเมริกัน จะแตกต่างกัน

โดยเฉพาะอย่างยิ่งเสียง 'r' ถ้านักเรียนได้ยินชาวอเมริกันออกเสียง
คำว่า hurt, earth, ear, bird, worse, pair, tear ฯลฯ เขาจะเน้นเสียง 'r'
ค่อนข้างชัดเจนกว่าชาวอังกฤษ เสียง 'r' ก็เช่นเดียวกัน ถ้านักเรียนให้
ชาวอเมริกันอ่านคำว่า writer, petal, catty และ utter ฯลฯ จะออกเสียง
ไม่ต่างจาก rider, pedal, caddy และ udder นักเรียนต้องหาโอกาส
ฟังบ่อยๆ จึงจะเกิดทักษะในการรับสาร สามารถเข้าใจประโยคที่ชาวอังกฤษ
และชาวอเมริกันเขาพูดกัน

๔. ระบบการสะกดคำของภาษาอังกฤษและภาษาอังกฤษแบบอเมริกัน ก็แตกต่างกัน นักเรียนลองดูตัวอย่างคำต่อไปนี้

อเมริกัน	อังกฤษ	
aluminum	aluminium	(โลหะชนิดหนึ่ง)
catalog	catalogue	(บัญชีรายชื่อ)
check	cheque	(ใบสั่งจ่าย)
color	colour	(สี)
jewelry	jewellery	(เพชรพลอย)
pajamas	pyjamas	(ชุดนอนสำหรับบุรุษ)

อเมริกัน**อังกฤษ**

theater	theatre	(โรงละคร)
traveler	traveller	(คนเดินทาง)
tire	tyre	(ยางรถยนต์)
whiskey	whisky	(เหล้าชนิดหนึ่ง)
program	programme	(รายการ, ลำดับเรื่อง)
practice (นาม, กริยา)	practice (นาม)	
	practise (กริยา)	

ฯลฯ

ในสิ่งตีพิมพ์บางฉบับ นักเรียนอาจจะเห็นคำว่า 'tonite' 'thru' ฯลฯ ให้เข้าใจเลยว่านั่นคือการสะกดคำแบบอเมริกันของคำว่า 'tonight' และ 'through' ในภาษาอังกฤษที่คุณครูเคยสอนเรามานั่นเอง

เป็นที่น่าสังเกตว่าภาษาอังกฤษในบ้านเราทั้งการพูดและการเขียน เป็นการผสมกลมกลืนระหว่างภาษาอังกฤษของชนชาติอังกฤษบนพื้นแผ่นดินใหญ่ ซึ่งยังคงรักษากฎเกณฑ์ทางภาษาไว้อย่างเคร่งครัด กับภาษาอังกฤษแบบอเมริกันซึ่งสั้น ง่าย แต่สื่อความ ผู้เขียนจึงหวังว่าข้อเขียนนี้คงจะช่วยให้นักเรียนเห็นความแตกต่างและสามารถเลือกใช้เพื่อสื่อสารได้ตามสถานการณ์และความเหมาะสม

ละเลงขนมเบื้องด้วยปาก

ยุพร แสงทักษิณ

“วันเพ็ญเดือนสิบสอง น้านองเต็มดลิ่ง เราทั้งหลายชายหญิง
สนุกกันจริงวันลอยกระทง ลอยๆ กระทง ลอยๆ กระทง.....บุญจะส่ง
ให้เราสุขใจ บุญจะส่งให้เราสุขใจ”

เสียงเพลงวันลอยกระทงจากวิทยุดังแว่วมาด้วยจังหวะดนตรีที่คึกคัก
เนื้อร้องที่สนุกสนานทำให้บ้านอบอวลไปด้วยบรรยากาศแห่งความสุขรื่นเริง
เสียงเอะอะหลังบ้านบอกให้รู้ว่าเด็กๆ กับสุนัขกลับมาจากการไปเก็บดอกไม้
ในสวนแล้ว

“น้องนก รอฟีด้วย” เด็กหญิงอายุ ๖ ขวบและ ๔ ขวบวิ่งแข่งกัน
ออกมาหน้าบ้าน ในมือถือตะกร้าใบเล็กน่ารักเต็มไปด้วยดอกไม้หน้าชนิด
เช่น ดอกเข็มสีแดง ดอกบานไม่รู้โรยสีขาว - สีชมพู ดอกดาวเรือง

วิภาคำย่องคำ สุนทรวิชัย

๕๒

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๔๗

สีเหลืองแจ่ม ดอกการเวกสีเหลืองอ่อนอมเขียว ฯลฯ พอถึงตัวคุณยายที่กำลังนั่งหันไม้กัณฑ์จากท่านรูปที่ใช้แล้วสำหรับเย็บกระตุง หนูน้อยทั้งสองก็ทรุดนั่งไถ่ๆ คุณยายบนพื้นบ้านที่ปูด้วยกระดานเป็นมันปลาบ วางตะกร้าลงแล้วหายใจหอบถี่ๆ

“ค่อยๆ ลูก อะไรกันหนักหนา เหนื่อยมากไซ้ไหมจะ” เสียงคุณยายปรามด้วยความเอ็นดู

“คุณยายทำอะไรคะ” หนูปิ่นสาวน้อยคนพี่จึงเขม็งไปทีไม้กัณฑ์ที่หันแล้วบนเชิงไม้ใบเล็ก

“หันไม้กัณฑ์สำหรับเย็บกระตุงใจจะ เห็นไหม ยายหันเฉียงให้ปลายแหลมทั้งสองด้าน จะได้กัณฑ์ง่าย”

“ทำไมคุณยายไม่ใช้ที่เย็บกระตุงล่ะคะ กระตุงที่คุณแม่เคยซื้อมาเมื่อปีที่แล้ว เขาก็ใช้ที่เย็บกระตุง”

“ก็ยายเคยใช้อย่างนี้มาแต่ไหนแต่ไร ยายชอบ เพราะเอาของเหลือใช้มาทำประโยชน์ได้อีก ยายว่ากัณฑ์แล้วมันเข้ากันกับใบตองจะ ดูเป็นธรรมชาติดี” คุณยายใช้มือกวาดไม้กัณฑ์ใส่จานเล็กๆ หลังจากหัน อันสุดท้ายแล้วหันมาถามหลานสาวคนเล็กที่ยังมีท่าทางเหนื่อยไม่หาย

“หนูนกเก็บดอกไม้มาได้เยอะไหมเอ่ย”

“เยอะแยะเลยคะ ลุงช่วย ช่วยนกเก็บด้วย บอกว่าให้เอามาเยอะๆ คุณยายดูสิคะ” เด็กน้อยแก้มแดงกล่าวพร้อมกับที่มีมืออูมเล็กๆ ค่อยๆ บรรจุหยิบดอกไม้ออกจากตะกร้าของตน วางเรียงไว้ในถาดใบโตที่มีลวดลายเป็นดอกไม้สีสวย

“แล้วหนูชอบคุณลุงหรือเปล่าจ๊ะ”

“ชอบคุณค่ะ” ทั้งสองตอบเป็นเสียงเดียวกัน

“ดีมาก อ้าว ! สุนี๋วางไว้ตรงนี้แหละ” คุณยายบอกสุนี๋ เด็กสาวช่วยทำงานบ้านที่หอบใบตองหอบใหญ่ที่ตัดมาจากสวนลุงช่วย

บ้านคุณยายที่อำเภอดำเนินสะดวกเป็นเรือนไม้กระดานหลังใหญ่ ตั้งอยู่ริมคลอง หลังบ้านอยู่ติดกับสวนลุงช่วยที่ปลูกพืชผักและผลไม้ตามฤดูกาล ทั้งยังปลูกดอกไม้มากมายหลายชนิดด้วย ลุงช่วยคุ้นเคยสนิทสนมกับคุณยายเหมือนญาติ ขาดเหลือเดือดร้อนอะไรก็เอื้อเฟื้อเกื้อกูลกัน เด็กๆ ก็พลอยคุ้นเคยกับลุงช่วยไปด้วย ปกติในช่วงวันหยุดยาว คุณพ่อคุณแม่ มักพาเด็กๆ เดินทางจากกรุงเทพฯ มาเยี่ยมคุณตาคุณยายเสมอ อาทิตย์นี้ ก็เช่นกัน เผอิญวันเสาร์นี้เป็นวันลอยกระทง คุณยายจึงเตรียมการเย็บกระทง ไว้ให้ทุกคนลอยที่หน้าบ้านตอนเที่ยงคืน ซึ่งน้ำจะขึ้นเต็มเปี่ยมนองตลิ่ง เหมือนเพลงที่ร้องจริงๆ

“เฮลละ ประเดี้ยวเราจะช่วยกันทำกระทง ปิ่นเคยเย็บกระทง ไหมจะ” คุณยายเงยหน้าจากการใช้มีดลัดใบตองจากก้าน ถามหลานสาว คนโต

“ไม่เคยค่ะ แต่ปิ่นว่าทำ่ายออก ปิ่นเคยเห็นแม่ค้าเย็บแป็บเดียว ก็เสร็จ”

“เอ ยายว่าเวลาทำจริงๆ คงไม่่ายเหมือนปากพูดหรอกนะจะ เฮลละ เราจะลองทำกัน” แล้วคุณยายก็หันไปบอกสุนีย์ที่ช่วยคุณยายลัดใบตอง ให้ไปเอาจานใบใหญ่และขามโคมมาอย่างละใบ เมื่อได้มาแล้ว คุณยายก็คว่ำจานลงบนใบตองที่ฉีกออกเป็นแผ่นใหญ่กว่าปากจาน แล้วใช้มีดคมกรีดรอบปากจาน พอยกจานขึ้นก็ได้ใบตองกลมดิกเท่าปากจาน คุณยายทำอย่างนี้อีกหลายๆ แผ่น บางแผ่นก็เล็กเพราะใช้ขามโคมคว่ำแทน จานสำหรับให้เด็กๆ เย็บ

คุณยายเริ่มเย็บกระทงโดยใช้ไม้กลัดตรงจิบรอบกระทงอย่าง ขำขานญ เมื่อเสร็จแล้วก็บอกให้ปิ่นและนกลองทำดู แล้วปิ่นก็รู้ว่าไม่่าย อย่างปากพูดจริงๆ เพราะเมื่อใช้ไม้กลัดกลัดใบตอง ใบตองก็แตก ถ้าไม่แตก

กระทงที่ได้ก็จะบิดๆ เบี้ยวๆ ไม่งาม แต่คุณยายก็ให้กำลังใจชมว่า ใช้ได้แล้ว สำหรับเด็กเล็กๆ เท่านี้ ถ้าฝึกทำบ่อยๆ ก็จะสวยขึ้นๆ

“ปิ่นเห็นไหมจ๊ะว่า พุดนะง่ายแต่ทำนั้นยาก เขามีสำนวนไทยที่ใช้ในความหมายทำนองนี้ว่า “ละเลงขนมเบื้องด้วยปาก” หนูเคยได้ยินไหมจ๊ะ”

“ไม่เคยค่ะ เป็นยังไงคะ” ปิ่นถาม แล้วเอื้อมมือไปหยิบกระทงที่น้องนกทำ ชูให้คุณยายดูพร้อมกับพุดกลั้วเสียงหัวเราะ

“คุณยายขา ดูของน้องนกสิคะ” คุณยายอดยิ้มไม่ได้ เพราะกระทงของเด็กน้อยวัย ๖ ขวบ บิดเบี้ยวจนน่าขัน ส่วนเจ้าของกระทงทำหน้าเด๋อตา แต่ก็ยิ้มกว้างเมื่อคุณยายพุดว่า

“เก่งมาก นกทำได้ขนาดนี้ยอดเยี่ยมแล้ว ทำต่ออีกจ๊ะ แล้วเราจะเลือกกระทงใบสวยที่สุดไว้จัดดอกไม้ธูปเทียน”

“คุณยายขา เล่าเรื่องขนมเบื้องค่ะ” หนูปิ่นเตือนเมื่อเห็นคุณยายลาละวนกับการประดิษฐ์ใบตองที่จะใช้ตกแต่งปากกระทง

“อ้อ! ยายเกือบลืมเรื่องละเลงขนมเบื้องด้วยปากไปนะ ปิ่นเคยกินขนมเบื้องไทยแผ่นเล็กๆ บางๆ ที่ยายเคยซื้อให้กินใช่ไหม นั่นแหละเขาว่าทำยากนัก กว่าจะได้ขนมเบื้องแผ่นกลมบางเรียบและสวยอย่างนั้นต้องชำนาญจริงๆ ถ้าคนไม่ชำนาญก็จะละเลงแบ่งจนหนา หรือไม่เสมอกันจะไม่สวยและกินไม่อร่อย สำนวนนี้มีมาแต่โบราณในนิยายเรื่องขุนช้างขุนแผนก็มีพุดถึง หนูคงจำเรื่องขุนช้างขุนแผนได้ใช่ไหม ที่เคยเป็นหนังฉายในโทรทัศน์ นกจำได้ไหมจ๊ะ ขุนช้างคนหัวล้านพุงพลุ้ย ขุนแผนคนรูปหล่อล่ะ”

“จำได้ค่ะ” หนูนกตอบ เหยียดเท้าจากที่นั่งพับเพียบไปข้างหน้าอย่างเมื่อยขบ

“นั่นแหละจ๊ะ ขุนแผนมีลูกชายชื่อพลายงาม ต่อมาได้รับยศเป็นพระไวย พระไวยมีเมีย ๒ คน ชื่อนางศรีมาลา กับนางสร้อยฟ้า”

“ทำไมมีเมียตั้งสองคนคะ ไม่ดีเลย” หนูปิ่นถาม เกยหน้าจากการพยายามเย็บกระทรงให้สวย

“นางศรีมาลาเป็นเมียที่แต่งงานกันก่อน ส่วนนางสร้อยฟ้าเป็นเมียที่พระพันวษาทรงยกให้พระไวยที่หลัง เพราะพระไวยมีความดีความชอบขณะพระเจ้าเซียงใหม่พระบิดาของนางสร้อยฟ้า สมัยก่อนเขาไม่ถือหรือก็ยังมิเมียมากก็แสดงว่ามีบารมีมาก”

“ไม่ดีเลย เดี่ยวทะเลาะกัน” หนูปิ่นยังคงย้ำความเห็นเดิม

“ใช่จริงๆ แหละ นางสร้อยฟ้ามีปมด้อยว่าเป็นเมียน้อย ต้องจากบ้านเมืองของตนมาอยู่บ้านเมืองอื่นและคิดว่าพระไวยรักนางศรีมาลามากกว่า จึงมักหงุดหงิดใจ ใครๆ ในบ้านก็ไม่ค่อยชอบนางสร้อยฟ้า อ้าว! พี่นี่ยเาน้องนกไปอาบนํ้าอนเสียที ทำจะไม่ไหว ตื่นแล้วค่อยมาช่วยยายไหมนะจ๊ะ” คุณยายบอกสุนีย์ เมื่อเห็นเด็กน้อยทำท่าจะเอนกายลงนอน ส่วนปิ่นนั้นยังคงมานะพยายามอย่างไม่ย่อท้อ แม้ใบตองจะแตกไปหลายใบเพราะกลัดไม้กลัดแรงไปก็ตาม

“วันหนึ่งนางศรีมาลาและนางสร้อยฟ้ารับคำสั่งจากพระไวยให้ทำขนมเบื้องกินกัน ปรากฏว่านางศรีมาลาละเลงขนมเบื้องได้บางสวย แต่นางสร้อยฟ้าละเลงไม่เป็น แป้งจึงหนามาก ใครๆ ก็พากันหัวเราะเยาะและพูดเย้ยหยัน ทำให้นางสร้อยฟ้าขัดใจแล้วพาลเลิกทำขนมไปเลย”

“แสนงอนใช่ไหมคะ” หนูปิ่นวิเคราะห์เสริม คุณยายยิ้มแล้วเล่าต่อ

“ถึงเวลาใกล้ค่ำวันนั้น พระไวยไปหานางศรีมาลาในห้อง นางศรีมาลาก็ท้วงว่าน่าอายุผู้คนเด็กรับใช้ในบ้านเพราะตะวันยังไม่ตกดินเลย พระไวยก็ตอบว่ามานางเพราะรัก นางศรีมาลาจึงพูดเปรียบเทียบว่า “เด็กเด็กมันยังตื่นครั้นทั้งเมือง ขนมเบื้องทำด้วยปากยากอะไร” พอติ นางสร้อยฟ้าได้ยินแว่วๆ คำว่า “ขนมเบื้อง” เลยคิดว่านางศรีมาลาคงนินทาตน

เกี่ยวกับเรื่องการละเลงขนมเบื้องเมื่อตอนกลางวันก็อารมณ์เสียไววายขึ้น จึงเกิดการทุ่มเถียงด่าทอกันระหว่างนางทั้งสอง สรุปก็คือ สำนวนนี้หมายถึง พุดง่ายแต่ทำยากเหมือนปากพูดว่าการทำขนมเบื้องนั้นง่าย แต่พอลงมือ ละเลงจริงๆ ก็ทำไม่ได้หรือถึงทำได้ก็ไม่ดี คราวนี้หนูเข้าใจหรือยังจ๊ะ”

“เข้าใจค่ะ เหมือนที่ปิ่นพูดว่ากระทงนะเย็บง่าย แต่เอาเข้าจริง ก็ไม่ง่ายเหมือนที่พุดหรอก ไซ้ไหมคะ” หนูน้อยสรุปอย่างฉาดฉานตรงประเด็น จนคุณยายอดยิ้มไม่ได้

“เก่งมาก เอาละพอแล้ว เราได้กระทงตั้งเกือบ ๑๐ ใบ ยายจะประดับ ดอกไม้ธูปเทียนลงในกระทง หนูก็จัดแต่งกระทงของหนูให้สวยที่สุดด้วย คุณพ่อคุณแม่กับคุณตากลับจากเยี่ยมคุณยายใหญ่มาเห็นเข้าจะต้องตะลึง เทียว”

“ปิ่นว่าพระจันทร์คืนนี้คงสวยที่สุดยิ่งกว่าปีไหนๆ”

“ไซ้จ๊ะ พระจันทร์จะจ้องดูกระทงของหนู แล้วแอบชมว่าลูกใครหนอ? เก่งจัง!”

หนูน้อยยิ้มกริ่ม ตาเป็นประกายวิบวับ บรรจงเลือกดอกไม้ตกแต่ง กระทงอย่างมีความสุข เสียงเพลงร่ำวงวันลอยกระทงยังคงแว่วมาเป็นระยะๆ

“วันเพ็ญเดือนสิบสอง น้ำนองเต็มตลิ่ง เราทั้งหลายชายหญิง สนุกกันจริงวันลอยกระทง...”

ตำนานดอกทานตะวัน

ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว เทพธิดาเล็กๆ องค์หนึ่งได้ถือกำเนิดขึ้นมาท่ามกลางแสงแรกอันอบอุ่นของดวงตะวันในฤดูใบไม้ผลิ ผิวกายของเธอนุ่มนวลละมุนละไมราวกลีบกุหลาบอันอ่อนบาง ดวงตาของเธอทอแสงเป็นประกายดุจดั่งดวงดาวที่ทอแสงอยู่บนฟากฟ้าในรัตติกาล บรรดาเทพทั้งหลายต่างพากันขนานนามให้กับเธอตามเวลาที่ถือกำเนิดว่า “ธิดาแห่งรุ่งอรุณ”

ธิดาแห่งรุ่งอรุณมีสหายที่เป็นเทพอยู่มากมาย ทั้งเทพแห่งวายุ ผู้แสนใจดีและอ่อนโยน เทพแห่งสายน้ำผู้เอื้ออารี เทพแห่งดินผู้เข้มแข็งและกล้าหาญ และเทพแห่งไฟผู้เด็ดเดี่ยวและทรนง แต่ในบรรดาเทพทั้งหมดนั้น ไม่มีเทพองค์ใดที่ธิดาแห่งรุ่งอรุณจะให้ความสนใจมากไปกว่าเทพแห่งดวงตะวัน ผู้สง่างามอีกแล้ว ธิดาแห่งรุ่งอรุณได้แต่แอบมองเทพแห่งดวงตะวันด้วยความหวังว่าเขาจะมองกลับมายังเธอบ้าง แต่เทพแห่งดวงตะวันก็ไม่เคยแม้แต่จะเหลียวมองมายังเธอบ้างเลย ธิดาแห่งรุ่งอรุณจึงได้แต่เก็บงำความรู้สึกนี้เอาไว้ในใจ

อยู่มาวันหนึ่ง เทพแห่งดวงตะวันได้รับบัญชาจากสรวงสวรรค์ให้ไปตรวจดูความเรียบร้อยและความสงบสุขบนโลกมนุษย์ เทพแห่งดวงตะวันได้เดินทางไปตามสถานที่ต่างๆ มากมาย จนในที่สุดได้แวะพักนอนที่บริเวณป่าไม้ใกล้ๆ ลำธารแห่งหนึ่ง และด้วยบรรยากาศร่มรื่นเย็นสบายนั้นทำให้เทพแห่งดวงตะวันรู้สึกเคลิบเคลิ้มจนเผลอหลับไปในที่สุด ยามเมื่อเปลวเพลิงแห่งดวงตะวันสัมผัสกับใบไม้และกิ่งไม้ ก็ประหนึ่งว่าเชื้อไฟได้ถูกจุดขึ้น เปลวเพลิงได้ผลาญทำลายบริเวณนั้นภายในชั่วพริบตา ทำให้เกิดความเสียหายไปทั่ว เทพแห่งดวงตะวันจึงถูกพิพากษาโทษจากสรวงสวรรค์ให้ถูกจองจำเอาไว้ในหุบเหวแห่งความตาย

ธิดาแห่งรุ่งอรุณรับรู้ข่าวของเทพแห่งดวงตะวันด้วยความกระวนกระวายใจยิ่งนัก เธอยินกรานจะไปช่วยเทพแห่งดวงตะวันให้ได้ บรรดาเทพองค์อื่นๆ พากันเตือนเธอต่อว่าและห้ามปรามไม่ให้เธอไปช่วยเทพแห่งดวงตะวัน แต่ธิดาแห่งรุ่งอรุณก็ไม่สนใจคำทัดทานของสหายเทพด้วยกันเลย เธอจึงเดินทางไปช่วยเทพแห่งดวงตะวัน ณ หุบเหวแห่งความตายทันที

ทางไปหุบเหวแห่งความตายช่างลำบากและกันดารยิ่งนัก มันทั้งมืดหนาวเย็น และเจียบสัณฑ์ แต่ธิดาแห่งรุ่งอรุณก็ยังเดินทางต่อไป โดยหวังเพียงว่าเธอจะได้พบกับแสงและไอรุ่นของเทพแห่งดวงตะวันอีกครั้ง ในที่สุดเธอก็เดินทางไปถึงหุบเหวแห่งความตาย และทันทีที่เธอได้พบกับเทพแห่งดวงตะวันอันเป็นที่รักของเธอ เธอรู้สึกได้ถึงความเปลี่ยนแปลง บุรุษที่อยู่ตรงหน้าเธอตอนนี้ช่างดูซูบเซียวยิ่งนัก ใบหน้าอันสง่างามเหนือเทพองค์ใดในสรวงสวรรค์บัดนี้กลับเผือดซีดไร้สีเลือด ที่ข้อมือและข้อเท้าของเขาถูกพันธนาการไว้ด้วยโซ่ตรวนที่ดูหนักอึ้ง

“เทพแห่งดวงตะวัน ข้ามาช่วยท่านแล้ว” ธิดาแห่งรุ่งอรุณพูดด้วยความสงสารจับใจ

“เจ้ากลับไปเสียเถอะ ข้าสมควรได้รับการลงโทษแล้ว” เทพแห่งดวงตะวันกล่าวอย่างลึกลับ

แต่ไม่ว่าเทพแห่งดวงตะวันจะพูดทักทายเช่นไร อิตาแห่งรุ่งอรุณ ก็ไม่ยอมรับฟัง เธอพยายามหาหนทางที่จะทำลายโซ่ที่พันธนาการเทพแห่ง ดวงตะวันเอาไว้ แต่ทันทีที่ปลายนิ้วอันเรียวบางของเธอสัมผัสเข้ากับโซ่ตรวน เธอก็รู้สึกได้ถึงพลังความร้อนอันมหาศาลของดวงอาทิตย์ที่สามารถเผาไหม้ ทุกสิ่งทุกอย่างให้กลายเป็นจุณได้ภายในพริบตา เธอรีบดึงมือออกมาเพราะ มีอาจจะทานทนซึ่งความร้อนนั้นได้

“ข้าบอกเจ้าแล้ว อิตาแห่งรุ่งอรุณเจ้าไม่อาจทนต่อความร้อนของ ดวงอาทิตย์ได้หรอก หากเจ้ายังยืนยันที่จะช่วยข้า เจ้าเองนั่นแหละที่จะถูก เปลวเพลิงแห่งข้าผลาญทำลาย” อิตาแห่งรุ่งอรุณยังคงไม่ละความพยายาม เธอตัดสินใจใช้มือทั้งสองของเธอดึงโซ่ที่พันธนาการเทพแห่งดวงตะวัน ออกอย่างสุดแรง ร่างของเธอค่อยๆ ถูกเปลวเพลิงโหมเลียอย่างช้าๆ และก่อนที่จะร่างของเธอจะสลายไปเธอก็ได้พูดกับเทพแห่งดวงตะวันเป็น ครั้งสุดท้ายว่า

“ไม่ใช่เพียงแค่ตัวข้าเท่านั้นที่ถูกเปลวเพลิงแห่งท่านมอดไหม้ แม้แต่หัวใจของข้าก็ได้ถูกหลอมละลายเช่นกันด้วยเปลวเพลิงแห่งท่าน” พุดจบร่างของเธอก็กลายเป็นดอกไม้สีเหลืองสดใสที่พวกเรารู้จักกันดีว่า “ดอกทานตะวัน” และถึงแม้เวลาจะผ่านไปนานเพียงใด ดอกทานตะวัน ก็ยังคงเงยหน้ารอรับแสงจากดวงตะวันอยู่อย่างนั้นมิเสื่อมคลาย

นางสาววิรครอง โพธิ์เทียนทอง

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

นักเรียนในโครงการส่งเสริมและพัฒนา

ผู้มีความสามารถพิเศษทางภาษาไทย

โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)

ที่ปรึกษา : อาจารย์ศิริณี เพ็ชรเจริญ

หนึ่งก้าวเท้า

หนึ่งก้าวเท้าที่ก้าวพลั้งพึงยังคิด
หนึ่งก้าวเท้าก้าวถูกทางสร้างมวลชน
หนึ่งสมองกับสองมือถือสิทธิ
แต้มฝันสวยด้วยพู่กันสรรค์สร้างไทย
หากอิทธิพลอันอำนาจชาติวิบัติ
ยาเสพติดกล้ำกรายชนล้นทวี
การศึกษา...ก็หาเล่นเป็นเมืองนิจ
ไม่ปล่อยใจใฝ่ต่ำไม่ก้ำเกิน
คือเป็นหนึ่งในพื้พญาเสพติด
อนาคตของชาติประกาศไกล
รวมมวลมิตรรินน้ำใจดับไฟชั่ว
น้อมพระธรรมนำทางอย่างแยบยล
รักษไทยเกิดเราเกิดกายตายหนึ่งครั้ง
พลังชนยอมชีทางอันกว้างไกล
เลือกทางเดินเพื่อเดินทางอย่างพินิจ
เลือกทางเดินแล้วเดินหน้าอย่าอริ

หนึ่งก้าวเท้าเดินทางผิดชีวิตหม่น
หนึ่งก้าวเท้าที่นำคนเดินดินไกล
ครองสติครองคุณค่านำเลื่อมใส
ร้อยความรักถักสายใยมิตรไมตรี
เครื่องขัดคนชั่วเข้าน้าบัดสี
ทางสายนี้ควรเร็ดร้างและหมางเมิน
สร้างชีวิตสร้างปัญญาสำสรเสริญ
ร่วมเผชิญ "ปัญหาชาติ" นีราศไกล
รู้จักคิดรู้จักทำน้ำแกไข
คือเมืองไทยชาวสะอาดปราศภัยปน
สิ้นเขมามัวสิ้นบ่วงมาร...การเกิดผล
เพื่อสุขสันพร้อมสวัสดิ์จรัสชัย
เพื่อพลังปราบผองทุกข์ปลุกหวังใหม่
หลอมฤทธิ์หล่อเลี้ยงแกมแห่งความดี
เลือกลิขิตทางงดงามตามวิถี
ทางคนกล้าทางคนดีศรีแผ่นดิน

นางสาวพรพรม ไรจนกิริติกันต์
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕
โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา

คำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ที่ สวก ๑๕๒๘/๒๕๕๖

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำและดำเนินการเพื่อให้มีการเผยแพร่
และจำหน่ายหนังสือวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๗

ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๓๐ อนุมัติ
ในหลักการให้มีการจัดงานเฉลิมฉลองวันเด็กแห่งชาติเป็นประจำทุกปี โดย
มอบหมายให้กระทรวงศึกษาธิการเป็นเจ้าของเรื่อง พร้อมทั้งจัดทำหนังสือ
ที่ระลึกงานวันเด็กแห่งชาติอย่างต่อเนื่องมาทุกปี นั้น

สำหรับวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๗ ตรงกับวันเสาร์ที่
๑๐ มกราคม ๒๕๕๗ ดังนั้นเพื่อให้การดำเนินการจัดทำและเผยแพร่หนังสือ
วันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๗ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงแต่งตั้ง
คณะกรรมการให้ทำหน้าที่ในการจัดทำและดำเนินการเพื่อให้มีการเผยแพร่
และจำหน่ายหนังสือวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๗ ประกอบด้วย

๑. เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ปรึกษา
๒. รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
(นายเจริญ ภัคดีวานิช) ที่ปรึกษา
๓. ที่ปรึกษาด้านพัฒนากระบวนการเรียนรู้
(นายวินัย รอดจ่าย) ประธาน

วิฑูรย์ อังสฤษดิ์

๔. ผู้อำนวยการสำนักวิชาการและ
มาตรฐานการศึกษา รongประธาน
๕. ผู้อำนวยการสำนักอำนวยการ กรรมการ
๖. ผู้อำนวยการสำนักนโยบาย
และแผนการศึกษาระดับพื้นฐาน กรรมการ
๗. ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาระบบ
บริหารงานบุคคลและนิติการ กรรมการ
๘. ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลัง
และสินทรัพย์ กรรมการ
๙. ผู้อำนวยการสำนักทดสอบทางการศึกษา กรรมการ
๑๐. ผู้อำนวยการสำนักติดตามและประเมินผล
การจัดการศึกษาระดับพื้นฐาน กรรมการ
๑๑. ผู้อำนวยการสำนักเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน กรรมการ
๑๒. ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กรรมการ
๑๓. ผู้อำนวยการสำนักพัฒนานวัตกรรมการศึกษา กรรมการ
๑๔. รองผู้อำนวยการสำนักวิชาการและ
มาตรฐานการศึกษา (นายอรรัง ชูทัพ) กรรมการ
๑๕. รองผู้อำนวยการสำนักวิชาการและ
มาตรฐานการศึกษา (นางสุนีย์ เศรษฐวิชัยกิจการ) กรรมการ
๑๖. ผู้แทนองค์การค้ำของครูสภา กรรมการ
๑๗. นายวิฑูรย์ ภาณุฤทธิ์ กรรมการ
๑๘. นางปราณี ปราบริปู กรรมการ
๑๙. นางพจมาน พงษ์ไพบูลย์ กรรมการ
๒๐. นายไตรรงค์ เจนการ กรรมการ

๒๑. นางสาวดวงธิดา สีลาหยค์	กรรมการ
๒๒. นายทวีพร ทองคำใบ	กรรมการ
๒๓. นางบุญเรือน พุกสวัสดิ์	กรรมการ
๒๔. นางสาวอมรรัตน์ สอนคง	กรรมการ
๒๕. นายอุทัย ไชยกลาง	กรรมการ
๒๖. นางสาวสุวิมล ไสตทิพย์	กรรมการ
๒๗. นางสาวพรรณงาม แยมบุญเรือง	กรรมการและเลขานุการ
๒๘. นางสาวนวกรณ์ ชังบุคดา	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๒๙. นางสาวขวัญฟ้า นิยมในธรรม	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๖

นาย อภิเดช นอดุล

(คุณหญิงเกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา)

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

วิษาย่องคำ สุนทรเวช

๑๐๕ หนังสือเวียนถึงหน่วยงาน ประจำปี ๒๕๕๗

คำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ

ที่ สป ๔๕๔/๒๕๔๖

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดงานฉลองวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๔๗

ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๓๐ อนุมัติโครงการจัดงานฉลองวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๓๑ ตามที่ กระทรวงศึกษาธิการเสนอ และอนุมัติในหลักการให้กระทรวงศึกษาธิการ ดำเนินการจัดงานวันเด็กแห่งชาติในปีต่อไป โดยไม่ต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรี พิจารณาอีกนั้น เพื่อให้การจัดงานฉลองวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๔๗ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยตามวัตถุประสงค์ของทางราชการที่จะส่งเสริม และสนับสนุนเด็กและเยาวชนมีสุขภาพดีทั้งร่างกายและจิตใจ กระทรวง ศึกษาธิการ จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดงานฉลองวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๔๗ ประกอบด้วยบุคคล ดังต่อไปนี้

๑. ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	ประธานกรรมการ
๒. เลขาธิการคณะกรรมการ	
การศึกษาขั้นพื้นฐาน	รองประธานกรรมการ
๓. รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	
(นางจรรยาพร ธรณินทร์)	รองประธานกรรมการ

๕. เลขาธิการนายกรัฐมนตรี หรือผู้แทน	กรรมการ
๕. ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา หรือผู้แทน	กรรมการ
๖. ปลัดกระทรวงกลาโหม หรือผู้แทน	กรรมการ
๗. ปลัดกระทรวงมหาดไทย หรือผู้แทน	กรรมการ
๘. ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หรือผู้แทน	กรรมการ
๙. ปลัดกระทรวงสาธารณสุข หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๐. ปลัดกระทรวงแรงงาน หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๑. ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๒. ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์ หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๓. ปลัดกระทรวงคมนาคม หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๔. ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๕. ปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๖. ปลัดกระทรวงพลังงาน หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๗. ปลัดกระทรวงพาณิชย์ หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๘. ปลัดกระทรวงยุติธรรม หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๙. ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๐. ปลัดกระทรวงการคลัง หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๑. ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๒. ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๓. ปลัดกรุงเทพมหานคร หรือผู้แทน	กรรมการ

๒๔. ผู้บัญชาการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๕. อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๖. ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด	กรรมการ
๒๗. อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๘. อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๙. อธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๐. อธิบดีกรมการศาสนา หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๑. เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๒. เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๓. เลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๔. อธิบดีกรมศิลปากร หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๕. เลขาธิการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพ และพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๖. ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๗. ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๘. ผู้ว่าการการไฟฟ้านครหลวง หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๙. ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ หรือผู้แทน	กรรมการ

-

คณะกรรมการจัดงานฉลองวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๗
มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดงานฉลองวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๗ และ
มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ เท่าที่จำเป็นตามความเหมาะสม

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๖

(นายอดิศัย โพธารามิก)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ขอเชิญชวนเด็กๆ เขียนเรื่องส่งมาลงหนังสือวันเด็กแห่งชาติ
สิ่งที่ คณะกรรมการจัดทำหนังสือวันเด็กแห่งชาติ ปี ๒๕๕๘
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ ถนนราชดำเนินนอก
กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

คณะกรรมการหนังสือวันเด็กแห่งชาติ ปี ๒๕๔๗

ที่ปรึกษา

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

(คุณหญิงกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา)

รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

(นายเจริญ ภัทติวานิช)

ที่ปรึกษาด้านพัฒนากระบวนการเรียนรู้

(นายวินัย รอดจ่าย)

ผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

(นายสุชาติ วงศ์สุวรรณ)

คณะกรรมการ

นางปราณี ปราบริปู

นางสาวพรณงาม แยมบุญเรือง

นางสาวขวัญฟ้า นิยมในธรรม

ปกหน้า

นายทวีพร ทองคำใบ

ศิลปกรรม

นายสมบัติ คิ้วอก

นายอุทัย ไชยกลาง

นายสฤกษ์ สิงห์ลำพอง

นายวัชรพล พงษ์ไพศาล

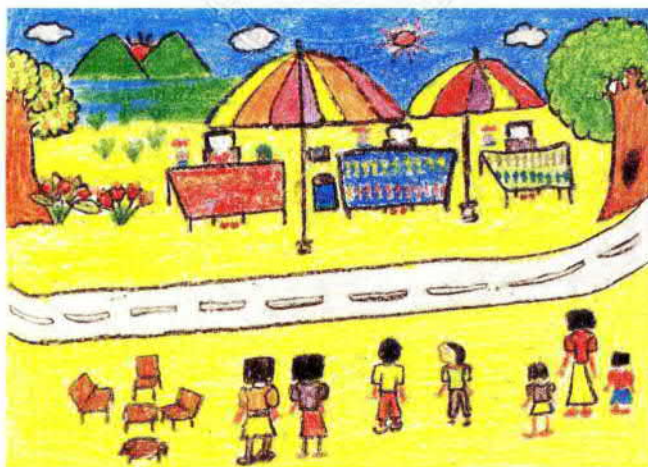
ความรู้อย่างดี สันติภาพ
คิดค่าครองชีพ ยิ่งไซ้
เพราะเหตุรักอยู่กับ ภายหลัง - มานา
โอรสก็เบียดกันได้ เร่งรู้เรียนเอา

โคลงโลกนิติ

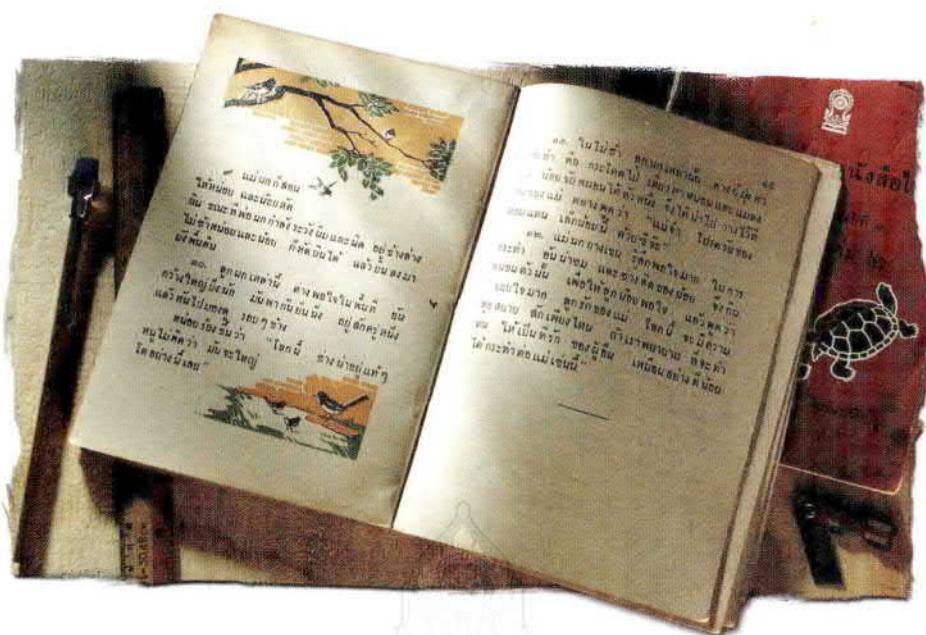
สมเด็จพระยาเดชาติศร

นายทัศนะ ประชาธาราษฎร์
โรงเรียนชุมพลโพธิ์พิสัย จังหวัดหนองคาย

เด็กหญิงนุรีนา แวมะ
โรงเรียนบ้านเกาะแลหนั่ง จังหวัดสงขลา

คิดถึงหนังสือเก่าๆ ที่เราเคยอ่าน

ด้วยตระหนักถึงคุณค่าของหนังสือ ที่เปรียบประดุจดังมรดก
อัญมณีทางภูมิปัญญาที่มีคุณค่าอนेकอนันต์ องค์การคำของคุรุสภา
เล็งเห็นถึงคุณประโยชน์นี้ จึงได้ให้การสนับสนุนส่งเสริมการผลิต การ
จัดพิมพ์ และเผยแพร่หนังสือที่ดีมีคุณค่ามาโดยตลอดอย่างต่อเนื่อง เป็น
ระยะเวลานาน และจะสานต่อเจตนารมณ์นี้สืบไป

หนังสือวันเด็ก

ISBN 974-00-8775-2

9 789740 087755

ราคา 10.00 บาท